

Table of Contents

1

Slujesc pe Salvatorul, pe Cel ce-a înviat.

2

Doamne, a crede vreau, Tu să mă-nveți!

3

Voi cânta îndurarea Domnului meu, veșnic

4

O ce minunată, măreață zi,

5

O, adâncă Lui iubire,

6

M-am hotărât să-L urmez pe Domnul

7

Mărețul har m-a mântuit

8

Ce siguranță, L-am pe Cristos!

9

Cât de drag ne este Cristos, ce-nviat acum este,

10 Slăvit fii Isuse (I)

11

El m-a condus, ce glorie

12

Mai aproape, Doamne, către Tine,

13

O, cum să Te iubesc cu-adevărat!

14

Pe pământ și sus în ceruri,

15

Te iubesc Isuse, știu că ești al meu;

16 (Mia Iovin 1)

Eram un păcătos pierdut fără' căpătâi

17

Al Tău sunt eu, da, Cuvântu-mi zice

18

Imnuri de slavă, spre Domnul din ceruri,

19 (Mia Iovin 14)

Cel mai frumos ești dintre oameni, și de pe buze-Ți
curge Harul;

20

Mai lângă Dumnezeu să fiu mereu,

21

O, Doamne mare, când privesc eu lumea

22

Dacă ești purtat de valul furios,

23

Nu va fi o veste mai frumoasă

24

Credința mea eu o zidesc

25

Ca stânca crucea stă, aleluia, aleluia!

26

O cântare de mărire am în inimă mereu

27

În îndurarea Domnului,

28

A Ta e slava, Fiule-nvia!

29

Când am pacea Domnului în inimă,

30

Părintele-asupra-mi veghează de sus,

31

Ce mare și bun, minunat și slăvit

32

Zi de zi, clipită de clipită,

33

Un Nume-mi place să ascult,

34

Despre Cristos voiesc eu să cânt,

35

Mai mult de Cristos vreau a ști,

36

La Golgota, unde-a murit,

37

Rătăceam în păcat și pierzare,

38

Pe un deal departe, vechea cruce stătea,

39

La miezul nopții va veni, Domnul, cu pas domol,

40 Pe calea îngustă e luptă,

41

Ai fost oare curățit și înnoit?

42

Frați, surori, cântați toți și vă bucurați,

43

Isuse, pentru mine,

44 Un cântec răsună în inima mea,

45

De păcat ce m-ar spăla?

46

E drept că Isus a murit

47

Voi ridica ochii mei sus,

48

A noastră credință are temelie,

49

Domnul îmi este adăpost,

50

Așa cum sunt la Tine vin,

51

El n-a promis doar cerul senin,

52

Te-adorăm în fericire, Domn al gloriei cerești,

53 (Mia Iovin 13)

Să cântăm cu bucurie, căci Cristos a înviat!

54

Stând pe promisiunile lui Cristos,

55

O, scumpă zi, când Te-am primit

56

Nu-i prieten lui Isus asemenea,

57

/: Salvatorul meu îmi zice, :/ 3x

58

Ce părășie, ce bucurie!

59

Lăudați pe Domnul cu iubire,

60

Mântuire ni s-a dat, fără nicio plată,

61

Cât timp va fi Cristos,

62

Deci ia-mi Tu, Doamne, mâna și mă condu

63

Cuvântul, „Cu voi sunt, deci nu vă temeți!”

64

Când Isus Cristos m-a mântuit,

65

Condu-mă Tu, căci singur nu pot merge,

66

Slăvit să fii și preamărit,

67

Cu blândețe Isus veni

68

Vestesc că Cristos mântuire mi-a dat,

69

Lângă apă ca și pomul,

70 (Mia Iovin 15)

Domnul e lumina mea,

71

Ce fericire e să știi

72

Spuneți, Isus pentru mine

73

E-o minune când soarele-apune,

74

Mă-ncred în El, orice s-ar întâmpla

75

Doamne, precum vrei, fie mereu,

76

Isus Cristos în veci va fi

77

Mărire Ție o, Doamne!

78

Oriunde cu Isus, pot să merg voios,

79

Pe inima lui Isus, eu capul voi pleca,

80

Cu Cristos în frunte, vă încolonați

81

Spune-mi istoria lui Isus,

scrie-o pe inima mea,

82

Ce dulce este mesajul pentru tin-ce treci,

83

Nu e prieten ca și Isus,

84

E o stâncă ce de veacuri

85

Vrei tu să scapi de cumplitul păcat?

86 (Mia Iovin 20)

De n-ai fi fost de partea mea,

87 Credința mea nu-i pe nisip, clădită-n forme seci

88

Iubirea Lui e mult prea mare

în vorbe simple s-o descrii,

89

Tu cerul sfânt l-ai părăsit,

90

Eu știu că Domnul meu trăiește,

91

Pe drumul meu azi poate sunt

92

Cântarea mea e numai despre Isus,

93

Domnul m-a găsit, povara mi-a luat.

94

Despre salvare veniți cântați,

95

Față-n față cu Domnul meu,

96

Multă vreme eu am rătăcit,

97

De iubirea lui Cristos, cu care m-a căutat.

98

Precum cerbul apa o caută, aleargă setos la izvor;

99 Slăvit fii, Isuse! (II)

100

Aș vrea, o, Doamne scump să fiu ca Tine

101

Dumnezeu sfântul e mântuirea

102

Inimă nouă în dar am primit.

103

Nicidecum, nicidecum, niciodată

104

Voința mea stă-ngenunchiată,

105

Stâncă-n pustie, de furtuni păzești,

106

Cu bucurie vor secera aceia

107

Cine altul decât Cristos

108

Iubire, Tu în veci mă ține,

109

Privegheați și vă rugați întruna,

110

Din cerul înalt răsună

111 (Mia Iovin 21)

Mă-ncred în Domnul când furtuna bate în jurul
meu,

112

/: Îndeajuns mi-e, Doamne, doar harul Tău. :/

113

Ce bine e să știi că ai în cer un Tată.

114

Fii binecuvântat, o, Doamne,

115

Ești trudit și plin de întristare?

116

Regele vieții, Domnul meu,

117

Toți să cântați că Dumnezeu mult ne-a iubit.

118

Cu mult mai de preț decât ce-avem măreț

119

Dragoste divină, sfântă,

120

Te-am ales, Te-am ales,

121

O zi în casa Ta, Părinte minunat,

122

Dincolo de zare, e-o dimineață,

123

Văd crucea lui Isus la Golgota,

124

Ce prieten bun eu am găsit! El m-a iubit întruna,

125 (Mia Iovin 36)

În întregul univers nu-i un Nume mai frumos,

126 (Mia Iovin 37)

În nimeni altul nu e mântuire,

127

O, sânge al Mielului sfânt

128

Eu am aflat un prieten bun,

129

Ca un râu e pacea de la Dumnezeu,

130

Numele lui Isus e cel mai scump și dulce,

131

Voi cânta de dragostea lui Isus venit de sus,

132

Singura-mi înțelepciune

133

O, bunătatea Domnului

134

Tăria mea, tăria mea

135

Te laud pe Tine, O, Doamne,

136 (Mia Iovin 59)

De n-ar fi harul Tău cel mare,

137

În fața Ta ne închinăm,

138 Comoară sfântă am găsit,

139 (Mia Iovin 41)

Mulțumire Îți aducem Ție, Doamne, scump Isus,

140

Un stâlp în Templul Tău cel viu,

141

Cânta-voi Domnului meu

142

Sfânt ești, sfânt ești, sfânt ești,

143 (Mia Iovin 43)

Nu-i loc mai sfânt ca locul unde sunt adunați

Cristos cu-ai Săi.

144

Veniți să cântăm laudă lui Isus

145

Preaiubitul meu e Unul,

146

Când eram pierdut în lume, orb, fricos, nenorocit,

147

Isus, viața noastră, noi pe Tine Te mărim,

148

Să-nalț jertfa Ta, Isuse, mai întâi și pe deplin,

149 (Mia Iovin 44)

Nu cu inima-mpărțită vreau, Isuse, să-ți urmez,

150

Pace deplină în Isus găsim,

151 Întregul cer

152

Numai prin grația lui Isus

153

Tu mi-ești puterea când sunt slab,

154 (Mia Iovin 47)

O, Isuse, Tu din slavă ai venit

155

Nu te-ndoi, ci crede că după orice nor,

156

O, Isuse, a mea cruce să-mi ajuți a o purta,

157 Atât am căutat rostul vieții,

158 Spre munți se-ndreaptă ochii mei

159

Isuse, dintre toți Te-aleg mereu,

160

Văd peste zi și noapte

161 (Mia Iovin 50)

Să fii creștin în clocot, în veacul de acum,

162

Frumos este să laudăm

163

O poartă-n ceruri s-a deschis,

164

Te laud pe Tine, Doamne,

165

Eu sunt Domnul, sunt Mântuitorul tău,

166

Mulțumim, O, Tatăl nostru

167 (Mia Iovin 22)

Nu știu, Isuse, unde mă trimiți,

168

Sunt un bulgăr de pământ,

169

Să-i spun lui Isus orice durere

170

Din trupul sfânt al lui Isus izvor de sânge-a curs,

171

Nu mai sunt al meu de-acuma,

172

Sfânt e, sfânt și mare,

173 (Mia Iovin 52)

Te adorăm, iubit Isus, Slăvitul nostru Salvator,

174

De ce-s cuprins de grijuri?

175 (Mia Iovin 54)

Vino chiar acum în oastea Domnului, ca un păcătos iertat,

176

/: O, iubirea de sus minunat a-mpletit

177

Crucea-i ascultarea Domnului Isus,

178

Unde voi găsi iubire

179

Când în norul îndoielii

180

Scumpe Isus, ține-mă lângă a Ta cruce,

181

Nu pot, o, Doamne, să-nțeleg iubirea Ta,

182 (Mia Iovin 55)

Ce mare har să poți vedea cu ochii tăi lumina,

183 (Mia Iovin 56)

Cântați, cântați-I slavă, cântați neîncetat,

184

Ce dulce-i Numele Isus,

185

Te slăvim, Doamne, pentru Fiul iubit,

186

Când ești în strâmtorare,

187

Al Tău rămân, o, câtă fericire!

188

Iubire fără' asemănare, ce în Isus s-a arătat,

189 (Mia Iovin 45)

O, cât de mult, Isuse, o, cât de mult dorim

190

Cu Isus vreau să-mi continui calea,

191

Noi avem un Domn în ceruri, un Părinte-ndurător,

192

O, Te privim, Isuse, pe cruce răstignit

193 (Mia Iovin 63)

Mi-e dor de Țara Sfântă, mi-e dor de Canaan,

194 (Mia Iovin 64)

Vine Domnul, vine pe nori, vine cu slavă mare;

195

Spre cer m-avânt eu zi de zi,

196

Stai pe loc și te gândește,

197

Isuse culme minunată,

198

Să vestim cu bucurie,

199

Vino la apa vieții,

200 (PDC 57)

Ce dulce e Buna Vestire,

201

Lăudați-L în sfințenie, pentru noi El s-a jertfit

202

Dacă-ți lipsește pacea și fericire n-ai,

203 (PDC 103)

Doamne, noi dorim cu dor

204 (PDC 106)

Glasul lui Isus mă-mbie,

205 (PDC 241)

O, Doamne, dă-mi mereu plăcerea

206 (PDC 255)

O, dătătorul vieții,

207

Am gustat iubirea Ta, azi alerg din nou la ea,

208 (PDC 265)

Lumină fă-mă necurmat,

209

Orice-ar veni să nu te temi,

210 (PDC 299)

Privește-L pe Isus

211 (PDC 313)

Ce har, ce har să poți să crezi,

212 (PDC 354)

Sub crucea Ta, Isuse, Doamne,

213 (PDC 344)

Laudă să izvorască

214

Imnul sfânt al preamării,

215 (PDC 314)

În umblarea mea prin lume,

216

Isuse, pentru Tine voi înălța cântare

217 (PDC 345)

Dumnezeul meu, Te laud

218 (PDC 381)

O, ce har e să te-ncrezi Isus,

219

Vin la Isus, azi, nu-ntârzia,

220

Fă să văd, Doamne, izvorul

221 (PDC 383)

Pentru Tine m-ai zidit,

222 (PDC 399)

Ca un far pe malul mării

223 (Mia Iovin 53)

Tu ne-ai adus iertarea, ne-ai dat salvarea-n dar,

224

Te laudăm pe Tine, Domnul nostru mare,

225

Cu câtă liniște și pace, Isuse crucea Ți-ai purtat,

226 (PDC 419)

Cum pâinea se dăruie-ntruna

227

Doamne, eu crucea mi-am luat

228 (PDC 423)

De-oriunde vin, pe-oriunde merg,

229

O, Doamne, strig în clipa grea,

230

Doamne, Te măresc acuma,

231

Inima ne fie plină de cântări și mulțumiri,

232

În nemărginita-Ți milă,

233

Te-nalț, Doamne, pururi, căci m-ai ridicat,

234 (PDC 426)

Tot mai frumoasă ești, Iubire,

235

Domnul alege lucruri ce

236

Urmați-mă, spune Cristos,

237 (PDC 432)

Ne-amintim din nou, Isus,

238

M-a cuprins un dor de-acasă,

239

Să nu merg după un străin,

240

O laudă mai înfocată

241

Mi se bucură inima-n Domnul,

242

O, Doamne, mă bucur de Tine

243

Învață-mă să-nfăptuiesc,

244

Mă poartă-n carul Tău de biruință,

245

Aș vrea să am un mers curat,

246

Slavă, slavă, Îți cântăm Isus neconținut,

247

Nu te pierde-n deznădejde,

248

În zbuciumul vieții,

249

Pentru cine-ți bate, bate

250

Viața-i plină de întristări,

251

Ce cruce grea ai dus

252

Isuse dulce, Te așteptăm,

253

Râu de binecuvântare,

254

O, ce valuri de-ndurare

255

Fiți voiși, fiți voiși totdeauna,

256

În fața Tronului de sus

257

Purtăm în suflet dor de veșnicii

258

Nu dispera în ceasul de'ncercare,

259

Toarnă Tu plăcere-n mine

260

N-ai asemănare, nici în cer, nici pe pământ,

261

Să faci, o, Isuse, din inima mea,

262

Lui Isus Îi predau totul,

263

Cânta-voi Domnului mărire,

264

Vast ocean de bunătate,

265

Mi-e gândul și dorul

Lăudat în veci, fii lăudat!

267

Totdeauna, pe-a Domnului cale,

268

În lume-aceasta, toate-s trecătoare,

269

Inimile strâns unite găsesc pace-n Dumnezeu.

270

Îți cântăm laude, Isus iubit,

271

Tu m-ai învins și mă predau,

272

O, de-aș avea eu limbi o mie

273

Aș vrea să fiu un vas gol de pământ,

274

Prin har, Tu, Doamne, m-ai zidit,

275

Tu ești Domn și Dumnezeu

276

Calea de mă duce

277 (209 schimbată)

Orice-ar veni să nu te temi,

278

În fiecare zi mai limpezit,

279

Tu ești singur Dumnezeu,

280

Pe Tine, Isuse Slăvit,

281

Te-aștepăm, Isuse,

282

Slavă Ți-aducem Isus iubit,

283

Slăvit, slăvit să fii

284

Slavă, slavă, slavă, slavă Ție,

285

Ce bogat, ce bogat este harul,

286

Cine mi-a adus lumina

287

Binecuvântări doar căutam mereu;

1

Slujesc pe Salvatorul, pe Cel ce-a înviat.

Eu știu că El trăiește, cu slavă îmbrăcat.

Văd mâna-ndurătoare, aud plăcutu-I glas,

Oricând eu am nevoie, e la un pas.

E viu, e viu, trăiește Domnul meu,

Cu mine merge și-mi vorbește

chiar pe drumul greu.

E viu, e viu, salvarea ca să dea.

Mă-ntrebi cum știu că El e viu?

Trăiește-n viața mea.

Privesc întreg pământul și văd iubirea Sa;

Și chiar lovit de grijuri eu nu voi dispera.

El știu că mă conduce prin aspre vijelii,

Și ziua revenirii curând va fi.

Strigați de bucurie, cântați cu glas duios,

Un veșnic Aleluia spre slava lui Cristos.

Speranța și lumina celor întorși la El,

În El e biruința - Emanuel.

2

Doamne, a crede vreau, Tu să mă-nveți!

Întotdeauna-aș vrea Tu să mă-nveți!

Oricând a Te urma, făcând doar voia Ta,

Smerit a mă ruga, Tu să mă-nveți!

Doamne, a crede vreau, Tu să mă-nveți!

Rob lui Cristos a fi, Tu să mă-nveți!

Vezi că-mi lipsește zel, dragoste n-am de fel,

Cum să trăiesc ca El, Tu să mă-nveți!

Doamne, a crede vreau, Tu să mă-nveți!

Vreau să-Ți fiu martor viu, Tu să mă-nveți!

Îți dau viața mea, Tu să Te vezi în ea,

Să poarte rod, aș vrea, Tu să mă-nveți!

Doamne, a crede vreau, Tu să mă-nveți!

S-aștept venirea Ta, Tu să mă-nveți!

Cum să port crucea mea, ca la venirea Ta,

Să pot în față-Ți sta, Tu să mă-nveți!

3

Voi cânta îndurarea Domnului meu, veșnic

Voi cânta, voi cânta.

Voi cânta îndurarea Domnului meu, veșnic

Voi cânta îndurarea Domnului. (Fine)

Voi vesti că Dumnezeu e minunat, e minunat!

Voi vesti că Dumnezeu în veac Își ține credincioșia.

(D.C. al Fine)

Fericit e-acel popor ce L-a ales pe Dumnezeu,

Fericit e-acel popor ce L-a ales pe Domnul ca Rege.

(D.C. al Fine)

O ce minunată, măreață zi,

Zi scumpă în viața mea.

Ziua când pe Cristos Îl întâlnii

Și mi-a dat iertarea Sa.

Ce prieten bun, minunat, iubitor,

El dorul meu l-a-implinit.

Vesel voi spune asta minune,

Că Domnul meu m-a mântuit.

Glorii din cer în mine s-au revărsat,

Când la Calvar Domnul m-a vindecat.

Povara mi s-a dus, în stare de har m-a pus.

Glorii din cer în mine s-au revărsat.

Prin Duhul cel Sfânt născut sunt de sus,

Fiu în familia Sa,

Justificat prin sânge-a' lui Isus,

Prin El am înfierea!

În clipa când la El eu am venit,

Ca un sărman păcătos

Primit-am mare har, nouă viață-n dar,

Prin Domnul meu Isus Cristos.

Azi am o nădejde nouă de sus,

Căci mă știu asigurat,

Sunt în cer moștenitor cu Isus

La tot ce e minunat;

Toate le am din acea sfântă zi,

Când la cruce am crezut,

Minunate comori am mai sus de nori,

Așa cum ochiul n-a văzut.

O, adâncă Lui iubire,
Fără margini și sfârșit.
Un ocean ce se revarsă
Peste mine-n har slăvit.
Împrejuru-mi și sub mine
Un șuvoi de dragoste,
Ce mă duce-acas' la Tine
În odihnă, glorie.

O, adâncă Lui iubire,
A Lui slavă azi vestim,
Ne iubește pe vecie,
Neschimbat e Cel divin.
Peste-ai Lui iubiți veghează,
El murind, suntem ai Lui,
Mijlocește, ne păstrează,
De la tronul Tatălui.

O, adâncă Lui iubire,
Cea mai bună din iubiri,
Un ocean de bogăție,
Loc de-odihnă și-mpliniri.
O, adâncă Lui iubire,
'Mi este-al cerurilor cer,
Mă înalță în mărire,
Căci mă-nalță către El.

M-am hotărât să-L urmez pe Domnul

M-am hotărât să-L urmez pe Domnul

M-am hotărât să-L urmez pe Domnul

Nu-i drum 'napoi, nu-i drum 'napoi.

Chiar singur fiind, eu Îl voi urma

Chiar singur fiind, eu Îl voi urma

Chiar singur fiind, eu Îl voi urma

Nu-i drum 'napoi, nu-i drum 'napoi.

În urmă-i lumea, 'nainte-i crucea

În urmă-i lumea, 'nainte-i crucea

În urmă-i lumea, 'nainte-i crucea

Nu-i drum 'napoi, nu-i drum 'napoi.

Mărețul har m-a mântuit

Pe mine din păcat;
Pierdut eram, dar m-a găsit,
De moarte m-a scăpat.

Harul e cel ce m-a-nvățat,
Frica de Domnul sfânt,
Și tot prin har am fost scăpat
De frici de pe pământ.

Momeli, batjocuri, prigoniri,
Adesea am întâlnit,
Prin harul marei Lui iubiri
Eu toate-am biruit.

Prin har ajunge-voi în cer,
Cu slavă îmbrăcat,
Și voi slăvi și-n veșnicii,
Pe Cel ce har mi-a dat.

Și după zeci de mii de ani
În veacul minunat,
Același har voi preamări,
Același har bogat.

Ce siguranță, L-am pe Cristos!

Asta mă face așa voios,
Moștenitor al cerului 'nalt
Mântuirea în El am aflat

În veci cânta-voi că-s fericit,
Acum prin Cristos sunt mântuit.
În veci aceasta voi cânta eu,
Laud pe Cristos, că e al meu!

Inima mea cu bucurie
Cu Cristos una vrea să fie,
Pacea-I în mine locuiește,
Legea Lui mă înveselește.

Ce fericire, pace sfântă,
Pe brațele Lui am odihnă.
A ști e bine, o știu și eu,
Cristos, viața-mi, este al meu.

Cât de drag ne este Cristos, ce-nviat acum este,
Și la Tatăl sus în ceruri pentru noi mijlocește.
Poate cineva să spună câtă pierdere avem,
Când spre El nu ne întoarcem, fața Lui s-o căutăm.

Când vrăjmașul ne apasă, și-n necazuri ne aflăm,
Către El, ce nu ne lasă, rugăciune să-ndreptăm.
Pentru că a Lui iubire este pururea cu noi,
El ne-ascultă rugăciunea și ne scapă din nevoi.

Când avem noi gânduri rele, doar la El să alergăm;
Domnul ajutor ne-ntinde, către El dacă strigăm.
Părăsiți fiind de prieteni și cu sufletu-ntristat,
Ah, atunci Domnul ne este ajutorul căutat.

10 Slăvit fii Isuse (I)

Slăvit fii Isuse, căci lucruri mari faci,
La Tine pe oameni cu drag îi atragi.
Prin jertfa-Ți măreață Tu viață ne-ai dat,
Și cerul Tău, Doamne, ni l-ai descuiat.

Slavă Lui, slavă Lui, glasul Lui s-ascultăm!
Slavă Lui, slavă Lui, pe El să-l lăudăm!
La Tatăl, prin Fiul, noi astăzi venim,
Lucrări mari El face, pe El să-L slăvim!

Ce mare salvare la toți ni s-a dat!
Prin sângele-I ce pentru noi s-a vărsat,
Venit-am trudiți, apăsați de păcat,
Iertare și pace în El am aflat.

Mari lucruri El face, mari lucruri trăim!
Și mari bucurii azi în Domnul găsim.
Dar pură, înaltă, mai mare va fi,
A noastră-adorare când Îl vom privi.

11

El m-a condus, ce glorie

Cuvinte de mângâiere.

În încercări cu mine e,

Mâna Domnului mă duce.

El mă duce, mă conduce,
Cu brațele-I puternice;
Îl voi urma cu credință,
Căci mâna Lui mă conduce.

Doamne, pun mâna mea-n a Ta,

Adăpost sigur am în ea.

Îți mulțumesc pentru toate,

Căci mâna Ta mă conduce.

Când prin El lupta m-am luptat

Și alergare-am terminat,

Domnul îmi va da cununa

Căci eu am păzit credința.

Mai aproape, Doamne, către Tine,

Deși e grea crucea pentru mine.

Totuși cântarea mea este totdeauna,

Mai aproape, Doamne, către Tine!

Când soarele-apune, singur fiind,

Pe piatră-mi plec capul cel ostenit.

Și-n visul meu atunci, o, fă-mă să ajung

Mai aproape, Doamne, către Tine!

Iar după vis vine dimineața.

Atunci eu cu ulei unge-oi piatra.

Și-așa, și prin necaz, spre Tine sunt atras.

Mai aproape, Doamne, către Tine!

Îngustă-i calea ce duce la cer,

Dar călăuza mea oricând e El.

Și nu mă lupt în vânt; în noul legământ

Ascuns în Dumnezeu eu sunt, da, sunt.

13

O, cum să Te iubesc cu-adevărat!

Ascultă-mă, Doamne, să fiu salvat!

Cum aş putea, Isus, cum aş putea, Isus

Să Te iubesc mult și nespus!

În alt loc căutam să fiu iertat,

Dar numai în Domnul eu am aflat.

Cum trebuie, Isus, cum trebuie, Isus,

Să Te iubesc mult și nespus!

Când întristarea mă va apăsa,

La Tine, Doamne bun, mă voi ruga,

Din toată inima, doresc mereu, Isus,

Să Te iubesc mult și nespus!

14

Pe pământ și sus în ceruri,

Nu e nume mai frumos

Și care mai mult să-mi placă

Decât Numele Cristos.

Nume sfânt și duios,

Nume plin de har nespus,

Nume-ales și frumos,

Nume drag, Isus Cristos.

Părăsind măririi în ceruri

El, stăpânul tuturor,

A venit în lumea noastră

Chiar în chip de muritor.

Și în trupul Său pe cruce,

Vina noastră a purtat;

A murit în locul nostru

Și cu Tatăl ne-a-mpăcat.

Nu-i nimic în astă lume,

Mai de preț și mai frumos,

Decât a aduce laude

În Numele lui Cristos.

Te iubesc Isuse, știu că ești al meu;

A lumii plăcere n-o mai doresc eu.

Mai multă ca-n Tine eu n-am să gădesc,

De Te-am iubit cândva, acum Te iubesc!

Ca să mă răscumperi pe cruce ai murit;

Te iubesc, căci spinii adânc Te-au rănit.

Te iubesc, căci întâi chiar Tu m-ai iubit!

De Te-am iubit cândva, acum Te iubesc!

Al Tău chip de jertfă, de Miel înjunghiat,

Mă mângâie, Doamne, când sunt întristat.

Și uit orice jale la Tin' când privesc,

Iar inima-mi spune ce mult Te iubesc!

Te vreau în viață-n moarte Te iubesc!

Te prețuiesc, Doamne, pe cât timp trăiesc!

Și când sudoarea morții m-acopere,

Voi zice, Isuse, acum Te iubesc.

În casa din gloriei, sus în desfătări,

'Nălța-voi iubirea-Ți în mii de-adorări!

Purtându-mi cununa, voi spune-n cântări,

De Te-am iubit cândva, acum Te iubesc!

16 (Mia Iovin 1)

Eram un păcătos pierdut făr' căpătâi

Dar m-a văzut Cristos; El m-a iubit întâi.
Pe nume m-a chemat El, Fiu de Dumnezeu,
Și m-a răscumpărat murind în locul meu.

Azi sunt fericit și cânt că-s mântuit,
Păcatul mi-e iertat prin sângele vărsat;
Azi sunt fericit și cânt că-s mântuit,
Prin harul Său bogat, Isus, El, m-a salvat!

Eram între tâlhari, căzut jos, crunt lovit,
Zăceam în chinuri mari; ei moartea mi-au gătit.
În starea asta rea, Isus m-a întâlnit.
El rănile-a legat și har mi-a dăruit!

Azi liber sunt deplin, sfărmat e jugul greu,
Și pace am din plin prin Salvatorul meu;
Viața I-am predat și tot ce am e-al Lui,
În veșnicii cânta-voi laudă Domnului!

Al Tău sunt eu, da, Cuvântu-mi zice

Că toate mi s-au iertat.

Dar doresc a fi tot mai aproape,

Să nu rămân depărtat.

Du-mă, Doamne, tot mai aproape,

La cruce unde-ai răbdat,

Du-mă, Doamne, du-mă la Tine-aproape,

O, Isuse, Miel junghiat!

O, sfințește-mă prin al Tău Duh Sfânt,

Ca să pot purta crucea,

Ca, pentru Tine, să leapăd toate,

Căci Tu ești comoara mea.

Ce plăcut e când se adâncește

Inima în iubire,

Și din iubire, cu tot ce are,

Se predă, Doamne, Ție.

Iubire-adâncă, nemăsurată,

În Tine, Doamne-am aflat,

Bucurie ce nu o cunoaște

Decât cel răscumpărat.

Imnuri de slavă, spre Domnul din ceruri,

Frați și surori, astăzi să-I înălțăm;

/: Sufletul și viața noastră întreagă,

Cu bucurie șă I le-nchinăm. :/

Căci din păcate ne-a scos Salvatorul,

Ne-a dat iertare și pace din plin,

/: Asupra noastră-Și revarsă iubirea,

Mântuitorul măreț și divin. ' //

El e cu noi, zilnic ne ocrotește,

Mâna Lui sfântă ne poartă mereu,

/: Prin Duhul Său, El ne călăuzește,

Până ajunge-vom la tronul său.' //

19 (Mia Iovin 14)

**Cel mai frumos ești dintre oameni, și de pe buze-
Ți curge Harul;**

Ești minunat, ești minunat, Isus, Isus, ești Cel mai minunat.

Viteaz Erou, neprihănit, cu adevărul împodobit;
Strălucitor, strălucitor, prin dreapta Ta rămâi
învingător

Aloia, casia și smirna, parfumul slavei răspândesc;
Tu ești iubit, Tu ești iubit, Isus, Isus pe drept Tu ești iubit.

Cu untdelemn de bucurii ești uns de Tatăl din veșnicii,

Încununat, Încununat, al păcii Domn al slavei
Împărat.

Mireasa Ta-i împodobită, în casa Ta, frumos gătită
Cu aur scump, cu aur scump, trecut prin foc, plătit
cu sânge scump.

Ascultă fiică, pleacă-te, îți uită casa, întoarce-te!
Și-atunci vei fi, și-atunci vei fi cu Domnu-n slavă,
în veci tu vei fi.

Mai lângă Dumnezeu să fiu mereu,

Oricât ar fi de greu necazul meu.

Oricât aş suferi, cântarea mea va fi,

Mai lângă Dumnezeu, să fiu mereu!

Pe-ndepărtate căi de-aş înnopta

Şi-o piatră căpătâi dac-aş avea,

Tot fericit aş fi şi-n vis aş glăsui,

Mai lângă Dumnezeu, să fiu mereu!

Calea-mi în sus spre cer de s-a-ngusta,

Pe ea vreau să rămân, cât m-ar costa.

Căci nu-n deşert alerg, ci ştiu pe ce drum merg,

Mai lângă Dumnezeu să fiu mereu!

Când zorile revin, când trec de greu,

Iar viaţa mi-o închin Domnului meu,

Zidesc un viu altar în inima mea iar,

Mai lângă Dumnezeu să fiu mereu!

Viaţa mea o-nchin lui Dumnezeu.

La El cu toate vin prin harul Său.

Aproape vreau să fiu de Domnul meu cel viu,

Mai lângă Dumnezeu să fiu mereu!

Când calea mi-oi sfârşi pe-acest pământ,

Voios când voi păşi în locul sfânt,

Atunci s-a împlini al meu dor nesfârşit,

Mai lângă Dumnezeu să fiu mereu!

O, Doamne mare, când privesc eu lumea

Ce ai creat-o prin al Tău Cuvânt,
Și ființele ce-mpodobesc natura,
Cum le-ntreții cu brațul Tău cel sfânt,

/: Atunci Îți cânt, măreț Stăpânitor,
Ce mare ești! Ce mare ești! :/

Privirea când mi-o 'nalț și văd minunea,
Mulțimea astrelor ce merg pe cer,
Frumosul soare, cât și mândra lună,
Ca mingi de aur plutind prin eter,

Când întâlnesc pe Domnu-n Cartea Sfântă,
Și când zăresc mulțimea de-ndurări,
Pe-ai Săi aleși cum i-a iubit întruna
Și i-a condus prin binecuvântări,

Și-L văd pe Isus pe pământu-acesta
Ca serv, dar plin de dragoste și har,
Zăresc în duh amara-I suferință
Și mântuirea ce ne-o dă în dar,

Dacă ești purtat de valul furios,
Și, crezându-te pierdut, devii fricos,
Ia în seamă binecuvântările,
Domnul ți-a făcut parte și din ele.

Ia în seamă și darurile,
Toate binecuvântările.
Ia în seamă și darurile,
Domnul ți-a făcut parte și din ele.

De te-apasă grijuri multe și crucea,
Și ți-e frică că nu le-i putea purta,
Ia în seamă binecuvântările,
Și-atunci ți s-or însenina zilele.

Atât timp cât tu aici vei mai lupta,
Domnul cu tine va fi, nu dispera;
Când vrăjmașul înainte îți va sta,
În al Domnului Nume vei triumfa.

Nu va fi o veste mai frumoasă

Ca salvarea dată prin Isus,
Nici iubire care să jertfească
Pentru noi cât a jertfit Isus.

Dragostea Lui e darul cel mai minunat,
Minunat, minunat.
O, dragostea Lui e darul cel mai minunat,
Minunat și pentru noi.

Zilnic mă-nconjoară cu-ndurare,
Văd la orice pas cât e de bun,
El mi-a dat pe veci răscumpărare.
Pot și eu voios acum să spun,

Nu vom înțelege niciodată
Ce măreață e iubirea Sa,
Și atunci, în slava nevisată,
Tot iubirea Lui o vom cânta.

Credința mea eu o zidesc

Pe Cuvântul sfânt și ceresc,
Altceva trece ca spuma,
Cristos ca stâncă-n veci va sta.

Cine în El se încrede,
/: Pe nisip nu mai zidește :/

Deși fața Lui i-ascunsă,
Mila Lui mă înconjoară.
Poate veni orice vifor,
Pe-această stâncă sunt sigur.

Legământul scump, sângele
Mi-s adăpost în primejdie;
Chiar toate de s-ar risipi,
Cristos în veci stă neclintit.

Iar când Cristos va judeca,
Și celor morți, „Sus!” va striga,
Dreptatea Lui mie-mi va fi
Haina în care-oi străluci.

Ca stânca crucea stă, aleluia, aleluia!

Nimic n-o dărâmă, aleluia, aleluia!

Iadul de s-ar scula, de s-ar uni lumea,

Crucea ca să ne-o ia, aleluia, crucea stă!

/: Aleluia, aleluia, aleluia, crucea stă.

Aleluia, aleluia! Crucea-nvinge, crucea stă! :/

Cuvântul crucii stă, aleluia, aleluia!

El are să-nvingă, aleluia, aleluia!

Ce Domnu-a pregătit, pe cruce s-a-mplinit,

Prin ea ne-a mântuit, aleluia, crucea stă!

Lăudați jertfa crucii, aleluia, aleluia!

Mare-i puterea ei, aleluia, aleluia!

Fala noastră-i crucea; ea-i steag în luptă grea,

Prin ea vom triumfa, aleluia, crucea stă!

O cântare de mărire am în inimă mereu

De când L-am găsit pe Isus la Calvar.
El a dat odihnă sfântă, pace sufletului meu,
Și sunt liber, fericit prin al Său har.

Inima mea cântă azi cântarea,
Plină de nespuse bucurii;
Mai frumos nici îngerii nu cântă,
Ca acei din valea plângerii.

Cât de mult doream să aflu drumul cel adevărat,
Cineva să-mi ia păcatul dureros;
Am aflat că El osânda la Golgota a purtat,
Și-am venit atunci la cruce bucuros.

Câtă frică și-ntuneric pe cărarea mea erau
Când umblam rătăcitor, fără Cristos.
Am adus la El povara și de-atunci în viața mea
Bucuria și lumina au pătruns.

Merg spre Casa unde veșnic fericirea voi gusta,
În eternul, strălucitul meu palat.
Față-n față în mărire pe Cristos Îl voi vedea,
Și cu sfinții-I voi da slavă ne-ncetat.

În îndurarea Domnului,

Cum am ajuns, nu știu;
Răscumpărat pentru ce sunt,
Nevrednic cum sunt eu.

Dar știu bine în Cine mă-ncred,
Nu mă va despărți nimic de El;
Îmi va da partea veșnică,
Când va fi să vină El.

Eu nu știu mie Dumnezeu
Credință cum mi-a dat;
Durerile sufletului
Nu știu cum au 'ncetat.

Eu nu știu ce bucurie
Sau câtă durere,
Va fi încă a mea parte
Pe această cale.

Eu nu știu cum mi-a rânduit
Ca să ajung în cer,
Prin moarte sau glas îngeresc
Mă va chema la El.

A Ta e slava, Fiule-nviat!

Pentru totdeauna moartea ai călcat!

Îngerii se-arată, piatr-au depărtat,

Din mormântul rece, Domnul e plecat.

A Ta e slava, Fiule-nviat!

Pentru totdeauna moartea ai călcat!

Înviat din moarte, ne-ntâmpină blând

Cu drag ne salută, teama alungând.

Toți ai Săi să cânte-al biruinței cânt,

Domnul lor trăiește-al morții bold zdrobind.

Credem în Tine-al vieții Prinț slăvit,

Căci fără de Tine totul e nimic.

Tu fă-ne-n luptă mai mult ca-nvingători,

Și-n marea-Ți iubire ne du-acas' pe nori.

Când am pacea Domnului în inimă,

Orice vifor poate veni!

Și-atunci inima-mi tot așa va cânta,

Bine e, în Cristos, a trăi!

Bine e în Cristos!

Bine e, bine e în Cristos!

Satan când stă în cale și sunt fricos,

Mă mângâie acest cuvânt,

Domnul a sfârșit pentru mine-atunci tot,

Sunt curat prin al Lui sânge sfânt!

El sarcina păcatului a purtat

Și sufletul mi-a ușurat;

Pe cruce și pentru mine-a sângerat,

Cântă inima mea lui Cristos!

Acuma-n Cristos trăiesc și pentru El,

Prin al Său Cuvânt sunt condus!

În El pace am, prin El liber sunt eu,

Am odihnă deplină-n Cristos!

Părintele-asupra-mi veghează de sus,

Eu ziua și noaptea de El sunt condus;

Mă trece în pace prin valul cel greu,

Ce nu mă atinge, căci eu sunt al Său.

Da, eu sunt al Său,

mereu sunt al Său;

El și de mine se-ngrijește,

căci sunt al Său.

Atunci când în juru-mi cerul e noros,

Și nu-l văd pe El, totuși sunt bucuros!

Îl simt că-i aproape, cu mine mereu,

Nicicând nu mă lasă, Cristos e al meu!

Deși tu adesea treci și prin necaz,

Domnul e cu tine și nu poți să caz;

„Nu te teme”-ți zice, „văd necazul tău!”

El nu te învinge, Cristos e al tău!

Ce mare și bun, minunat și slăvit

E Cristos, al meu bun Păstor!

El m-a ocrotit printre stânci de granit,

Lângă al vieții izvor.

El m-a ocrotit printre stânci de granit,

Deasupra uscatelor văi,

Cu mâna Lui tare mereu m-a umbrit

/: Pe urmele pașilor Săi :/

Ce bun Salvator, minunat și slăvit,

Povara mea El a purtat;

El m-a ridicat și voi sta neclintit,

Pe culmea iubirii salvat.

Cu ce îndurare-ncunună pe sfinți,

Le dă plinătate de har.

Ei cântă-n extazul iubirii fierbinți

Iertarea primită în dar.

Și-n slavă-mbrăcat când mă voi ridica

Să-I ies înainte pe nori,

Salvarea măreață și-atunci voi cânta,

În glorie, de mii de ori.

Zi de zi, clipită de clipită,

Eu primesc sfinte puteri de sus,
Să înving mereu orice ispită,
Fiind condus de-al meu iubit Isus.

El, ce-ntrece orice bunătate,
Îmi dă zilnic tot ce-are mai bun,
Sunt convins că Domnul știe toate,
Lui mă-nchin și mă supun.

Mă ajută-n orice încercare
Să mă-ncred ferm în Cuvântul Său,
Ca să nu pierd dulcea mângâiere
Ce-o primesc mereu la sânul Său.

Mă ajută ca orice durere,
S-o primesc ca și din mâna Sa;
Ceas cu ceas purtat de-a Sa putere,
Pân' ajung în țara mea.

Un Nume-mi place să ascult,
De El aş vrea să cânt;
Să-mi placă-un Nume-aşa de mult,
Nu-i altul pe pământ.

Îl iubesc pe Cristos,
Îl iubesc pe Cristos,
Îl iubesc pe Cristos,
Că-ntâi El m-a iubit!

Îmi spune-acest Nume iubit,
Despre un Salvator,
Ce pentru mine a murit,
Ca-n păcat să nu mor.

S-a dezbrăcat de slava Sa
Şi chip de rob a luat,
S-a smerit şi, pân' la cruce,
În toate-a ascultat.

De-aceea Tatăl L-a-nălţat
Şi I-a dat Numele.
Un Nume-aşa de minunat
Mai presus de orice.

Ca în Numele lui Isus
Totul să se plece,
Şi orice limbă să spună
Că Cristos e Domnul.

Despre Cristos voiesc eu să cânt,

Despre mila, iubirea Sa,

Despre patima-I cea amară,

De sângele-I ce m-a spălat.

Cântați numai, despre Cristos,

Despre mila, iubirea Sa,

Despre patima-I cea amară,

De sângele-I ce ne-a spălat!

Despre rănila Lui voi cânta,

Cum mântuie pe păcătoși,

Prin ispășirea Sa și mie,

Mi-a dat lumina cerească.

Pe scumpul Cristos Îl voi lăuda,

Puterea Lui o voi vesti,

Căci de păcat, de iad și moarte

Doar El ne poate izbăvi.

Mai mult de Cristos vreau a ști,
Mila Lui s-o spun la alții.
Mai mult al Său har eu să-l văd,
În Cel răstignit să mă-ncred.

Mai mult despre Cristos,
Mai mult despre Cristos,
Mai mult al Său har eu să-l văd,
În Cel răstignit să mă-ncred.

Mai mult din Cristos vreau să-nvăț,
Mai mult voia Lui, sfat măreț,
Duhul Lui sfânt mângâietor
Fie al meu învățător.

Mult despre Cristos în Cuvânt,
Având cu Domnul legământ,
Prin care orice credincios,
Știe că e a lui Cristos.

Mai mult să-L cunosc pe Cristos
Și să rămân mereu în El.
Venirea Lui să o iubesc,
Apoi cununa s-o primesc.

La Golgota, unde-a murit,
Domnul mi s-a descoperit.
Prin sângele ce Și-a vărsat
Eu mântuire am aflat.

O, Golgota, loc de jale!
Unde a curs al Lui sânge,
Tu-mi ești loc de mântuire
De-unde-mi vine fericire.

Soarele s-a întunecat,
pământul s-a cutremurat,
Murind Isus, El a deschis,
calea spre cer, spre Paradis.

O, Isuse, cum să-nțeleg,
durerea Ta cum s-o dezleg?
Inima mea o, nu uita,
ce s-a-ntâmplat pe Golgota!

Rătăceam în păcat și pierzare,
Eram singur în noapte străin,
Dar Bunul Păstor cu-ndurare
M-a găsit și mi-a dat har din plin.

/: Bunătatea, 'ndurarea mă vor însoți
Zi de zi, zi de zi-n viața mea. :/

Cu blândețe El mă-nviorează
Și putere îmi dă zi de zi,
La ape tot El mă conduce,
Mă păzește de orice-ar veni.

Când străbat valea umbrelor morții,
El și-atunci îmi rămâne Păstor,
Mă poartă cu mâna Lui tare
Spre limanul dincolo de nori.

Și voi trăi veșnic în Casa Domnului meu,
La masa Lui în mărire voi cina ...
Bunătatea, 'ndurarea mă vor însoți
/: Zi de zi, zi de zi-n viața mea. :/

Pe un deal departe, vechea cruce stătea,
Ca semn veșnic al durerilor;
Crucea mult o iubesc, unde scumpul Isus
Muri ca al meu Mântuitor.

Voi iubi vechea cruce mereu,
Cât mai am pe pământ de umblat.
Eu voi sta lângă cruce mereu,
Până când de El voi fi chemat!

Crucea-aceasta oricât lumea vrea a urî,
Mă atrage pe mine la ea;
Căci Isus, Mielul blând, gloria sus lăsând,
A urcat crucea sus pe Calvar.

Iar la crucea Sa azi, prin al Său sânge sfânt,
Glorioasă e salvarea mea;
Căci El singur S-a dat, și-a fost crucificat,
Din păcatul meu spre-a mă scăpa.

Crucii lui Cristos, eu credincios sunt mereu,
Și orice suferinți voi răbda;
Căci cândva m-a chema la lăcașul ceresc,
Unde-n glorie mă voi schimba.

La miezul nopții va veni, Domnul, cu pas domol,
 Și vai de cel ce-l va găsi dormind cu suflet gol!
 Pe câți îi fură somnul azi, ce mulți dorm și acum!
 Și mulți gândesc că Domnul a întârziat pe drum.

Tu suflete fii gata, treaz, o clipă nu dormi!
 Căci vine Mirele curând și cum te va găsi?
 Voi unul pe-altul îndemnați, vegheați și vă rugați!
 Întruna credincioși să fiți, din somn vă deșteptați.

Deci tu, acela ce-L aștepți, să ai aceasta-n gând:
 Mă va găsi treaz, veghetor, de va veni curând?
 Ai grijă să nu ațipești, căci poți cădea oricând.
 Lucrează harnic, luptă dârz, ne-ndeamnă-al Său
 Cuvânt.

40 Pe calea îngustă e luptă,
 Plăceri, deșertăciuni pe ea nu-s;
 Nu-i împodobită, dar dreaptă,
 Și e bună, că duce în sus.

/: Drept la cer conduce,
 A lupta este bine pe ea! :/

Viața-aceasta nu ține-așa mult,
 Deci n-o pierde fără de folos.
 Mergi pe cale-aceasta cu avânt,
 Căci ea te duce pân' la Cristos.

Chin, dureri vei afla uneori,
 Piedici multe vei întâmpina;
 Dar vei fi însoțit de Cristos,
 Și vei merge spre cer parcă-n zbor.

Ai fost oare curățit și înnoit?

Te-a spălat sângele lui Isus?

Ești născut de sus, iertat și mântuit?

Împăcat oare ești cu Isus?

Înnoit? Izbăvit?

Ești tu oare prin El mântuit?

Ți-este sufletu-mpăcat și liniștit

Și prin sângele scump curățit?

Veghetor ești oare, viața-ți cercetând?

Te-a spălat sângele lui Isus?

Ești condus de Domnul, Cuvântu-I urmând?

Te-a spălat sângele lui Isus?

De-ar veni Domnul, cum oare te-ar găsi?

Te-a spălat sângele lui Isus?

O, gândește-n veșnicie cum vei fi?

Te-a spălat sângele lui Isus?

Hotărăște dar de-acum al tău destin,

Te-a spălat sângele lui Isus?

Vrei să aibă un sfârșit amaru-ți chin,

Azi primind sângele lui Isus?

Frați, surori, cântați toți și vă bucurați,

Laudă și mărire Domnului să-I dați.

Noi eram străini ieri, azi suntem una.

Sângele lui Cristos ne-a apropiat.

Să răsunе Aleluia,

Dumnezeu ne-a mântuit;

Ale noastre nume-s scrise

Pentru veci în Cartea Lui.

Legea nouă-a vieții azi am căpătat,

Alungată-i frica ce ne-a subjugat.

Plin de milă Domnul nouă ne-a vorbit,

Și ne-a mântuit prin sângele lui Crist'.

Numai din credință noi acum trăim,

Și-n iubire sfântă către cer pășim.

Inimile noastre se înveselesc,

Prin al Lui sfânt sânge noi trăim în veci.

Isuse, pentru mine,
Cerul ai părăsit,
De străluciri mărețe,
Doamne, Te-ai despărțit.

În locul meu, pe cruce ai murit,
Tu, Domnul meu, în veci să fii slăvit.

Isuse, pentru mine,
Sărac Tu ai trăit,
La Tine orișicine
Refugiul și-a găsit.

Am găsit totu-n Tine,
Tu ești plăcerea mea.
Să trăiesc pentru Tine,
Doresc, spre slava Ta.

Doamne, privindu-Ți slava,
Mereu eu sunt schimbat
În al Tău chip de slavă,
În veci fii lăudat.

44 Un cântec răsună în inima mea,

E dragostea pentru Isus,
Ea arde ca flacăra neîncetat,
Și mă fericește nespus.
Orice suferinți și lacrimi fierbinți,
Ce-mi pasă de sunt pe-a Sa cale,
Când știu că Cristos mă iubește nespus,
Și m-așteaptă în ceruri sus.

Un cântec de dragoste am făurit,
Cu el, Doamne, vreau să-Ți slujesc,
Și din zori de zi până-n noapte târziu,
Să-Ți spun, vreau, mereu, Te iubesc!
Nnicând n-oi uita, că-n dragostea Ta,
Ca jertfă Te-ai dat pentru mine;
Cumplitu-mi păcat, pe veci mi l-ai spălat,
Cu-al Tău sânge nevinovat.

Un cântec răsună prin munți și prin văi,
Și chiar peste mări s-a întins,
Răsună voios și se-ntinde mereu,
Întregul pământ a cuprins.
Cu toții aflați, și vă bucurați,
Iertată vă e orice vină;
O, fie slăvit, al meu Domn preaiubit,
C-al meu suflet a mântuit!

O, Doamne Isuse, ce mult Te iubesc
Te cheamă tot sufletul meu.
Păstrează-mă veșnic la pieptu-Ți iubit,
Păstrează-mă, Doamne, mereu.
Isuse divin, cununa de spini
Mă lasă s-o port pentru Tine.
Să-ți pot arăta dorul și dragostea
Care arde-n inima mea.

De păcat ce m-ar spăla?

Numai sângele lui Isus!
Și unde m-aș vindeca?
Numa-n sângele lui Isus!

O, fluviu minunat,
Ce spală de păcat!
Aici sunt împăcat,
Prin sfânt sângele lui Isus!

Unde voi fi curățit?
Numa-n sângele lui Isus!
De Părintele iubit,
Numa-n sângele lui Isus!

Ce mă-mpacă cu Domnul?
Numai sângele lui Isus!
Ce alungă necazul?
Numai sângele lui Isus!

Pe păcătos ce-ndreaptă?
Numai sângele lui Isus!
Lui Dumnezeu să placă?
Numai sângele lui Isus!

E drept că Isus a murit

Și-a șters al meu păcat?

Pentru un vierme ca mine,

Viața El Și-a dat.

Da, crucea-i acel loc unde m-am luminat,

Am fost orb, vedere-aici mi s-a dat;

Și pe Cristos în inim-am primit,

Cânt voios, pacea Lui am dobândit!

Pentru păcatul meu muri

Domnul pe o cruce.

Ce har, ce milă El mi-a dat

Și câtă dragoste!

Privind acum la crucea Lui,

Smerit eu mă închin,

Cu mulțumire-n inimă

Și ochi de lacrimi plini.

Dar plânsu-mi n-a putea plăti

Iubirea Ta în veac.

Mă dau pe mine-ntreg Ție,

E tot ce pot să fac.

Voi ridica ochii mei sus,
O, Dumnezeuul meu,
Căci lipsa-mi de lângă Domnul
E chinul cel mai greu.

La Tine aflu ajutor,
Eu, praful de pământ.
Căci ești a toate Creator,
Din gol, doar c-un cuvânt.

Tu pașii mei călăuzești,
Când s-au împiedicat;
Căci Păzitorul meu Tu ești,
Veghezi neîncetat.

Păstor al turmei lui Cristos,
În veci nu dormitezi,
Cu ochii Tăi îndurători,
Asupră-ne veghezi.

Căci lângă mine-i Dumnezeu,
De-a pururi când Îl chem;
E umbra și e scutul meu,
De nimeni nu mă tem.

Ieșirea și intrarea mea,
Fie sub scutul Tău,
De-acum și până-n veac, amin,
Bunule Dumnezeu!

A noastră credință are temelie,
Al Domnului Cuvânt stă în veșnicii,
Prin care ne-a descoperit mila Lui,
Dând pe unicul Fiu, dând pe unicul Fiu,
Dând pe unicul Fiu al Său pentru noi.

Nu te teme, dar, eu sunt lângă tine,
Al tău Dumnezeu, Domn, Mântuitor;
Te voi întări și te voi sprijini,
Te port cu credință, te port cu credință,
Te port cu credință-n calea vieții.

Domnul îmi este adăpost,

Cetate tare-n vreme rea!

Deși e valul furios,

Mi-e liniștită inima.

Da, eu mă-ncred în Domnul,

/: Cetatea mea ! :/ x3

O, Isuse, eu Ție mă-ncredințez,

Cetate tare-n vreme rea.

Scut de arșița soarelui,

Cetate tare-n vreme rea;

E ca lumina farului,

Ce strălucește-n noaptea grea.

Cu-al Tău cuvânt marea alini,

Cetate tare-n vremea rea,

Suflete l-acest scut să vii

Și nici un rău nu-ți s-a-ntâmpla.

Tu, Doamne, ești mântuirea,

Cetate tare-n vremea rea.

Tu-mi ești dreptatea, sfințirea,

Răscumpărarea, iertarea.

Așa cum sunt la Tine vin,
Putere n-am, Tu-mi fii sprijin,
Mă spală-n sângele-Ți divin,
O, Mielule, eu vin, eu vin!

De îndoieli sunt apăsător,
De ispitiri împresurat,
Slăbit, de valuri mult purtat,
O, Mielule eu vin, eu vin!

Așa cum sunt de rătăcit,
La Tine vin ca fiu căit,
De patimi eu am fost rob, it,
O, Mielule eu vin, eu vin!

Așa cum sunt, Tu mă primești!
Păcatu-mi nu-Ți mai amintești;
Prin jertfa Ta mă mântuiești,
O, Mielule eu vin, eu vin!

El n-a promis doar cerul senin,

Nici flori pe cale, fără pelin.

N-a promis soare, fără de ploi

Nici bucuria făr' de nevoi.

Dar ne-a promis din puterea Sa,

Pe drum lumină că ne va da.

Al Său bogat har în încercări

Și mângâiere în întristări.

El n-a promis căi fără dureri,

Fără ispite, fără poveri.

Și nici n-a spus El că vom avea

Cruci mai ușoare decât a Sa.

El n-a promis drum larg și ușor

Să poți umbla fără ajutor.

Și nici pe drum că nu vor fi stânci,

Că n-ai să treci prin ape adânci.

Te-adorăm în fericire, Domn al gloriei cerești,
Ce cu raza-ți de iubire inimile ne-încălzești!
O, alungă nori și ceață, de-ntuneric și păcat.
Și ne luminează viața cu Duhul Tău sfânt curat.

Orice lucru mic sau mare, doar prin Tine-a fost creat,
Stele, îngeri cântă-n juru-Ți, Te slăvesc neîncetat!
Munți și mare, deal și vale, floarea în splendoarea sa,
Toate lucrurile Tale ne vestesc iubirea Ta.

Dătător de fericire, ești Tu, Doamne, tuturor;
Râu de viață și iubire curge din al Tău izvor.
Tu ești Tatăl, Cristos frate, în Tine toți ne iubim;
A ierta Tu ne învață și ca frați să viețuim.

53 (Mia Iovin 13)

Să cântăm cu bucurie, căci Cristos a înviat!

Să cunoască toată lumea pe Acel ce-a triumfat.

De sub lespede de piatră, din mormântu-ntunecos

/: Spre o veșnică viață a-nviat Isus Cristos. :/

A-nviat El, Domnul nostru, din a morții umbre reci,

Cel ce-a fost mort azi trăiește; va trăi în veci de veci,

Biruină puterea morții, El, eroul Împărat,

/: Peste veacuri strălucește Cel ce-a fost crucificat. :/

Unde-ți este boldul, moarte, unde e al tău regat?

S-a sfârșit puterea morții când Cristos a înviat.

Slavă, glorie, mărire, Ție-al vieții Domnitor

/: Ce murind, zdrobit pe cruce, ai ieșit biruitor :/

Unde e vrăjmașul nostru, unde-i semeția lui?

Zace-n praf, sus pe Golgota, prin puterea

Domnului.

Ție-ncepătorul vieții, numai Ție ne-nchinăm,

/: Și-nvierea Ta slăvită azi o binecuvântăm :/

Stând pe promisiunile lui Cristos,

În veci las' să-I sune laudă frumos,

Mărire-n înălțime cântă-I voios,

Stând pe promisiunile Lui.

Crezând, crezând,

Stau pe promisiunile Domnului meu,

Crezând, crezând,

Eu stau pe promisiunile Lui.

Stând pe promisiunile veșnice,

Când primejdia, frica s-apropie;

Prin Cuvântul Domnului voi învinge,

Stând pe promisiunile Lui.

Stând pe promisiunile lui Cristos,

Dragostea Lui mă face să fiu voios.

Prin spada Duhului sunt biruitor,

Stând pe promisiunile Lui.

O, scumpă zi, când Te-am primit

Isuse, Salvatorul meu,
Inima mea se bucură,
Căci de atunci eu sunt al Tău.

Scumpă zi, scumpă zi,
Când Isus șterse-al meu păcat;
El m-a-nvățat cum să mă rog,
Și să mă bucur ne-ncetat.
Scumpă zi, scumpă zi,
Când Isus șterse-al meu păcat.

Renașterea-mi s-a-ndeplinit.

El e al meu, iar eu al Său,
'Nainte-mi e, Îl voi urma,
Și-n tot locu-L mărturisesc.

În legământ sunt cu Tine,
Pui pe mine sigilul Tău,
O, condu-mă pân-oi sosi
Acolo sus la locul meu.

Nu-i prieten lui Isus asemenea,

Nimenea, nimenea;

Nimeni nu poate ca El vindeca,

Nimenea, nimenea!

Isus ne ști' pe noi mai bine,

El poate să ne ajute,

Nu-i prieten lui Isus asemenea,

Nimenea, nimenea!

Nu-i sfânt, nu-i tare ca El nimenea,

Nimenea, nimenea,

Nu e aproape ca El nimenea,

Nimenea, nimenea.

Cine ca El te va păstra așa?

Nimenea, nimenea.

Nu este cine ar iubi așa,

Nimenea, nimenea!

Lăsatu-i-a El pe ai Săi cândva?

Nicicând nu, nicicând nu!

Scos-a El afară pe cineva?

Nicicând nu, nicicând nu!

/: Salvatorul meu îmi zice, :/ 3x

„Ia-ți crucea și urmează-mi Mie!”

/: Unde merge, voi urma Lui :/3x

Eu merg cu El oriunde-ar merge.

/: Cu El merg în Ghetsimani :/ 3x

Eu merg cu El oriunde-ar merge.

/: Merg cu El la judecată :/ 3x

Eu merg cu El oriunde-ar merge.

/: Har și glorie îmi dă El :/ 3x

Eu merg cu El oriunde-ar merge.

Ce părtășie, ce bucurie!

Când mă las pe brațul Domnului;
Ce fericire, ce multă pace,
Când mă las pe brațul Domnului.

Adăpostit
În brațele-I puternice;
Adăpostit
Sunt în brațele Lui veșnice.

Ce dulce e a fi un călător,
Când mă las pe brațul Domnului;
Drumul meu atunci e strălucitor
Când mă las pe brațul Domnului.

De ce să mă tem? Ce să mă-nfrice?
Când mă las pe brațul Domnului;
Domnu-I cu mine. O, pace dulce,
Când mă las pe brațul Domnului.

Lăudați pe Domnul cu iubire,

Că El pentru noi S-a jertfit,

Lăudați-L și dați-I mărire,

Că El pentru noi a murit.

Lăudați, lăudați,

Pe Acela ce S-a jertfit;

Lăudați, lăudați,

Pe Cel ce nespus ne-a iubit!

Lăudați minunata-I putere,

Care boldul morții a frânt.

Și prin glorioasa-nviere,

Intrat-a în locul prea Sfânt.

Lăudați pe Acel ce lucrează,

Să ne fac-asemenea Lui.

Prin zile cu nori sau cu soare

Ne crește-n cunoașterea Lui.

Lăudați pe Răscumpărătorul,

Pe Cel ce e viu pururea,

Pe Domnul și Mântuitorul.

A Lui fie-n veci lauda.

Mântuire ni s-a dat, fără nicio plată,

Prin Isus crucificat, fără nicio plată.

Căci Cristos ne-a mântuit,

De păcat ne-a izbăvit.

Cât de mult El ne-a iubit,

Fără nicio plată.

Curge un bogat izvor, fără nicio plată.

Veșnic și mântuitor, fără nicio plată.

Orice suflet care vrea

Însetat din el să bea,

Mântuirea va afla,

Fără nici o plată.

De Domnul tu ești iubit, fără nicio plată.

Nu vrei să fii mântuit, fără nicio plată?

Inima Lui s-o predai

Este tot ce poți să-I dai,

Să ajungi la El în rai,

Fără nicio plată.

61

Cât timp va fi Cristos,
Cât timp rămân cu El,
Cântatul meu melodios
Nu v-a-nceta de fel.

El e al meu Păstor,
O, cât îmi e de drag!
Cu hrană-mi vine-n ajutor,
Când sunt străin pribeag.

Când vine vremea grea,
Când toți mă părăsesc,
Rămâne El speranța mea,
În El m-adăpostesc.

De scap al meu picior,
Necazuri de-ar veni.
Alerg l-al meu Păstor,
El mă va izbăvi.

62

Deci ia-mi Tu, Doamne, mâna și mă condu

De-acum și-ntotdeauna precum vrei Tu!

Eu singur nu pot face nici chiar un pas,

Deci spune-mi unde-Ți place să merg eu azi!

O, Tu mă-nvăluiește în harul Tău,

La bine mă păzește ca și la rău!

Primește-l la picioare pe-al Tău copil,

Căci Tu iubești mai tare pe cel umil.

De nu simt câte-odată că mă conduci,

Când lunec însă-ndată Tu mă apuci!

Deci ia-mi Tu, Doamne, mâna și mă condu,

De-acum și-ntotdeauna, precum vrei Tu!

63

Cuvântul, „Cu voi sunt, deci nu vă temeți!”

Luminează-n calea acestei vieți.

Și mă-mbărbătează-n noaptea cea mai grea

Mă bucură graiul, „În veci nu te voi lăsa!”

„Eu nu te-oi lăsa, eu nu te-oi lăsa!”

Așa mi-a promis El mie, „În veci nu te voi lăsa!”

Floarea veștejește, mirosul pierzând;

Pot să treacă toate, dar Cristos nicicând,

Căci Mântuitorul veșnic e al meu,

Și întotdeauna mă păstrează-n harul Său.

Când a mea cărare se va-ntuneca,

El va șopti dulce, „Nu te-nfricoșa!”

Iar odată-n ceruri, când Te voi vedea,

Plin de teamă sfântă mă voi închina.

Când Isus Cristos m-a mântuit,
Har din harul Său El mi-a dăruit.
Pacea Lui mă face fericit
Și mă-ndeamnă-ntruna să Îi cânt.

Doamne, Te slăvesc și Îți mulțumesc,
Pentru bunătatea-Ți mare,
Pentru încercări, binecuvântări,
Doamne, azi Îți mulțumesc.

Viața mea-mpreună cu Cristos,
E un cer senin, cer de soare plin.
Frică, griji, nevoi eu nu cunosc,
Căci de toate de la El primesc.

Vreau să știe toți că-s fericit,
Cu Cristos al meu, ce m-a mântuit.
Vreau de-acum doar Lui să Îi slujesc,
Prin viața mea să-I mulțumesc.

Condu-mă Tu, căci singur nu pot merge,

Nici drumul nu-l cunosc pe care merg.

/: Nu știi nici viața ce-mi poate aduce

De-aceea eu Te rog să mă conduci. :/

Condu-mă Tu, nu vreau să umblu singur,

Căci mă așteaptă multe ispitiri.

/: Iar eu sunt slab, de mine nu sunt sigur,

Dar biruiesc când Tu cu mine ești. :/

Condu-mă Tu, n-am voie să merg singur,

Tu mi-ai promis că mergi-naintea mea.

/: Călăuzirea Ta mă duce sigur

Tu mă condu, nicicând nu mă lăsa. :/

Condu-mă Tu, așa să fie-ntruna

Ție mă dau, apucă mâna mea.

/: Cărarea de-i întunecată, aspră,

Tu mă condu, nicicând nu mă lăsa. :/

Slăvit să fii și preamărit,
Mântuitorul meu iubit;
Slăvită fie jertfa Ta,
Acuma și de-a pururea !

Mărire Ție Cel Preasfânt,
Mărire-n cer și pe pământ,
De-a pururi fii Tu lăudat,
Căci din păcate ne-ai salvat!

Ne-ai izbăvit, ne-ai mântuit,
Să fii în veci Tu preamărit;
Cu Duhul Sfânt ne-ai sigilat,
Să fii Tu binecuvântat!

Și-acuma nimic nu mai doresc
Decât cu Tine să trăiesc,
Să fii mereu în gândul meu,
O, Doamne scump, Isuse-al meu!

Cu blândețe Isus veni

Al meu suflet a mântui,
Și din rușine și păcat
Domnul m-a ridicat.

Din adâncimi m-a ridicat,
Cu-al Său braț tare m-a scăpat.
Din umbra morții El m-a scos.
O, laudă Lui, El m-a salvat.

Încă de mult El m-a chemat,
Dar eu pe El L-am refuzat,
Dar când al Său cuvânt am luat,
Îndat-am fost iertat.

A Sa frunte spinii au străpuns,
Prin mâini cuiele au pătruns,
Când din blestemul de păcat,
Domnul m-a ridicat.

Vestesc că Cristos mântuire mi-a dat,
Că El din păcat m-a salvat.
Această lucrare o voi trâmbița,
Ca toți să audă de ea.

Vestesc cum în mine Domnul a lucrat
Ca alții să creadă în El,
Cum Tatăl din cer mântuire mi-a dat,
Prin Cel ce-a trăit ca un miel.

Voi spune cum dragostea Lui a iertat
Păcatul în cuget purtat.
Prin Mântuitorul sunt liber acum
Să merg pe al cerului drum.

În locu-mi Domnul pe o cruce a murit,
Dovadă că mult m-a iubit.
În slavă curând Domnul va reveni,
Cu El fericit eu voi fi.

Lăudați-L cu toți pentru dragostea Lui,
Căci alta asemeni ei nu-i.
Prin care întruna noi suntem păstrați
Și-n ceruri vom fi-ncoronați.

Lângă apă ca și pomul,
Salvatorul m-a sădit;
Voi trăi și voi da fructul,
Tot la timpul potrivit.

Unde sunt sădit,
Voi sta neclintit;
Pe temeiul mântuirii,
Voi sta neclintit.

Când furtuni mă înconjoară,
Numai la Domnul privesc,
În prezența Lui mă bucur,
Cântând eu călătoresc.

Când inima mi-e-ntristată,
Și n-am cu ce-o mângâia,
Atunci mila cea bogată,
Strălucește-n casa mea.

Înaintea Lui când voi sta,
Cu tot poporul salvat,
Voi sălta de bucurie,
Privindu-L neîncetat.

70 (Mia Iovin 15)

Domnul e lumina mea,

El e mântuirea mea,

Sprijin al vieții-mi e El,

/: De cine să mă tem? :/

Ce mulți sunt vrăjmașii mei,

Război ei îmi fac mereu,

Tot plin de încredere-aș fi,

/: De cine să mă tem? :/

M-ascunzi în coliba Ta,

În templul Tău eu voi sta,

Minunat Tu mă ocrotești!

/: De cine să mă tem? :/

Tu-mi zici, caută fața Mea!”

Și eu caut fața Ta,

Cu-a Ta față mă-nviiorezi,

/: De cine să mă tem? :/

Cei dragi când mă leapădă,

Cei răi când mă judecă,

Doar în Tine-ncrederea-mi pun,

/: De nimeni nu mă tem :/

Când Domnu-i lumina mea,

Cât și mântuirea mea,

În neazuri, El îmi e scut!

/: De cine să mă tem? :/

Ce fericire e să știi

Că cel rău nu va birui,
Și oriunde, cât vom trăi
De partea Domnului vom fi.

În El suntem biruitori,
Nimic nu ne va despărți,
Și chiar sub cei mai aspri nori
De partea Domnului vom fi.

Ispite și-ndoieli pe drum
Mereu dușmanii ni le pun,
Dar orice valuri ne-ar lovi,
De partea Domnului vom fi.

La umbră sub aripa Sa,
Păziți de El mereu vom sta,
Și-n slavă când ne va primi
De partea Domnului vom fi.

Spuneți, Isus pentru mine

A murit pe cruce!

Și către-un vierme ca mine,

S-a-ntors cu dragoste.

Și pentru mine,

Și pentru tine,

A murit Domnul pentru toți,

Să-I dăm mulțumire !

E drept că El a suferit

Pe cruce-n locul meu!

Cu așa milă m-a iubit

Mielul lui Dumnezeu.

Soarele s-a întunecat,

Raza lui s-a ascuns,

Când Domnul pe cruce-a murit

În chinuri de nespus.

E-o minune când soarele-apune,
Minune din veșnicii.
Dar mai mare-i minunea din inimă,
Minunea că El m-a iubit.

Minunat e Domnul meu,
Mai minunat e El
Decât orice pe pământ,
Minunat e Domnul Sfânt.

E-o minune și vara și iarna
Și cerul înstelat.
Dar mai mare-i minunea din inimă,
Minunea că El ne-a salvat.

E-o minune întreaga făptură,
Minune din veșnicii.
Dar mai mare-i minunea din inimă.
Și minunea că El va veni.

Mă-ncred în El, orice s-ar întâmpla

Pe drumul meu sau în viața mea,
Fie ce-o fi, în orice zi,
Cerescul Tată m-a călăuzi.

Mă-ncred în El, El știe soarta mea,
Pe stâncă sus sau în adânc de văi.
Lovit de val, ajung la mal.
Cerescul Tată m-a călăuzi.

Mă-ncred în El, oriunde aș fi dus,
Chiar în cuptor de foc de aș fi pus.
În suferinți sau bucurii,
Cerescul Tată m-a călăuzi.

Mă-ncred în El chiar când nu înțeleg,
Eu voia Lui întotdeauna-aleg,
Căci doar așa, în slava Sa,
Cerescul Tată m-a călăuzi.

Doamne, precum vrei, fie mereu,
Tu ești olarul, lutul sunt eu.
Doamne, dă-mi forma ce o dorești,
Prin încercare mă-nțelepțești.

Doamne, precum vrei, fie mereu,
Îmi curățește sufletul meu.
Fă-mă ca neaua imaculat,
Prin al Tău sânge sfânt și curat.

Doamne, precum vrei, fie mereu,
Tu înainte, în urmă eu.
Al Tău Cuvânt să-mi lumineze,
Pe-a Ta cărare să pot merge.

Doamne, precum vrei, fie mereu,
Tu să fii totul, nimica eu.
Să fiu găsit în Tine, Doamne,
Asemenea cu a Ta moarte.

Isus Cristos în veci va fi

O stâncă tare în furtuni!

Și oricât marea ar mugi

El stâncă tare-i în furtuni!

În El vreau să mă-ncred, căci e stânca mea,
E stânca mea, e stânca mea!

În El vreau să mă-ncred, căci e stânca mea,
E stâncă tare în furtuni!

El ziua-i vânt răcoritor,

O stâncă tare în furtuni!

Iar noaptea-i far strălucitor,

O stâncă tare în furtuni!

Eu sunt păzit de Domnul meu,

O stâncă tare în furtuni!

Se sparge valul cât de greu,

De stânca tare în furtuni!

O, scump Mântuitor slăvit,

O stâncă tare în furtuni!

Tu, care toate le-ai clădit,

La glasu-Ți amuțesc furtuni!

77

Mărire Ție o, Doamne!

/: Cel ce ai înviat! :/

Al Tău popor Te mărește

/: Că l-ai răscumpărat. :/3x

Soare frumos al dreptății

/: Măreț ni Te ivești :/

Cel ce alungi noaptea morții

/: Acum Tu strălucești. :/3x

Doamne, odată Te-oi vedea

/: Pe tronul Tău regesc :/

Și-n haine albe Te-oi lăuda

/: Cu corul cel ceresc! :/3x

78

Oriunde cu Isus, pot să merg voios,

Oriunde petrece El, eu nu sunt fricos;

Unde nu mai e Isus, bucurie nu-i,

Unde-i El, se află fericirea Lui.

Oriunde cu Isus, cu Isus, cu Isus,

Pace-n inimă am și slavă de sus.

Oriunde cu Isus, sărac eu nu sunt,

Oamenii mă părăsesc, dar Isus nicicând.

De m-aș duce în pustiu, singur să trăiesc,

Și acolo cu El, eu mă-nveselesc.

Oriunde cu Isus, sunt adăpostit,

Fie noaptea cât de grea, eu dorm liniștit.

Când în Isus mă încred, nu sunt apăsător,

Și să fiu oriunde, mă simt apărat.

Pe inima lui Isus, eu capul voi pleca,
Atunci mă simt fericit, mă odihnesc așa.
Cu grai dulce mă cheamă Mântuitorul meu,
„Vino, odihnește-te, aici la sânul Meu!”

Pe inima lui Isus,
Eu capul voi pleca,
Atunci mă simt fericit,
Când mă odihnesc așa !

În brațele lui Isus, trece tot ce-i lumesc,
De amăgirea lumii rănilor-I mă scutesc.
Lanțul robiei cade, dispare și frica,
Chiar lacrimi de-oi vărsa, curând vor înceta.

Isus, Stânca inimii, pentru mine-ai murit,
În Tine-am siguranță, Mântuitor iubit.
În liniște-oi aștepta, pân-o trece noaptea,
Și apoi va străluci veșnică ziua Ta.

Cu Cristos în frunte, vă încolonați

Voi, ostași, în luptă astăzi să intrați;
Domnul ne conduce, al nost' Împărat
Biruinți aduce dacă e urmat.

Sus la luptă sfântă al Domnului popor,
Căci cu Domnul Isus vei fi-nvingător!

Oastea Domnului nost' e Adunarea.
Arma ei, Scriptura cea puternică.
Noi avem o țință și un Domn avem,
Toți, prin o credință, un popor suntem.

Tronurile regești se vor dărâma,
Diademele lor în praf vor cădea;
Tronul Domnului stă, nu se va clinti,
A Lui stăpânire pentru veci va fi.

Voi, ostași, 'nainte, Domnului slujiți,
Cu-ndrăzneală-n luptă neclintiți să fiți,
Iar când veți învinge, laudă să cântați.
Domnului mărire veșnică Îi dați!

Spune-mi istoria lui Isus,
scrie-o pe inima mea,
Spune-mi căci e mai măreață
decât tot ce s-a spus cândva.
Spune-mi cum îngerii în cor
cântau Copilului Sfânt,
Slavă lui Dumnezeu în cer
și pace fie pe pământ.

Spune-mi istoria lui Isus,
Scrie-o pe inima mea;
Spune-mi, căci e mai măreață
Decât tot ce s-a spus cândva.

Spune-mi cum El, în pustie,
mult S-a rugat și-a postit
Și-apoi Satan să-L îmbie
veni, dar a fost biruit.
Spune-mi lucrarea-I slăvită,
spune-mi ce chin a răbdat,
Cum fața I-a fost lovită
pentru al meu grozav păcat.

Spune-mi cum El, sus pe cruce,
multe dureri a răbdat,
Spune-mi cum, din groapa rece,
a treia zi a înviat.
Ce dragoste minunată!
Mai clar ca oricând zăresc
Și plâng azi ca niciodată,
pe veci eu vreau să Îl slăvesc.

Ce dulce este mesajul pentru tin-ce treci,

Că Cristos este același ieri și azi și-n veci.

El e gata să primească și pe cel mai rău,

Preaslăvit în veci să fie Sfânt Numele Său.

Da, Cristos este același ieri și azi și-n veci

Chiar de toate-or să se schimbe, El rămâne-n veci

Slavă Domnului, slavă numai Lui,

Toate pier, dar El rămâne, slavă numai Lui.

Cel ce l-a iertat pe Petru când s-a lepădat

Și lui Toma, ca să creadă, I s-a arătat

M-a primit chiar și pe mine, un biet păcătos,

Căci și azi El este-același, bun, sfânt și milos.

El, care-a pășit pe ape, în noaptea cea rea,

Poate liniști furtuna și din viața mea.

El, care în Ghetsimani a plâns și S-a rugat,

Oare nu mă va-nțelege când sunt întristat.

După cum atunci, pe cale, spre Emaus s-a dus,

Poate și-azi să ne-nsoțească pân-ajungem sus.

Chiar și-n moarte te ajută liniștit să treci,

Și să vezi că El e-același ieri și azi și-n veci.

Nu e prieten ca și Isus,
El orice povară ia.
M-a salvat și mă păstrează,
Ocrotit în mâna Sa.

Da, în El mă voi încrede,
Da, prin El voi birui.
Știu că Domnul mă păzește
Necurmat cu El voi fi.

El e totul pentru mine,
Ca El nimeni altul nu-i,
Îndurarea Lui mă ține,
Eu m-ascund în mâna Lui.

Toată viața lângă Domnul,
Eu voi sta și-L voi iubi,
Locul meu era pe cruce,
Dar El pentru noi muri.

E o stâncă ce de veacuri

Stă în valuri neclintit,
Adăpost oricărui suflet
Care-i luat de-al vieții val.

Stânca mea, a mea cetate,
Locul meu de adăpost,
Al meu sprijin în necazuri
E Isus, Isus Cristos.

Urlă marea-nfuriată,
Vântul șuieră-mprejur;
Însă eu stau fără teamă
Pe-a mea Stâncă veșnică.

În zadar furtuna bate
Și e noapte-n jurul meu,
Liniștit eu stau pe stâncă,
Zorii zilei așteptând.

Spune-mi, suflet luat de valuri,
E Domnul și stânca Ta?
Dacă nu e, vin' degrabă
Și ia-L ca Mântuitor!

Vrei tu să scapi de cumplitul păcat?

Te-ncrede-n Cristos, în sângele-I sfânt!

Vin', al tău suflet va fi curățat,

Te-ncrede-n sfânt sângele Lui!

Minunat dar! Sângele-I jertfit!

M-a spălat! Curățit!

Și prin El, azi, eu sunt mântuit,

Lăudat fie-n veci și slăvit.

Vrei tu de patimi să fii liberat?

Te-ncrede-n Cristos, în sângele-I sfânt!

Fi-vei prin El pe deplin curățat,

Te-ncrede-n sfânt sângele Lui!

Vrei tu în pace deplină să fii?

Te-ncrede-n Cristos, în sângele-I sfânt!

Prin El putere de sus vei primi,

Te-ncrede-n sfânt sângele Lui!

Vrei tu în lucru să fii roditor?

Te-ncrede-n Cristos, în sângele-I sfânt!

Vrei tu să-I fii un supus slujitor?

Te-ncrede-n sfânt sângele Lui!

86 (Mia Iovin 20)

De n-ai fi fost de partea mea,
vrăjmașul când mă prigonea,
De n-ai fi fost Tu Domnul meu,
tăria mea în ceasul greu,

De mii de ori mă prăbușeam
și în ispite-ngenuncheam,
Dar harul tău m-a ajutat
și pe vrăjmaș l-am alungat.

De nu-mi erai prieten drag
în al durerilor șirag,
Când norii grei m-acopereau
și când dușmani mă-mpresurau,

De nu-mi era iubirea Ta
balsamul scump pe rana mea,
Credința de n-aș fi avut
printre săgeți aprinse scut.

87 Credința mea nu-i pe nisip, clădită-n forme seci
Ci-n veșnicul meu Salvator eu mă încred pe veci.

Sângele Lui sfânt îmi-e de-ajuns,
Mai mult nu-mi trebuie.
Destul că a murit Cristos,
Jertfit pentru mine.

Destul că Domnul m-a iertat; apusă-i frica mea
Așa cum sunt azi vin la El, nu mă va alunga.

Mă-ncred în al Său minunat și neclintit Cuvânt,
În Numele Lui sunt salvat, salvat prin sânge sunt.

Iubirea Lui e mult prea mare

în vorbe simple s-o descrii,
Mai sus de orice stea răsare,
și-n adâncimi o poți găsi.
'Naintea Lui, când vii și-I spui
păcatul tău murdar,
El, prin Cristos, îți dă de sus
scăpare-n al Său har.

Iubire sfântă și bogată
tu ne rămâi mereu
Cântarea noastră de mărire
în veci lui Dumnezeu.

Coroane, tronuri au să cadă
când ziua mare va suna,
Și cei ce azi nu vor să creadă,
la munți atunci vor alerga.
Dar dragostea în veci va sta;
o, Doamne Tu, nu treci,
Și-n al Tău har fără hotar
noi vom trăi în veci.

Cu apa mării de-am înscrie
iubirea Lui pe ceru-ntins,
Și orice om de-ar vrea să fie
un scrib al slavei necuprins
Și tot n-ar fi destul să scrii,
căci mările-ar seca,
Din veșnicii în veșnicii
se-ntinde Dragostea.

Tu cerul sfânt l-ai părăsit,
La oameni jos Te-ai coborât,
Păcatele mele, o, Doamne,
Prin moartea Ta le-ai ispășit.

Priviți la Golgota, la cruce,
Pe Domnul Isus răstignit,
Izvor de iertare și pace,
În jertfa Lui, eu am găsit.

În Ghetsimani ai luptat,
Sudoare de sânge erai;
Primit-ai să bei Tu paharul
Acela nespus de amar.

O, Doamne, și eu Te iubesc,
Căci Tu m-ai iubit mai întâi;
De-acuma și eu preamăresc
Iubirea Ta fără sfârșit.

O, Doamne Isuse iubit,
Prin jertfa-Ți ne ții curați
Și fă să rămânem mereu
Pe jertfa Ta întemeiați.

Eu știu că Domnul meu trăiește,
Și pe pământ El vine iar.
Eternă viață-mi dăruiește,
Și mâna Lui revarsă har.

Eu știu că Domnul meu trăiește
Și pe pământ El vine iar.
El viață-n veci îmi dăruiește,
Cu mâna Lui revarsă har.

Eu știu că tot ce El promite,
Orice cuvânt, se va-mplini,
Și dacă moartea mă cuprinde,
Îl voi vedea în veșnicii.

Eu știu că El îmi pregătește
O casă-n cer, în Țara Sa.
Ce sărbătoare minunată!
Când Domnul Se va arăta.

Pe drumul meu azi poate sunt

Mai multe dureri,
Dar harul Său și el e azi
Mai mare ca ieri.

Dincol' de munții de mâine
E bucurie sau plâns amar.
Dar cu Domnul eu merg,
Mi-e de-ajuns al Său har
Și peste munții de mâine!

Ce pot cunoaște eu acum
Tot ce va urma?
Dar știu în Cine mă încred,
El mă va purta.

Chiar dacă spini pe drumul meu
Mă vor sângera,
Rănit de-oi fi, mai tare eu
În Domnul voi sta.

Cântarea mea e numai despre Isus,

Cerescul Fiu al Tatălui slăvit.

El a venit păcatul să mi-l șteargă

Când la Calvar pe cruce a murit.

Cântarea mea e numai despre Isus

Ce-n locul meu pedeapsa a purtat,

Și-n versul ei cântarea mea va spune

Ce bucurii și bogății mi-a dat.

Cămașa Lui stropită-n sfântul sânge,

Crucea și spinii cu păcatul meu,

Mormântul gol, speranța revederii

Despre acestea voi cânta mereu.

Cântarea mea va fi doar despre Isus,

Despre Mielul scump ce a fost junghiat;

El este vrednic să primească slava,

Înțelepciunea, cinstea, lauda.

Domnul m-a găsit, povara mi-a luat.

Bucurii, speranță, pace El mi-a dat,
Mi-a spălat din suflet tot păcatul greu,
În sângele vărsat pe cruce-n locul meu.

Mântuit! Pe Domnul preamăresc.
Mântuit! Spre cer călătoresc.
Mântuit! Cu El în veci voi fi!
El m-a salvat și mă păzește-n orice zi.

Domnul m-a găsit, iubirea Lui mi-a dat.
Hainele ca neaua, albe le-a spălat,
Nu mă amenință judecata grea,
Eu sunt preafericit cu Domnul pururea.

Domnul m-a găsit, odihna Lui mi-a dat.
Când urmez pe Domnul, sunt netulburat,
Și aștept întruna strălucita zi
Când Domnul, cu mărire, iarăși va veni.

Despre salvare veniți cântați,
Că Domnul de noi mult s-a-ndurat,
Cerul lăsând, la noi a venit,
Pentru-asta Tatăl fie mărit!

Să cântăm dar, de noi cum S-a-ndurat,
Ce ne-a făcut, de iad cum ne-a scăpat;
Să vestim cum Dumnezeu ne-a iubit,
Pe Fiul Său L-a dat, ne-a mântuit.

Despre salvare cântați acum,
Iubire-n inimi curate-având.
Cei ce în Cristos nădăjduiesc,
La El odihnă pururi găsesc.

Despre salvare toți să cântați,
Ce de pe cruce s-a revărsat,
Fiind sfințiți prin harul divin,
Noi totdeauna Îl preamărim.

Față-n față cu Domnul meu,

Față-n față, cum va fi?

Când pe Cristos cel răstignit,

În glorie-L voi privi.

Față-n față Îl voi vedea

Pe-mpăratul meu ceresc;

Față-n față-n gloria Sa.

Cât de mult eu Îl doresc!

Astăzi văd doar prin credință

Slava Ta, chipu-Ți divin;

În curând, ce biruință!

Le vedea-voi pe deplin.

Ce nespusă bucurie,

Când cu drag mă vei primi,

Când de Tine pe vecie

Nu mă voi mai despărți!

Multă vreme eu am rătăcit,
Neștiind că Domnul m-a iubit,
Pentru mine c-a fost răstignit,
Pe Golgota.

Sus pe cruce al Său sânge-a curs,
Trupul Lui de cuie-a fost străpuns.
El pentru păcatul meu muri,
Pe Golgota.

Din Cuvântul Domnului cunosc
Aztăzi că eu sunt un păcătos,
Și în locul meu muri Cristos,
Pe Golgota.

Am venit la El și-am fost iertat,
Multe binecuvântări mi-a dat,
M-a făcut copilul Său bogat,
Pe Golgota.

De iubirea lui Cristos, cu care m-a căutat.

De mila Lui de nespus, prin care m-a salvat,
De-nălțimi și abisuri, mai adânci ca marea,
Și mai 'nalte ca cerul, să sune harfa mea.

Mai dulce-i din an în an;
Mai dulce-i din an în an;
Bogată, adâncă este-a Lui iubire,
Mai dulce-i din an în an.

Pe pământ El a umblat, un trai plăcut având,
Celor ce-L înconjurau, salvare dăruind.
Inimi frânte a alinat, pe orbi i-a vindecat,
A împlinit dorințe, pe mulți i-a săturat.

Iubirea-I minunată ce mult a suferit!
Purtând pedeapsa noastră, pe cruce a murit.
Cu sfinții dimpreună glasul să înălțăm,
Cer și pământ răsune, pe Domnul să laudăm.

Precum cerbul apa o caută, aleargă setos la izvor;
 Așa eu Te caut cu-nsetare pe Tine, divin Salvator;
 Căci unde în lume e bine, ca eu să mă pot odihni?
 Nu poate, Doamne, fără Tine, nicicum fericire a fi!

Precum cerbul apa o caută,
 Aleargă setos la izvor;
 Așa eu Te caut cu-nsetare,
 Pe Tine, divin Salvator.

Când sunt doar cu Tine, o, Doamne, dispare
 durerea ce-o am,
 În schimb bucurii am nespuse, păzit eu mă simt de
 dușman.
 Cum pot ca să tac eu vreodată, când am un așa
 Salvator?
 Trimis de Cerescul meu Tată, ca singur Mântuitor.

Acel ce cu Domnul trăiește se simte voios
 ne'ncetat;
 Acel ce pe Domnul slujește cu slavă mereu e-
 mbrăcat;
 Căci el de nimic nu se teme, doar este Cristos viața
 sa!
 Iar, Domnul pe el nu îl lasă și-n urmă îl va
 'ncorona.

99 Slăvit fii, Isuse! (II)

Slăvit fii, Isuse, Tu ești Domnul meu,
M-ajută Tu, în lume, când drumul e greu.
Ți-aduc astăzi mulțumire de tot ce mi-ai dat,
Iertat fiind, în pace sunt, fii Doamne-n veci lăudat!

Purtat-ai pe cruce al meu greu păcat,
Prin jertfa Ta scumpă eu sunt azi iertat.
Oricând cu recunoștință vreau să Te slujesc
Și-ntreagă voința mea pe veci să-Ți dăruiesc!

Privind tot la Tine, mai mult Te iubesc,
Tăria credinței în Tine-o găsesc!
O, cum voi putea vreodată a-Ți mulțumi!
Iubirea-mi în dar Ți-oi da și-n veci Te-oi proslăvi!

În slavă-n mărire cu Tine voi fi!
Privirea-Ți cerească mă va-nvălui!
Iubirea de-acum, atunci se va desăvârși,
Alături de Tine fiind, o, cum Te voi iubi!...

Aș vrea, o, Doamne scump să fiu ca Tine

În pribegia mea pe-acest pământ.

De-atâtea ori când grea ispita-mi vine

S-o biruiesc prin sfântul Tău Cuvânt.

Aș vrea, o, Doamne scump a Ta comoară

De mângâieri, pe veci să-mi dăruiești.

Aș vrea ca-n mine tot ce-i vechi să moară,

Ca tu să faci din mine ce dorești.

Aș vrea, o, Doamne scump-a Ta viață

Să se oglindească pururi în a mea.

Și să dispară negura și ceața

Ce-mpiedică să-Ți văd mărirea Ta.

Și câte n-aș mai vrea, o, scump Isuse,

În pribegia mea pe-acest pământ.

Dorințele ce îmi rămân nespuse

Le împlinește sfântul Tău Cuvânt.

Dumnezeu sfântul e mântuirea

El ne iubește pe noi, pe toți.

De-aceea, Doamne, pe Tin' Te laud,
Te laud întruna, neconținut!

Eram odată legat puternic,
Dar legăturile Tu le-ai rupt.

Isus Cristos e Mântuitorul;
S-a jertfit pentru păcatul meu.

Dragostea este al mângâierii,
Al mântuirii bogat izvor.

Dragoste sfântă, mărire Ție,
Laudă Ție în veci de veci!

Inimă nouă în dar am primit.

Care Domnul mie mi-a dăruit,
Poftele vechi ale trupului meu,
Toate-s distruse în sângele Său.

Totul ce-i bun, Domnul mi-a dat,
Inimă nouă în mine Domnul a creat.

Gânduri curate din Duhul cel Sfânt,
Simțuri curate prin al Său Cuvânt,
Psalmi, bucurii - chiar și ele sunt noi,
Toate acestea le am în nevoi.

În ore grele de chin și de vai,
În întuneric, când sprijin nu ai,
Inima mea și-atunci are-ajutor,
Îl are pe al meu Mântuitor.

Trupul meu, sigur, la fel a rămas,
Mult nu va trece și vine-acel ceas.
Când putrezește și-un altul în loc,
Cu roade veșnice își face loc.

Nicidecum, nicidecum, niciodată

Gândul meu altui pas nu-l aștern.

/: În Cristos viața mea e bogată,
Un izvor din etern în etern. :/

Nicăieri, nicăieri nici o clipă

Nu pot fi fericit fără El.

/: Lângă El peste-a morții risipă
Voi zbura ca un alb porumbel. :/

În dureri, în neazuri și-n moarte

Despărțire de Domnul meu nu-i.

/: Dacă inima nu mă desparte
Orice-ar fi, orice-ar fi sunt al Lui. :/

Vom trăi veșnicii de iubire,

Mii de mii, zeci de mii, mii de mii.

/: Când o clipă cu El e-o uimire,
Ce va fi, ce va fi-n veșnicii! :/

Va veni, va veni Cel ce vine,

Hohotind Îi voi plânge la piept.

/: Cât mai bate o inimă-n mine,
Îl doresc, Îl iubesc, Îl aștept! :/

Voința mea stă-ngenunchiată,
De-acum sunt, Doamne, doar al Tău.
Smerit înalț o rugăciune,
„Facă-se doar Cuvântul Tău!”

/: Voința Ta să-mi fie dulce,
Pierdut în Tine să rămân. :/

Eram zdrobit de mari păcate,
Pe drumul greu întunecos;
Dar am găsit lumina vieții,
Azi soarele meu e Cristos.

Voința Ta, o, Salvator bun
Să mă-nconjoare ne-ncetat!
Ia-mi îndoiala, toarnă-mi pacea,
Să fiu pe veci eliberat!

Stâncă-n pustie, de furtuni păzești,
În umbra Ta pe min' mă ocrotești.
La Tine eu bun refugiu găsesc,
În Tine-oricând pot să m-adăpostesc.

Sufletul meu găsi
Scut chiar în vijelii, vijelii.
Stâncă-n pustie, stâncă-n pustie,
Stâncă-n pustie, eu la Tine alerg.

Stâncă-n pustie, Tu, astru divin,
Mântuitorul meu, la Tine vin.
Numai în Tine mă simt fericit,
Și întru totul sunt adăpostit.

Stâncă-n pustie, când sunt ostenit
La Tine vin și mă simt odihnit.
Chinul meu Tu îl poți îndepărta,
Adăpostită îmi e inima.

Stâncă-n pustie, o, Doamne bogat,
Iubire ca-a Ta nicăieri n-am aflat.
De Tine cine mă va despărți?
În Tine al meu refugiu va fi.

Cu bucurie vor secera aceia

Care cu lacrimi seamănă sămânța.
Dacă sămânța o au de la Domnul Sfânt,
De seceriș se vor bucura-n curând.

/: Bucurii vor fi :/

Când semănătorii plata vor primi.

/: Fericiri de sus :/

Veșnic ei vor sta la dreapta lui Isus.

Pune sămânța cea bună în tot timpul
Și nu lenevi lucrând pentru Domnul.
Dacă la amiază, seara sau noapte-a fi,
Seamănă cu drag și nu te odihni.

Semănați în inimi, și de-ar fi ca drumul
Ori pietros pământul unde semănați,
Totuși vor cădea și pe pământul cel bun
Și apoi din rod însutit voi veți gusta.

Cine altul decât Cristos

Poate fericirea da?

Bun, milos și scump e Cristos,

El pe veci e partea mea.

Tot ce sufletu-mi încântă
E Cristos ce m-a salvat
El, din zeci de mii, rămâne
Cel mai scump și minunat.

Ce măreață e-ndurarea
Harului de necuprins,
Mai adâncă decât marea,
Trece peste ceru-ntins.

Ce salvare minunată
Pentru noi a pregătit!
Din păcatele murdare
Hainele ni le-a albit.

Orice grijă cât de mare,
Mâna Lui o va lua.
Pe puterea Lui mă bizui,
El e totu-n viața mea.

Lângă râul vieții-n ceruri,
Când voi sta încoronat,
Voi cânta și eu cu sfinții
Slavă, slavă ne-ncetat!

Iubire, Tu în veci mă ține,
Ești sprijin sufletului meu.
Și stăpânește Tu în mine,
Să fii oceanul, iar în Tine
Valul să fiu eu.

Lumină sfântă pe cărare,
Făclia-n suflet mi-ai aprins,
Să strălucească arzătoare,
Mai clar ca razele de soare,
Ca un rug nestins.

Măreață, dulce bucurie,
Ce mă ridici peste dureri,
Și-n încercări îmi dai tărie
Să văd prin nori în veșnicie
Sfinte mângâieri.

O, Golgota însângerată,
Doar lângă tine eu voi sta,
În praf arunc mândria toată
Să poată răsări curată,
Viața veșnică.

Privegheați și vă rugați întruna,
Domnul vine în curând,
El ia pe ai Săi cu Sine-n slavă,
Care-n rugi stau așteptând.

Roagă-te fără-ncetare,
Așteptând pe Domnul tău.
În curând El vine-n slavă
Să ne ia la tronul Său.

Privegheați și vă rugați întruna,
Că cel rău e ne-adormit.
Îmbrăcați în a dreptății haină
Ce-n Cristos am dobândit.

Privegheați și vă rugați întruna,
De păcat vă curățiți.
Vă-ntăriți în al lui Cristos sânge
Și la luptă iar porniți.

Din cerul înalt răsună

Cântări minunate, Ție, Doamne, date.

Cântări și laude răsună

Pentru slava Domnului.

/: Să-L încoronăm pe Cristos,
Pe Fiul lui David, ca Domn al luminii.
Să-L încoronăm, dar,
Pe Salvatorul lumii. :/

Vestea îndurării sună,
Sună în tot locul, s-audă tot omul.
Să-L lăudăm pe Dumnezeu
Și pe Cristos, Fiul Său.

Să-L încoronăm pe Cristos
Ca pe-un mare-mpărat, care mult ne-a iubit,
Care, pentru noi, pe Sine
Pe o cruce S-a jertfit.

111 (Mia Iovin 21)

Mă-ncred în Domnul când furtuna bate în jurul meu,

El mi-este scutul, adăpostul, El, Domnul
Dumnezeu.

Eu știu că niciodată pe-ai săi El nu i-a părăsit,
În mijlocul furtunii Isus cu drag i-a ocrotit.

Mă-ncred în Domnul când necazul vine asupra
mea,

Când norii negri cu grămada aduc primejdia.

Mă-ncred în Domnul când amicii pe rând mă
părăsesc,

Mai tare m-alipesc de Domnul, pe El mă bizuiesc.

Mă-ncred în Domnul totdeauna, n-am alt ocrotitor

Mai bun, mai tare, mai statornic. El mi-e Mântuitor.

112

/: Îndeajuns mi-e, Doamne, doar harul Tău. :/

/: Te laud, Doamne, Te preamăresc.

Smerit mă-nchin-naintea Ta și Te slăvesc! :/

/: Îndeajuns mi-e, Doamne, Cuvântul Tău. :/

/: Îndeajuns mi-e, Doamne, dragostea Ta. :/

/: Mă-nchin în fața tronului sfânt. :/

Ce bine e să știi că ai în cer un Tată.

Asupra-ți orice-ar veni, uitat nu te lasă.

Eu astăzi cânt și sunt voios,
Că Dumnezeu e Tatăl meu.
Eu astăzi cânt și sunt voios,
Cu mine e mereu Cristos.

Pentru El să pierzi totul, pe tată sau mamă,
În Dumnezeu să te-ncrezi, te are în seamă.

Iubește pe Dumnezeu din tot sufletul tău.
De El nu te despărți, ci credincios să-I fii.

Fii binecuvântat, o, Doamne,

În veci fii binecuvântat,

Căci ai lucrat în viața noastră

În chip așa de minunat.

Abia acum gustăm dulceața

Și harul noii Tale vieți,

Când Tu ne porți din slavă-n slava

Atâtor mii de frumuseți.

Eram căzuți în fărădelege,

Mergeam din ce în ce mai jos.

Tu ne-ai scăpat și-abia acuma

Vedem din ce adânc ne-ai scos.

Din văi adânci și din tristețe

Mereu în jurul Tău ne-aduni.

Noi Te urmăm și abia acuma

Vedem pe ce-nălțimi ne sui.

Abia acum, când fericirea,

Ne-nalță-n cerul minunat,

Cântăm plângând de bucurie,

Doamne, fii binecuvântat!

Ești trudit și plin de întristare?

Spune-I lui Isus, spune-I lui Isus;

El e gata să dea alinare,

Spune-I lui Isus acum!

Spune-I lui Isus, spune-I lui Isus,

El e prietenul cel bun.

Nu găsești alt asemenea prieten,

Spune-I Domnului singur.

El îți vede ochii plini de lacrimi,

Spune-I lui Isus, spune-I lui Isus;

Un păcat în inimă ascuns-ai?

Spune-I lui Isus acum!

De ți-e teamă că furtuna vine,

Spune-I lui Isus, spune-I lui Isus;

Te apasă grijile de mâine?

Spune-I lui Isus acum!

Gândul morții te neliniștește?

Spune-I lui Isus, spune-I lui Isus;

De orice gând rău te izbăvește,

Spune-I lui Isus, acum!

Regele vieții, Domnul meu,

Fii-n veci glorificat.

Ca să nu uit cununa Ta,

Du-mă la Golgota.

Ca să nu uit de Ghetsimani,

Și nici de agonia grea,

Ca să nu uit iubirea Ta,

Du-mă la Golgota!

Lângă mormântul unde-ai stat,

Când alții Te jeleau

Îngerii Tăi au coborât,

Somnul ei Ți-l păzeau.

Și ca Maria-n zori de zi,

Să vin-naintea Ta,

Arată-Mi Tu mormântul gol,

Du-mă la Golgota.

Doamne, ajută-mă să port

Crucea mea zi de zi.

Și chiar paharul Tău să beau,

Gata a suferi.

Toți să cântați că Dumnezeu mult ne-a iubit.

El L-a jertfit pe Fiul Său, căci ne-a iubit.

Din somn toți vă sculați acum,

Lăudați pe Domnul nost' cel bun!

El să ne mântuie-a venit, căci ne-a iubit.

/: El ne-a iubit. :/

Vestiți la oricine-n lume

Cât ne-a iubit.

Această veste ascultați: El ne-a iubit!

Domnului mărire să-I dați, căci ne-a iubit.

Că El este al nostru Domn

Cu care vom domni pe tron,

Dacă noi toți Îi vom sluji și-L vom iubi.

Cu mult mai de preț decât ce-avem măreț

E mesajul care m-a străpuns:

Că Isus ispăși vina mea când muri,

Că jertfa Lui mi-este-ndeajuns

Jertfa Lui mi-este-ndeajuns.

Păcatul meu e iertat.

Isus l-a spălat prin sângele-I vărsat.

Da, jertfa Lui mi-este-ndeajuns.

Când a fost zdrobit, sus pe lemn pironit,

Și prin răni sângele sfânt a curs,

Era asupra Sa toată vina mea grea.

Da, jertfa Lui mi-este-ndeajuns.

Când eu L-am privit pe Calvar răstignit,

M-a înfrânt iubirea-I, m-am supus.

De atunci viața mea e pe veci doar a Sa,

Căci jertfa Lui mi-este-ndeajuns.

Eu azi sunt salvat, pe veci răscumpărat

De al meu Mântuitor Isus.

Tot mereu voi cânta (și) aici, și-n slava Sa,

Căci jertfa Lui mi-este-ndeajuns.

Dragoste divină, sfântă,

Ce adânc Te dăruiești!

Și din inima lui Isus

Peste vremi aceeași ești.

El în cer ne va deschide

Poarta de mărgăritar,

Și spălați în al Lui sânge

Vom păși salvați prin har.

Ca o fiară urmărită,

Ca un șoim lovit eram,

Isus m-a scăpat de moarte,

Peste răni a pus balsam.

Dragoste divină, sfântă,

Mi-ai iertat orice păcat,

Voi cânta de fericire

Toată viața ne-ncetat.

Iar în clipa înserării,

Când trudit ajung la prag,d

Voi intra privind la Cristos

Într-al sfinților șirag.

Te-am ales, Te-am ales,
Dintre mii și mii de mii, Te-am ales.
Glasuri multe m-au strigat,
Mâini întinse m-au chemat,
Dar din toate, ne-nțeles, Te-am ales.

Te-am ales, Te-am ales,
Dintre mii și mii de mii, Te-am ales.
Nimeni n-a iubit mai mult.
Dintr-al vieții greu tumult,
Când iubirea-m înțeles, Te-am ales.

Te-am ales, Te-am ales,
Dintre mii și mii de mii, Te-am ales.
Cum puteam să nu-Ți răspund,
Cum puteam să mă ascund,
Când pe cruce, ne-nțeles, m-ai ales.

M-ai ales, m-ai ales,
Dintre mii și mii de mii, m-ai ales.
Vreau să-Ți mulțumesc deplin
Pentru harul Tău divin.
Când iubire-am înțeles, Te-am ales.

O zi în casa Ta, Părinte minunat,

Pe mii de ani n-aș da în cel mai scump palat,

Voi sta cu Tine-n veșnicii,

Și fericit în veci voi fi,

Și fericit în veci voi fi.

Din sfintele porunci povață când îmi dai

Durerile atunci înceată fără grai.

Și nu cunosc alt loc mai bun

Al meu necaz unde să-l spun,

Al meu necaz unde să-l spun.

O zi în casa Ta, la sfântul Tău Cuvânt

E pentru viața mea balsamul cel mai sfânt.

Și mii de ani, și zeci de mii

Cu Tine Doamne i-aș trăi.

Cu Tine Doamne i-aș trăi.

Dincolo de zare, e-o dimineață,

Mai glorioasă, fără apus,
Sfârșită-i truda și-o altă viață
Am pe vecie cu-al meu Isus.

Dincolo de zare, n-o fi durere,
Boli și neazuri pe veci s-au dus,
Ci desfătare și fericire,
Zi nesfârșită fără apus.

Dincolo de zare, o, ce splendoare!
Eu dus de îngerii în fața Sa,
Iar Tatăl veșnic, mie, un nevrednic,
Un bun sosit sus chiar El să-mi dea.

Dincolo de zare, ce întâlnire
Cu preaiubiții plecați în cer.
Și-ntr-o unire, făr' despărțire
Vom fi cu Tatăl acasă-n cer.

Văd crucea lui Isus la Golgota,

Izvorul de har minunat,
Acolo Isus, prin moartea Sa,
Un loc pe veci în cer mi-a dat.

Scumpă Golgota, sfântă Golgota,
Eu voi sta veșnic la umbra ta!
Scumpă Golgota, sfântă Golgota,
Isus a plătit vina mea.

Găsesc biruință în încercări,
Primesc mângâiere și har,
La cruce povara mea o las,
Și pacea o primesc în dar.

Speranțele întregii veșnicii
În crucea lui Isus le-am pus;
Prin sângele Lui vărsat pe lemn
Eu pot intra în ceruri sus.

Ce prieten bun eu am găsit! El m-a iubit întruna,
Și-n legătura dragostei mi-a împletit cununa.
Mi-a pus în jurul inimii inelul jertfei Sale,
Eu sunt al Lui, iar El al meu acum și-ntotdeauna.

Ce prieten bun eu am găsit! Mai bun ca orișicine,
Ce-avea mai scump, chiar viața Lui și-a dat-o
pentru mine.
Eu n-am nimic, nimic al meu, sunt doar al Lui de-
acuma,
Puterea, viața, toate sunt a' Lui pe totdeauna.

Ce prieten bun eu am găsit! Toată puterea are,
El mă păzește de-orice rău cu mâna Lui cea tare.
Departe strălucește, sus, în glorie, cununa,
Lucrez acum ca să câștig un cer pe totdeauna.

Ce prieten bun eu am găsit! Așa de blând și dulce!
E înțelept Sfătuitor, El pașii mi-i conduce.
În mâna Lui eu stau păzit, și fericit întruna,
Nu mă despart de El, căci sunt al Lui pe totdeauna.

125 (Mia Iovin 36)

În întregul univers nu-i un Nume mai frumos,
Plin de farmec și de vers ca al Lui Isus Cristos.

Slavă, slavă numai Lui, numai Lui, numai Lui;
În cer sus și pe pământ, slavă numai Lui!

Mântuire ni s-a dat pentru orice păcătos,
Moșteniri cu rod bogat, numai prin Isus Cristos.

Nume-n toate-ndeajuns pentru orice credincios
Încercat prin suferinți, Numele Isus Cristos.

Nume sfânt și minunat, plin de har și –armonios,
Viața Tu mi-ai transformat, Nume scump, Isus
Cristos.

Slavă numai Ție-Ți cânt, Nume veșnic glorios,
Cât voi fi pe-acesdt pământ, Nume drag, Isus
Cristos

126 (Mia Iovin 37)

În nimeni altul nu e mântuire,
Ci numai în Isus Cristos,
/: În jertfa Lui aflat-am izbăvire,
Eu, un sărman, biet păcătos. :/

El este Piatra dată la o parte
De ziditorii-acestei lumi,
/: Dar pentru mine-i Stânca ce împarte
Șuvoi de ape de minuni. :/

În nimeni altul nu e bunătate
Cum e în Tine scump Isus!
/: Nu ni s-a spus decât în mică parte
De-nțelepciunea Ta de sus. :/

Tu ești Iubirea, Chipul Celui Veșnic,
Ești focul ce-arde-n noi mereu;
/: Mântuitorul nostru-Atotputernic,
Tu ne conduci la Dumnezeu. :/

În nimeni altul nu e frumusețe
De har, lumină și-adevăr;
/: M-a cucerit, Isuse-a Ta blândețe,
Mi-e dor de Tine și de cer. :/

De bunăvoie, pentru-a Ta slăvire,
Port jugul Tău cel minunat,
/: M-a cucerit, Isuse-a Ta iubire;
Cu totul Ție m-am predat. :/

O, sânge al Mielului sfânt

Pe ușa vieții mele e pus;
Nimic împotriva nu poate să stea
Puterii din sângele curs.

Orișice Satan ne va spune,
Răspundem că știm unde stăm;
Nu-i ceva să ne mai condamne,
Sub sângele Mielului stăm.

Sub sângele Mielului stăm
Ce-ntregul trecut ne-a spălat
Prin al Lui mare har
Sfințiți și dreپți noi suntem.

Sub sângele Mielului stăm,
Păziți, ocrotiți de-al dușmanului plan.
Nu-i armă împotriva ne sta
Sub sângele Lui noi suntem.

Eu am aflat un prieten bun,
E-atât de minunat,
Iubirea-I mare la toți eu spun,
Din ce adânc m-a ridicat!

El prin puterea Sa
Mi-a schimbat inima,
Și simt acum bucuria pe drum
Sunt salvat, salvat!

El mă păzește de-orice rău,
Mă poartă-n mila Sa
Și neclintit stau pe brațul Său,
Căci El conduce viața mea.

Când sunt sărac, singur și lovit
El îmi vorbește blând,
„La Mine vino, cum ești trudit,
Și te voi duce-n cerul sfânt”.

Ca un râu e pacea de la Dumnezeu,

Trece peste toate, crește tot mereu;
Limpede, curată, ea se va mări,
Cât de minunată este zi de zi!

Numai lângă Domnul neclintiți vom sta,
Pace și odihnă veșnic vom avea.

Mâna Lui cea tare ne va ocroti,
Ură sau trădare nu ne vor lovi.
Valuri de-ntristare sau al grijii nor
Nu ne vor abate de lângă Păstor.

Bucurii, necazuri, toate vin de sus,
Ni le dă în viață Soarele Isus.
Fie-ne credința în Isus Cristos,
Spună tot pământul, „El e credincios!”

130

Numele lui Isus e cel mai scump și dulce,
Luceafăr printre stele și crin e printre flori.
El e slava noastră, pe El Îl preamărim
Și sufletul meu cântă al fericirii imn.

E cântarea celui salvat, melodia ei se-nalță
Dintr-un suflet eliberat, plin de pace și viață.
E cântarea celui salvat, inima mea vesel cântă,
„Aleluia! Aleluia! celui ce-n veci m-a salvat.”

Inima-mi zdrobită zăcea sub grele sarcini,
Dar azi iertat prin Isus eu liber pot cânta.
El e Salvatorul, găsesc iubirea-n El,
E Domnul și Stăpânul, în veci Emanuel.

Imnul bucuriei nici îngerii din slavă
Nu-l pot cânta mai bine ca cei răscumparați;
Robi eram în lanțuri, de chinuri apăsați,
Cântăm azi biruința, pe veci eliberați.

131

Voi cânta de dragostea lui Isus venit de sus,
El murind crucificat, viața mea El a salvat.

Voi cânta iubirea Sa și voi sta la Golgota.
Moartea Sa e viața mea. Aleluia, voi cânta!

Ruinat greu de păcat, de Isus mă știu salvat,
El mi-a dat viața Sa și curat-o voi păstra.

Dragoste fără de sfârșit mi-a turnat Domnul iubit,
M-a umplut cu pacea Sa și mi-a dat renașterea.

Singura-mi înțelepciune

E Cristos, al meu Păstor,
Care-n orice slăbiciune
E-al meu sigur ajutor.

Singura-mi îndreptățire
E Cristos cel răstignit,
Care-n marea Lui iubire
Pentru mine S-a jertfit.

El e singura-mi sfințire,
Vița-n care-s altoit,
Am cu El împărtășire,
De păcat sunt mântuit.

El e-a mea răscumpărare,
Datoria mi-a plătit,
Și la El sus, cu-ndurare,
Un locaș mi-a pregătit.

Doar în Tine eu mă laud,
Tu în mine biruiești,
Tot ce-i vechi leapăd la Cruce,
Drum în mine să-Ți croiești.

O, bunătatea Domnului

Nu s-a sfârșit în lume,
Nici îndurarea Tatălui
Nu-i gata să se curme.

În fiecare zori de zi
Le înnoiești Tu iară,
Ce plină este de comori
Credincioșia-Ți mare.

De-aceea zi, sufletul meu,
„Domnul e a mea parte”,
În El nădăjduiesc mereu
Și-n inim-am speranțe.

Ce bine e în liniște
S-aștepți deci ajutorul,
Căci El este bun cu acei
Ce-L caută pe Domnul.

Tăria mea, tăria mea

Ești Tu, o, bun Părinte,
În încercarea cea mai grea
Cu Tine merg 'nainte.
Tăria mea, tăria mea,
În încercarea cea mai grea
Cu Tine merg 'nainte.

Tăria mea, tăria mea
Ești Tu, ești Tu, Isuse,
Când mi-e rănită inima,
Tu-mi dai puteri nespuse.
Tăria mea, tăria mea,
Când mi-e rănită inima,
Tu-mi dai puteri nespuse.

Tăria mea, tăria mea
Ești Tu, o, Duh de viață,
Cu Tine am și voi avea
Izbândă mai măreață.
Tăria mea, tăria mea,
Cu Tine am și voi avea
Izbândă mai măreață.

Tăria mea, tăria mea
Mă-nchin, mărire Ție!
Cu Tine mă voi bucura
Aici și-n veșnicie.
Tăria mea, tăria mea,
Cu Tine mă voi bucura
Aici și-n veșnicie.

Te laud pe Tine, O, Doamne,

Stânca-n care m-adăpostesc,

Turnul de scăpare și scutul,

Puterea prin care trăiesc.

Ție-ți mulțumesc, Ție-ți mulțumesc

Ție, Doamne, Îți mulțumesc,

Căci eu sunt al Tău și Tu ești al meu,

În veci, Doamne, Îți mulțumesc.

Lumina mea Tu ești, o, Doamne,

Tu noaptea mi-o faci miez de zi,

Cu tine înving eu dușmanii,

Cu tine sar și peste zid.

Pe calea cea dreaptă Tu mă porți,

Sub pașii mei drumul lărgești,

Lucrarea-ncepută în mine

Tu, Doamne, poți să o sfârșești.

Eu sunt totdeauna cu Tine,

Cu brațul Tău tare mă ții.

Mă-nveți cum sa umblu pe cale

Până-n slavă mă vei primi.

136 (Mia Iovin 59)

De n-ar fi harul Tău cel mare,
Iubitul meu Mântuitor,
Aș fi rămas în groapa-n care
nu-s mângâieri, nici ajutor.

/: De n-ar fi har, slăvitul har,
Aș fi pierdut și-aș plânge în zadar :/

De n-ar fi dragostea de Tată
spre mine, fiul cel pierdut,
Aș fi pierit și niciodată
salvarea n-aș fi cunoscut.

De n-ar fi mantia-ndurării,
veșmântul sufletului meu,
Aș plânge plânsul disperării,
fără răspuns când chinu-i greu.

De n-ar fi jertfa Ta, Isuse,
și sângele Tău scump vărsat,
Aș fi purtat pe totdeauna
osânda pentru-al meu păcat.

În fața Ta ne închinăm,
În veci Te binecuvântăm,
Ești început și ești sfârșit,
Ești Mielul ce a fost jertfit.

Noi Te slăvim, Te preamărim
Și Numele Tău Îl cinstim;
Pe veci fii, Doamne, lăudat
Al slavei Domn și Împărat.

În veci de veci fii înălțat,
Căci ai murit și-ai înviat.
Ești viu în vecii vecilor,
Ești Domnul Împăraților.

Numele Tău îl lăudăm,
Pe veci Îl binecuvântăm,
Căci nu este alt nume dat
În care omul e salvat.

Tu ne-ai iubit și ne-ai spălat
Cu sângele Tău sfânt curat,
Ca preoți și-mpărați să fim
Ai Dumnezeului cel viu.

Ești vrednic, Doamne, să primești
Puterea, slava-n veci de veci,
Ești sfânt, ești drept și minunat,
Atotputernic Împărat.

138 Comoară sfântă am găsit,
De-aceea cânt mereu,
Căci pe Cristos eu L-am primit,
O, ce Cristos am eu!

Cristos îmi este Salvator,
Ca Miel El S-a jertfit,
Mire și Cap stăpânitor,
Mi-e harul mult dorit.

Cristos mi-e Preot și-mpărat,
Slăvit Mijlocitor,
E Sfeticul cel minunat,
Al meu Învățător.

Cristos e pomul vieții
Ce-i plin de dulce fruct,
Nicăcând eu nu voi flămânzi,
Zilnic din El mă-nfrupt.

Cristos e Domnul minunat,
Preabunul meu Păstor,
Lumina, gândul cel curat,
Și-al dragostei izvor.

Cristos mi-e calea, viața,
Și pace, și-ajutor,
Odihna, bucuria mea,
Un prieten iubitor.

Cristos mi-e pază pe pământ,
Oricând conducător,
Înțelepciune și Cuvânt
De viață dătător.

Cristos e casa mea de sus,
Mi-e adăpost și turn,
E locu-n care sunt ascuns,
E singurul meu drum.

Cristos, Tu ești desăvârșit,
Atâtea nume porți,
Ești început și ești sfârșit,
Tu totul ești în toți.

De când copilul Tău eu sunt,
De când mi-ești Dumnezeu,
Eu cânt, căci trebuie să cânt,
„O, ce Cristos am eu!”

139 (Mia Iovin 41)

Mulțumire Îți aducem Ție, Doamne, scump Isus,

Pentru bucuria mare ce ne-ai dăruit de sus.

/: Mulțumire, mulțumire, Îți aducem ne-ncetat

Pentru scumpa Ta prezență ce ne-a binecuvântat. :/

Pentru scumpa părtăție și Cuvântul minunat

Ce ne luminează fața, fii Isuse-n veci lăudat!

/: Pentru sfânta adunare, Doamne-n care ne-ai zidit,

Pentru-a Duhului lumină, fii Isuse-n veci slăvit! :/

Pentru dragostea frățească ce ne leagă-ntr-un mănunchi

Se cuvine închinare, adorare în genunchi.

/: Slavă Ție, slavă Ție, Tu ești Soarele iubit,

Ne-ntrecut în strălucire, slavă-n veci, fii preamărit! :/

Un stâlp în Templul Tău cel viu,

Zidit adânc în Tine,
/: Tată, doresc deplin să fiu,
Să pot pe umeri ca să țin
Poverile divine! :/

Împodobit și poleit,
Cu aurul credinței,
/: Să port în chip desăvârșit,
Lumina harului slăvit,
În noaptea suferinței :/

Pân' la sfârșit neclătinat,
Din sfânta temelie,
/: Păstrează-mă tot mai curat,
Mai hotărât, mai ne-nfricat
Oricâte-ar fi să vină! :/

Să fiu un reazem sfinților,
Trudiților pe cale,
/: Balsam și har întăritor,
Să torn în inimile lor
Prin glasul Crucii Tale :/

Un stâlp în Templul Tău cel sfânt,
Durat în Stânca tare,
/: A adevărului ne-nfrânt,
O, Tată, fă-mă pe pământ,
Spre slava Ta cea mare ! :/

Cânta-voi Domnului meu

Cu glas de bucurie,
O viață nouă El mi-a dat
Și s-a-ndurat de mine.

Veniți să-I mulțumim, toți,
Pentru-a Lui îndurare,
Cântăm azi bunătatea Lui,
Slăvim iubirea-I mare!

Cânta-voi Domnului meu
Ce m-a chemat din lume,
Și pentru mine a murit.
Scăpat sunt de păcate.

E inima mea gata
Să-L laude pe Domnul,
Pe veci El m-a răscumpărat
Și sunt al Lui cu totul!

Sfânt ești, sfânt ești, sfânt ești,
Dumnezeu puternic,
Chiar în zorii dimineții Te slăvesc și-Ți cânt;
Sfânt ești, sfânt ești, sfânt ești, Bun milos și darnic,
Doamne, ești veșnic, Tată, Fiu, Duh Sfânt.

Sfânt ești, sfânt ești, sfânt ești,
Sfinții toți îți cântă
Și-nainte-Ți pun coroana de învingător;
Heruvimi și îngeri Ție Ți se-nchină,
Ieri, azi și veșnic ești biruitor.

Sfânt ești, sfânt ești, sfânt ești,
Norul Te ascunde;
Ochiul păcătosului nu poate-a Te vedea;
Sfânt, atotputernic ești din veșnicie,
Doamne, Iehova, Tu ești Dragostea.

Sfânt ești, sfânt ești, sfânt ești,
Domn atotputernic,
Tot ce ai creat Te laudă-n cer și pe pământ;
Sfânt ești, sfânt ești, sfânt ești,
Bun, milos și darnic,
Doamne, ești veșnic, Tată, Fiu, Duh Sfânt.

143 (Mia Iovin 43)

**Nu-i loc mai sfânt ca locul unde sunt adunați Cristos
cu-ai Săi.**

Acolo-i Duhul Sfânt putere, acolo-i dragostea văpăi.
Cuvântul Sfânt acolo-i soare, credința-i umblet fericit,
Iar părtășia sfințitoare e-avutul cel mai strălucit.

Nu-s stări mai sfinte ca acelea de pe Taborul luminos,
Când e Cristos în toți ce cântă și toți ce cântă-s în Cristos;
Când de Cristos e plin Cuvântul, și-n rugăciune-i plin de
El,
Atunci și-afară, și-nlăuntru Cristos străluce-n orice fel.

Nu-i ceas mai sfânt decât acela în care-s frații adunați
Și, inimi lângă inimi una, în duh se roagă-ngenunchiați;
Când rugăciunea lor se-nalță scaldată-n lacrimi prin
Cristos,
Îngerii-s frați și frații-s îngeri, pământu-i sus, iar ceru-i
jos.

Nu-i har mai sfânt decât acela să fii cu Domnul și cu-ai
Săi
În rugăciune și-n cântare și-n lacrimi lângă frații tăi;
Oriunde-s ei, fă tot și du-te, oricâți sunt ei, fă tot și stai,
Oricum sunt ei, fă tot și-i caută, că unde-s ei e-un colț de
rai.

Veniți să cântăm laudă lui Isus

Și să ne-nchinăm Domnului de sus,
Lui să-I dăm onoare și toți să-L slăvim,
În a Sa splendoare pe El să-L mărim.

Vorbiți de-al Său har, vestiți mila Sa
Și cum pe Calvar Și-a dat viața Sa,
Pe noi să ne scape de veșnicul chin,
Făcându-ne parte de harul divin.

Isuse slăvit, noi toți Te lăudăm,
Din cuget curat mereu Îți cântăm
Și-n al Tău sfânt Nume genunchii plecăm,
Te lăudăm, Doamne, și Te-ncoronăm.

Preaiubitul meu e Unul,

Fără seamăn pe pământ,

/: Glasul Lui e armonie,

Farmec e al Lui Cuvânt :/

Orice drum pe unde trece,

De miresme-alese-i plin,

/: Câmpu-i mai frumos pe-acolo,

Cerul este mai senin :/

Dulcea Lui înfățișare,

Este-ntreag-un farmec sfânt,

/: Mii de primăveri vin parcă

Toate-odată pe pământ :/

Preaiubitul meu e Isus,

Nimenea asemeni nu-i,

/: Zi de zi mai mult m-atrage

Să mă-nchin 'naintea Lui :/

Când eram pierdut în lume, orb, fricos, nenorocit,
Domnul m-a strigat pe nume și în fire mi-am venit.

Cum voi răsplăti iubirea,
binele ce mi-ai făcut,
Vreau să urmăresc sfințirea,
ca să-Ți fiu tot mai plăcut

Auzii a Ta chemare și pe cruce Te-am aflat,
Când îmi pregăteai salvare și un loc nemeritat.

Te-ai jertfit de bunăvoie, dar prin chinul Tău amar
Mântuit sunt ca și Noe, și-n al Tău Trup, mădular.

Dragoste nemărginită, mult de tot ai suferit,
M-ai ales să-Ți fiu Mireasă, și-astfel m-ai pecetluit.

Tu-mi ești Preotul cel Mare, slăbiciunea Tu mi-o
știi,
Mila Ta margini nu are, în iubirea Ta mă ții.

Slavă Ție-atotputernic, Dumnezeu îndurător,
Căci deși-am fost un netrebnic, mi-ai fost
binevoitor.

147

Isus, viața noastră, noi pe Tine Te mărim,
Căci prin jertfirea Ta pe cruce liberi noi trăim.
Ne-ai dat în dar iertarea pentru vina ce-o purtam,
De-aceea Îți cântăm, Aleluia!

/: Glorie, glorie, aleluia, :/ (3x)
Părintelui ceresc.

Din clipa când în viața noastră pacea a intrat,
Cântăm întruna Mielului ce ne-a răscumpărat.
A Lui să fie slava, ce în veci va triumfa,
Acum și pururea, Aleluia!

148

Să-nalț jertfa Ta, Isuse, mai întâi și pe deplin,
Harurile ei nespuse și comorile aduse.

/: Iată ce doresc :/
Iată ce doresc, Amin!

Să spun despre jertfa sfântă, despre harul ei divin,
Azi, când lumea se frământă și spre-a morții căi se-
avântă.

Să cânt jertfa Ta măreață și doar Ție să mă-nchin,
S-aștept marea dimineață, când vedea-voi sfânta-Ți
față.

149 (Mia Iovin 44)

Nu cu inima-mpărțită vreau, Isuse, să-ți urmez,
/: Ci cu mâinile unite pentru Tine să lucrez. :/

Nu c-o inimă de piatră vreau s-ascult al Tău
Cuvânt,
/: Ci c-o inimă sfințită, înnoită-n Duhul Sfânt. :/

Nu purtând poveri în suflet, nu cărtind când
drumu-i greu,
/: Ci c-o inimă smerită, preamărind pe Dumnezeu.
:/

Nu râvnind la slava lumii, nici căutând a ei
comori,
/: Ci privind cu dor spre ceruri de-unde în curând
cobori. :/

Vreau Isuse, viața-ntreagă pentru Tine s-o trăiesc
/: Pentru-a Ta Împărăție, pentru Tine s-o jertfesc. :/

150

Pace deplină în Isus găsim,
În al Său sânge când ne curățim.
Pace deplină, chiar și în dureri,
Credința în Isus dă mângâieri.

Pace deplină noi în Isus găsim.
La pieptul Lui cel sfânt
Pace găsim, pace găsim.

Pace avem când ne simțim străini,
El ne-ngrijește 'ntocmai ca pe crini.
Pace avem când ne simțim trudiți,
La pieptul Său noi suntem liniștiți.

Pace găsim când jugul Lui luăm
Și de la El smeriți noi învățăm,
Căci Domnul e blând în inima Sa
Și-a Lui umilință ne va-nvăța.

151 **Întregul cer**

Laudă pe Cel înviat,
N-are seamăn
Isus, Domnul cel minunat.

În veci de veci va fi
Divinul Miel pe tron,
Lui fericit mă-nchin
Și doar pe El l-ador

Voi proclama
Gloria Celui înviat
Ce-a fost junghiat.
Cu Tatăl El ne-a împăcat

Numai prin grația lui Isus

Venim 'nainte tronului,
Nu prin putere-omenească,
Ci prin sângele Mielului.

Venim să-Ți aducem mărire,
Dragostea Ta o vestim,
La pieptul Tău e ocrotire,
Prin grația Ta venim.

Cine-ar putea sta în picioare în fața Ta?
Doar sângele Tău, Isus,
Poate a ne spăla.

Tu mi-ești puterea când sunt slab,

Comoara după care ard,

Tu, Doamne, mi-ești totul.

Te caut ca pe-un giuvaer,

Nicidecum nu vreau să Te pierd,

Tu, Doamne, mi-ești totul.

Isus, Mielul sfânt,

Laud al Tău Nume!

Isus, Mielul sfânt,

Laud al Tău Nume!

Mi-ai luat păcatul cel amar,

Stau în picioare doar prin har,

Tu, Doamne, mi-ești totul.

Cuvântul Tău e tot ce vreau,

Când însetez, îmi dai să beau,

Tu, Doamne, mi-ești totul.

Cu fiecare zi doresc

În harul Tău mereu să cresc,

Tu, Doamne, mi-ești totul.

Pace din tine Tu mi-ai dat,

Dragostea-n mine ai turnat,

Tu, Doamne, mi-ești totul.

154 (Mia Iovin 47)

O, Isuse, Tu din slavă ai venit

Și pe noi în grea robie ne-ai găsit;

/: Cu sânge, prețul nostru l-ai plătit,

O, scump Isus!

Și aceasta numai fiindcă ne-ai iubit. :/

Pace, har și bucurie-n Duhul Sfânt

Ai lăsat din plin să curgă pe pământ;

/: Iar noi cei slabi, cei mici și ne-nsemnați,

O, scump Isus!

Am ajuns să-ntrecem îngerii bogați. :/

Viața noastră-i grea și-n multe suferinți,

Dar din valea umbrei morții Te slăvim;

/: În cer ușor va fi să Te slujim,

O, scump Isus!

Din dureri noi Îți strigăm, o, Te iubim! :/

Nu te-ndoi, ci crede că după orice nor,
E-un soare și mai dulce și mai strălucitor.
Nu norul este veșnic, ci soarele-i acel
Ce-nvinge și rămâne stăpân, la urmă, El.

Nu te-ndoi, ci crede că dincolo de tot
Veghează Dumnezeu puternic, Savaot,
Că nici un păr nu-ți cade, că nici o clipă nu-i
Și nu-i nici o-ncercare decât prin voia Lui

Nu te uita la tine că ești atât de slab,
Nici la vrăjmașii care te-ar nimici degrab'
Nu te uita la ziduri, la porțile de fier,
La ura ce scrâșnește, ci uită-te la cer.

Dacă-L iubești pe Domnul și-n mâna Lui te lași
Pe calea Lui, El poate să ducă ai tăi pași
Nu te-ndoi, ci crede că-n ceasul cel mai greu,
Clipită de clipită, veghează Dumnezeu.

O, Isuse, a mea cruce să-mi ajuți a o purta,
Orice-ar fi, să mi-o pot duce, ascultând de voia Ta.
Să-ți urmez, Isuse, Ție
Pân la capăt, orice-ar fi;
Toți de-ar fi să mă condamne,
Tu nu mă vei părăsi.

Eu voiesc, la fel ca Tine, să fiu gol de orice rău;
Ține-mă de mână bine, căci sunt ispitit mereu.
Părăsit și de prieteni,
Tu rămâi un prieten bun;
Știu că-ncrederea nu-mi clatin
Când nădejdea-n Tine-mi pun.

Prin furtunile vieții, călăuză Tu îmi ești;
În necazurile firii norul negru-mi risipești.
Cine poate-a mă desparte
De iubirea Ta, Isus?
De necazuri când am parte,
Numai Tu îmi ești de-ajuns.

157 Atât am căutat rostul vieții,
De-am ajuns robu-acestor căutări;
Dar Isus mi-a deschis orizont spre Calvar,
Loc de chin și loc de mari îndurări.

E șters pentru veci tot trecutul
Prin sângele curs pe Calvar,
Mi-am schimbat temerile-ntr-un cânt glorios,
Sunt liber acum, o, ce har!

Acum de trecut eu sunt liber,
Căci Isus a-noit viața mea;
Bucurii am în inima mea ne-ncetat,
O cântare spre lauda Sa.

158 Spre munți se-ndreaptă ochii mei
Să caute ajutor,
El vine de la Domnul Sfânt,
A-toate Creator.

El nu mă va lăsa să cad
Când merg pe calea Lui,
Asupra-mi este ne-ncetat
Privirea Domnului.

Al vieții mele Păzitor
Și umbra mea e El,
În zi cu soare sau noaptea
De mine-alături e.

Păzit eu sunt de orice rău,
Păzit mi-e sufletul,
Când plec sau vin, acum si-n veac
Cu mine e Domnul.

Isuse, dintre toți Te-aleg mereu,
În orice zi și-n orice clipă,
Căci Tu ești viața sufletului meu
Și harul care mă ridică.

/: Te-aleg mereu :/
Isus, Mântuitorul meu,
/: Te-aleg mereu :/

Isuse-aleg deplin cărarea Ta,
Din miile de căi din lume
Și vreau să merg pe ea cât m-ar costa,
Dă-mi Duhul Tău să mă îndrume.

Isuse-aleg Cuvântul Tău cel Sfânt,
Căci numai el e adevărul
Ce-mi dă lumin' deplină pe pământ
Și-avânt să pot ajunge cerul.

Isuse, din orice, Te-aleg mereu
Și-n orice zi Te știu mai bine,
Căci Tu ești Dragul sufletului meu,
Alt bun nu-mi vreau decît pe Tine.

Văd peste zi și noapte

Isuse, chipul Tău,
Și-aș vrea ca în trăirea-mi
Tu să Te vezi mereu.

O, Doamne-n întregime
Pe veci eu sunt al Tău,
Nu pot trăi făr' Tine
Mântuitorul meu.

Plăcerile din lume,
Deșarte, le cunosc,
Produc amărăciune
Și chin făr' de folos.

M-am tânguit adesea
Când rele am făcut
Isus acuma însă
De pace m-a umplut.

Mereu, de-i zi sau noapte,
În mine-i chipul Tău
Și vreau să spun oricărui
Ce fel de Domn am eu.

161 (Mia Iovin 50)

Să fii creștin în clocot, în veacul de acum,
Să răspândești lumina și-al vieții scump parfum;
Să fii văpaia vie a dragostei de sus
Ce poartă mărturia slăvită-a lui Isus.

În clocot, în clocot, în clocot fii mereu
Trăind ca fiu de Dumnezeu.

Să fii creștin în clocot, când cei mai mulți rămân
Cu-o formă de-nchinare, slujind un alt stăpân;
Tu gata fii de slujbă, de jug și de altar,
Să suferi pentru Domnul e cel mai mare har.

Să fii creștin în clocot și nu doar căldicel,
Căci căldiceii fi-vor vărsați de Sfântul Miel;
Tu umple-a ta ființă de foc, de Duh, de har;
Și-aprinde și pe alții cu al iubirii jar.

Frumos este să lăudăm

Numele Domnului cel sfânt,
Să-I aducem cinste și mulțumire
Cât vom trăi pe-acest pământ.

Domnul este înălțat în veci,
El e Stânca și Lumina mea,
Nu mă voi clătina,
Toată viața Îl voi lăuda

Și dimineața și seara
Să vestim bunătatea Sa,
Să cântăm lucrarea mâinilor Sale,
Cântând credincioșia Sa.

Cânt și eu cu bucurie
Harul Tău atât de mare
Jertfa de la cruce și iubirea Ta
Unde toți primesc salvare.

N-am nici un merit, sunt nimic,
Pentru ce-ai lucrat în mine,
Mi-ai dat apă vie, cresc și înverzesc
Fiindcă sunt sădit în Tine.

Vrednic e El să ne-nchinăm
Și Numele Său să-l mărim,
Cu toată inima să ne apropiem
Și-n frică de El să trăim.

O poartă-n ceruri s-a deschis,

Prin ea străbate-o rază;

E raza crucii lui Isus

Ce-n lume luminează.

Îți mulțumesc, Isus al meu,

Prin Tine cerul s-a deschis!

Deschis! Deschis!

Tu cerul mi-ai deschis!

În sfântul Nume-al lui Isus

Chemat e orișicine.

Bogat, sărac, puternic, slab,

Primit e cel ce vine.

De frică plin, pe fugă pus,

Vrășmașul ne cedează,

Căci sfânta jertfa-a lui Isus

Pe drum ne luminează.

Te laud pe Tine, Doamne,

Domnul domnilor Tu ești.

Te laud, Isuse, întruna,

Tu ești Rege-n veci de veci.

Cel dintâi și Cel din urmă,

Cel viu, Cel viu, Cel viu, dar ai fost mort;

Tu, Doamne, ești Alfa, Omega,

Început' și Sfârșitul.

„Cel ce este”, Tu ești, Doamne,

„Cel ce era” tot Tu ești,

„Cel ce vine” ești de-asemeni

Și Atotputernic ești.

Cel Sfânt, Cel Adevărat ești,

Tu ții cheia lui David

Și a iadului și-a morții;

Totul este-n mâna Ta.

Tu ești Cel ce este Amin,

Martorul adevărat,

Începutul zidirii noi

A Domnului Dumnezeu.

Eu sunt Domnul, sunt Mântuitorul tău,

Eu te chem pe nume, ești al Meu.

Nu te teme de nimic, de nici un rău,

Eu te izbăvesc, Eu, Dumnezeu!

/: Nu te teme :/

Eu veghez asupra ta mereu,

/: Nu te teme :/

Eu te izbăvesc, Eu, Dumnezeu!

Dacă treci prin ape cu talazuri mari,

Eu voi cu tine-n orice greu.

Bată vânturi, bată, cât ar fi de tari,

Eu te izbăvesc, Eu, Dumnezeu!

De vei merge-n focul cel de ură-aprins,

Adăpost și pază îți sunt Eu,

Viața nu ți-o arde, nu vei fi atins,

Eu te izbăvesc, Eu, Dumnezeu!

Pentru tine-n lume dau popoare-ntregi,

Tu ai preț nespus în ochiul meu.

Te iubesc de-a pururi, asta să-nțelegi,

Eu te izbăvesc, Eu, Dumnezeu!

Eu sunt Domnul, sunt Mântuitorul tău,

Tu-Mi porți Numele mereu, mereu.

Nu te teme, Eu veghez și nici un rău

Nu-ți va fi, am zis Eu, Dumnezeu!

Mulțumim, O, Tatăl nostru

Pentru Fiul Tău iubit,
Mulțumim că la Golgota
Voia Ta s-a împlinit.

Mulțumim pentru tot harul,
Pentru mântuirea Ta,
Pentru hainele dreptății,
Primate prin jertfa Sa.

Mulțumim pentru toți sfinții
Și pentru Capul slăvit,
Pentru părtășia vie
Ce în El ne-ai dăruit.

Mulțumim, o, Domnul nostru
Și-nchinare Ți-aducem,
Inimile noastre toate
Pe veci, Doamne, Ți le dăm.

167 (Mia Iovin 22)

Nu știi, Isuse, unde mă trimiți,
Dar știi că însoțești pe-ai Tăi iubiți;
Ce vrei cu mine-acum, nu știi de fel,
Nu știi decât că-n toate ai bun țel.

Doar una știi, mă face crucea Ta,
Cu-același drag s-o port și eu pe-a mea;
De-ajuns îmi e să știi că mă iubești,
Maestre scump, că mă călăuzești.

Nu știi, nu-ntreb de drumul pregătit,
Nici cum va fi, nici când va lua sfârșit;
Nu știi, nu-ntreb, căci încă-i nepătruns,
Dar știi că mă iubești și mi-e de-ajuns.

Isuse scump, mă lasă, crucea Ta
Cu-același drag s-o port și eu pe-a mea,
Și mi-e de-ajuns că lângă mine ești,
Că pas cu pas Tu mă călăuzești.

Sunt un bulgăr de pământ,

Sunt un strop de rouă-n soare

/: Și cu cât mă fac mai mic,

Cu-atât Tu (2) Te faci mai mare :/

Dacă-n lume m-ai făcut

O fereastră către Tine,

/: Cu cât sunt mai nevăzut

Cu-atât Tu (2) Te vezi mai bine :/

Vin din cer mi-ai dat să sorb

Și pe ochi m-ai uns cu tină;

/: Și cu cât eram mai orb,

Cu-atât Tu (2) mi-ai dat lumină :/

Dar de toate câte-n cer

Le păstrezi Tu pentru mine

/: Nu mi-e dor de tot ce-mi dai

Cât mi-e dor (2) Doamne de Tine :/

Să-i spun lui Isus orice durere

Ce câteodată m-apasă greu,
El mă ajută și-mi dă scăpare,
El mă păzește de orice rău.

/: Să-i spun lui Isus :/
Povara singur n-o pot purta,
/: Să-i spun lui Isus :/
Numai Isus mă va ajuta.

Să-i spun lui Isus orice ispite,
El e-un Prieten bun și milos
Ce parte-mi face fără zăbavă
De ajutorul Lui prețios.

Lumea, păcatul vor să mă-nșele,
Să mă abată de la Isus,
Îi spun lui Isus și-astă durere
Și-a Lui putere îmi e de-ajuns.

**Din trupul sfânt al lui Isus izvor de sânge-a curs,
Și cine se cufundă-n el deplin e curățit**

/: Deplin e curățit :/

Și cine se cufundă-n el deplin e curățit.

Tâlharul pe cruce murind prin El s-a mântuit
Și-acum cei păcătoși, la fel, deplin s-au curățit.

/: Deplin s-au curățit :/

Și-acum cei păcătoși, la fel, deplin s-au curățit.

De când și eu m-am încrezut în sângele divin
Mă duc mereu la Golgota, pe Domnul lăudând.

/: Pe Domnul lăudând :/

Mă duc mereu la Golgota pe Domnul lăudând.

Puterea sângelui tău sfânt nicicând nu va scădea
Aceași ea va fi mereu, și-n cer, în slava Ta.

/: Și-n cer, în slava Ta :/

Aceași ea va fi mereu, și-n cer, în slava Ta.

Nu mai sunt al meu de-acuma,

Isus e stăpânul meu.

Vreau să fiu cu El întruna

Ca să-L pot sluji mereu.

Sunt al Tău, sunt al Tău,
Pe deplin eu sunt al Tău,
Tot ce am în stăpânire,
Eu depun la tronul Tău!

N-am nimic în stăpânire,

Căci ce am nu e al meu.

Totul Ție-ți aparține,

Ce-am primit prin harul Tău.

Da, îmi e cu neputință,

Fără Isus să trăiesc,

Cu întreaga mea ființă,

Doar pe El vreau să-L iubesc.

Doamne, mă predau azi Ție,

Ia-mă-n stăpânirea Ta,

Tu mă poartă pân' la capăt

Să fiu spre lauda Ta.

172

Sfânt e, sfânt și mare,

Sfânt e Dumnezeu,

Sfânt e, sfânt și mare,

Sfânt va fi mereu.

Început nu are, e din veșnicii,

E fără' de hotare, veșnic El va fi!

Sfânt e, sfânt și mare,

Sfânt e Dumnezeu,

Sfânt e, sfânt și mare,

Sfânt va fi mereu.

Dragoste, 'ndurare e ființa Sa,

Sfânt e, sfânt și mare, veșnic El va sta!

173 (Mia Iovin 52)

Te adorăm, iubit Isus, Slăvitul nostru Salvator,

/: Prin sângele-Ți la cruce curs, trăiește azi al tău

popor. :/

Te adorăm, Te adorăm, Te adorăm, Slăvite Domn!

Te adorăm că numai Tu ești Sfânt și poți să mântuiești;

/: Pe cel trudit și-mpovărat, venind la Tine îl primești. :/

Te adorăm că jertfa Ta e unic leac pentru păcat;

/: Cu drag ne amintim mereu că-n ea deplin Tu ne-ai

iertat. :/

Te adorăm că Te-ai smerit și chip de rob ai îmbrăcat;

/: Măreț ai fost când ai murit, mărit ești viu și înălțat. :/

De ce-s cuprins de grijuri?

De ce-s îndurerat,
Inima mi-e mâhnită,
Iar sufletu-ntristat?
Doar Isus, Salvatorul,
Cu mine-i ne-ncetat.

El pasărea hrănește și de crini e grija Sa,
El pasărea hrănește, nici de min' nu va uita.
Cântarea fericirii înalț spre slava Sa,
El pasărea hrănește, nici de min' nu va uita.

Când ispitit mă aflu
Și noaptea m-a cuprins,
Pe buze n-am cântare,
Iar zelul mi s-a stins.
Privesc atunci la Isus
Și viața iar s-a-aprins.

Luptând, inima voastră
Să nu se tulbure.
Isus așa îmi spune
Și pace-mi dăruie.
Doar Calea, Adevărul
Și Viața-i numai El.

175 (Mia Iovin 54)

**Vino chiar acum în oastea Domnului, ca un
păcătos iertat,**
Căci Isus muri ca liber tu să fii, de păcatul tău
salvat!

Înainte! Fluturați al Său steag plin de biruințe.
Înainte! E cu noi Cristos, slăvitul Domn!

Ca oșteni, luați armura Duhului, cu-adevăru
îmbrăcați;
Să stăm tari în luptă pentru-al nostru Domn, de
iubire-nflăcărați.

Chiar Satana dacă ne va sta în drum, cu-ale lumii
vechi plăceri,
Niciodată nu vom da un pas'napoi, chiar de
suferim dureri.

Ca și buni ostași în oastea lui Cristos, prin credință
să luptăm;
Ascultând porunca sfântă-a Domnului, pe Satan
să-l înfruntăm.

/: O, iubirea de sus minunat a-mpetit
Darul Fiului Său și-un prieten iubit! :/

Când simți că ești singur și-un prieten ai vrea,
Nu-i nimeni ca Isus alături să-ți stea,
Dar planu-I divin pentru tine cuprinde
Și-un frate sau soră ce mâna-ți întinde.

E atât de ușor să aluneci, să cazi,
Trântit la pământ, tu te chinui și arzi
Pân' vine-un prieten ce drumul cunoaște,
Se roagă cu tine și te sfătuiește.

Când nu înțelegem de ce suferim
Și viața ne pare a fi un pustiu,
Strigăm către Isus și-I cerem lumină
Și-n clipa aceea un prieten ne sună!

Crucea-i ascultarea Domnului Isus,

Cea mai 'naltă jertfă care s-a adus;
Darul cel mai mare, prețul ne-ntrecut,
Ca să mântuiască ce era pierdut.

Crucea-i slava Ta, crucea-i pacea mea,
Din blestem m-a scos jertfa lui Cristos;
Viață mi-a adus crucea lui Isus,
Slavă lui Cristos, slavă lui Isus!

Crucea e iubirea Domnului Isus,
Nu-i cuvânt să-nalțe dragostea mai sus;
Nu-i nimic s-arate-atât de strălucit
Dragostea cu care Tatăl ne-a iubit.

Crucea-i biruința Domnului Isus,
El a-nvins când singur morții S-a supus;
Și-a zdrobit vrăjmașul când S-a umilit,
Preamărit e Mielul fiindcă S-a jertfit.

Crucea este slava Domnului Isus,
Prin ea Și-a 'nălțat El Numele-I mai sus;
Rănile Lui sfinte veșnic vor purta
Mântuirea noastră și mărirea Sa.

Unde voi găsi iubire

Ca a Ta, dulce Isus?
Chiar când toate vor dispărea
Tu rămâi în veci, Isus.

/: Isuse, eu doresc
inima să-Ți dăruiesc :/

Râul seacă, însă lucrul
Tău în veci va dăinui,
Harul Tău nu se sfârșește
Toate chiar de s-ar sfârși.

Când în noi ne vom încrede
Nicidecum n-om izbuti,
Însă când lucrăm cu Tine
Toate ne vor reuși.

Fie deci asupra noastră
Focul Duhului Tău Sfânt,
Ca din noi să poată face,
Martori vii pe-acest pământ.

Când în norul îndoielii

Orice rază s-a ascuns,
Spre Isus ridic privirea
Și aștept răspuns.

Nu te teme, sunt cu tine,
Te conduce mâna Mea,
Nici un val nu-i prea puternic,
Căci voi sta la dreapta ta.

Când îngrijorări și lipsuri
Sufletul îmi copleșesc,
Îmi rămâne-atunci odihna
Ce-n Isus o regăsesc.

Nu-i nici o ispită-n cale,
Nici o sarcină prea grea,
Căci în mijlocul furtunii,
Dulce sună vocea Sa.

Scumpe Isus, ține-mă lângă a Ta cruce,
Căci acolo-i izvorul ce salvare-aduce.

Lauda mea fie în crucea lui Isus.
Eu să scad, iar înălțat să fie doar Isus.

Lână Cruce, tremurând, am aflat iubirea,
Ce asupra-mi și-a trimis toată strălucirea.

Lângă cruce, Miel divin, văd durerea-Ți mare,
Fă de ea să-mi amintesc în a mea umblare.

Lângă cruce stau și-aștept, trăind prin credință,
Până când cerul va fi noua-mi locuință.

Nu pot, o, Doamne, să-nțeleg iubirea Ta,
Din slava Ta m-ai căutat în lumea mea,
Ce mare har mi-ai dat în dar, și viitor strălucitor,
Căci poarta cerului de sus Tu mi-ai deschis.

Nu pot uita ce-mi poate da iubirea Ta,
Ce binecuvântare-mi umple inima,
Pe-al Tău altar mă pun ca dar, să Te urmez și să
lucrez,
Smerit să împlinesc, aș vrea ,doar voia Ta.

Ce-mi pot dori mai mult decât iubirea Ta
Să mă-nsoțească necurmat în calea mea,
Să fiu mereu copilul Tău pe-acest pământ și-n cerul
sfânt,
Să am viață făr' sfârșit, Isus iubit.

182 (Mia Iovin 55)

Ce mare har să poți vedea cu ochii tăi lumina,
Dar mult mai mare har tu ai când ți-e iertată vina.
Ce mare har, ce mare har,
Să ai iertată vina.

Ce mare har să poți s-auzi cu-a ta ureche cântul,
Dar mult mai mare har tu ai când poți s-auzi
Cuvântul.
Ce mare har, ce mare har,
S-auzi tu azi Cuvântul.

Ce mare har să poți să guști din roade de tot felul,
Dar mult mai mare har tu ai când guști ce bun e
Domnul.
Ce mare har, ce mare har
Să vezi ce bun e Domnul.

Ce mare har ca, mirosind parfum de flori
frumoase,
Să răspândești mereu în jur miresme sfinte-alese.
Ce mare har, ce mare har,
Să răspândești miresme.

Ce mare har să crezi în El văzându-L ca și Toma,
Dar e mai mare har să crezi, deși nu-L vezi acuma.
Ce mare har, ce mare har,
Să crezi în El acuma.

183 (Mia Iovin 56)

**Cântați, cântați-I slavă, cântați neîncetat,
Aceluia ce astăzi ne-a binecuvântat.**

Când ceru-ntreg se-nchină cântând Aleluia,
Cum să tăcem noi oare? Glorie, Aleluia!

Cântăm a Sa iubire ce moartea-a biruit,
Când a răbdat pe cruce, de lume răstignit.

Cântăm cu mic, cu mare, și tânăr, și bătrân,
Isus Cristos e Domnul, al lumilor Stăpân.

Și cine altul oare ar merita așa?

Să I se aducă cinste? Doar Isus și jertfa Sa.

A Lui să fie slava în veci Amin, Amin.

Din mii și mii de piepturi, Glorie! Amin! Amin!

Ce dulce-i Numele Isus,
slăvit de îngerii veșnic sus,
În suflet pace mi-a adus,
scump Numele lui Isus.

Isus, Nume proslăvit,
Isus, Tu m-ai mântuit
Isus, fii de sfinți slăvit
de acum și până în veci

Iubesc un Nume minunat,
ce toată grija mi-a luat,
Lumină sfântă azi mi-a dat,
slăvitul Nume Isus.

Acest sfânt Nume, când L-ascult,
fiori de slavă mă pătrund,
Doresc ca să cunosc mai mult,
acest drag Nume Isus.

Cuvinte-alese n-am de-ajuns,
să-nalț pe Domnul meu mai sus,
Căci nu e nume mai presus
ca sfântul Nume Isus.

Te slăvim, Doamne, pentru Fiul iubit,
Care pentru întreaga lume S-a jertfit.

Aleluia, slavă Ție! Aleluia, Amin!
Aleluia, slavă Ție! Isuse divin!

Slavă Mielului care-n moarte S-a dat,
Și-n al Său sânge sfânt de păcat ne-a spălat.

Toate le avem pentru că ne-a iubit,
C-a venit pe pământ și ni S-a dăruit.

Slavă, laudă pentru Duhul cel Sfânt,
Care în noi lucrează aici pe pământ.

Noi ne închinăm și din inimi cântăm,
Glorie și onoare Numelui Tău îi dăm.

Când ești în strâmtorare,
Când totu-n jur se năruie,
Când nu mai ai pe nimeni,
Aleargă la Isus.

Vin la Isus, vin chiar acum!
Nu te-ndoi, ci crede-n El,
Păcatele îți iartă El și-odihnă El îți dă.

Povara când te-apasă
Și-n fața veșniciei stai,
Văzând a ta osândă,
Vin grabnic la Isus

Păcate mari și grele
Spălate sunt prin sânge scump
Chiar cei mai vinovați sunt
De El răscumpărați

O, vino, azi degrabă,
Prosterne-te 'nainte Lui,
Primește-acum iertarea,
Iertarea lui Isus

Al Tău rămân, o, câtă fericire!

Simțire dulce să te port mereu,
Șoaptă divină, plină de iubire,
„Eu te-am răscumpărat, ești fiul Meu.”

Al Tău rămân unit pentru vecie,
Ca și mireasă-a Mirelui iubit.
Sfânt legământ, duioasă mărturie,
Să port în viață chipul Tău slăvit!

Al Tău rămân, o, spune-mi tot ce-nseamnă,
Toată iubire inimii să-Ți dau;
Smerit să fiu, în sfânta consacrare,
Și gata la Cuvântul Tău să stau.

Al Tău rămân, ființa-ntreagă spune,
Că Tu ești, Doamne, singurul Stăpân.
Fă ca în lumea plină de ispite,
Ca fiu, în dragostea Ta să rămân.

Iubire fără' asemănare, ce în Isus s-a arătat,

Mă poartă spre Acela care, de mine-un vierme, s-a ndurat.

Ieșind din biata-mi mărginire, înot în marea de iubire.

Acum știi cine ești, Isuse, de-mi umpli nesfârșitul meu!

În Tine-s desfătări nespuse, căci Tu ești om și Dumnezeu.

Chiar Tu, Ființa peste fire, mă-nvăluie cu așa iubire.

De sânul bunului Părinte, Te-ai despărțit să fii jertfit,

Doar cerul are-așa cuvinte ce crucea Ta mi le-a rostit,

O, cât de mare mântuire, mărturisi a Ta iubire!

Pe mâinile-Ți ce-au fost străpunse, ca o pecete m-ai săpat,

Și-n planurile-Ți nepătrunse, mă știu cu-atâta drag purtat.

O, simt că-ntreaga mea slujire, e să-ți răspund cu-a mea iubire.

Mărit fii Tu, Acel din care Țâșnește-al Dragostei izvor!

În mii de mii cu însetare, din el se-adapă-al Tău popor,

O, simt că-întreaga-mi fericire e să slăvesc a Ta iubire!

189 (Mia Iovin 45)

O, cât de mult, Isuse, o, cât de mult dorim

A noastră alergare cu bine s-o sfârșim!

/: Ajută-ne prin valuri la Tine să privim

Și în cerești limanuri cu bine să sosim. :/

Suntem în suferință, dar noi nu disperăm,

Ești steag de biruință, pe Tine Te urmăm.

/: Pe-a Tale urme sfinte cu drag noi azi călcăm,

Orice ne-ar sta 'nainte, noi pas 'napoi nu dăm! :/

Și când durerea-i mare, fiind și părăsiți,

Doar Tu ne ești scăpare din orice suferinți.

/: Cântăm în strâmtorare, răbdăm în umilinți,

Ne porți cu-al Tău braț tare pe culmi de biruinți! :/

O, cât de mult , Isuse, o, cât de mult dorim

La Tine sus în salvă, la Tine să venim!

/: Acolo sus, cu frații, în jurul Tău să fim,

De-a-pururea cu sfinții în veci să te slăvim! :/

Cu Isus vreau să-mi continui calea,

Vreau să-mi fie-n veci nedespărțit;

Numai El îmi poate stinge jalea,

El mă poate face fericit;

Lângă Tine, Doamne, voi rămâne

Câtă vreme sunt aicea jos

Ține-mă cu brațul Tău, Stăpâne,

Neclintit și-n toate credincios

Obosit când sunt, îmi dă odihnă,

Iar în lupta grea îmi este scut,

La răspântii tot El mă îndrumă,

În necaz mi-e singurul avut!

Vreau cu El să merg tot înainte

Și prin El să fiu oricând voios,

Împlinind cereștile-I cuvinte,

Să mă afle-n toate credincios.

191

Noi avem un Domn în ceruri, un Părinte-ndurător,
Nu ne temem de vrăjmașul, El ne vine-n ajutor.

O scumpă comoară, o scumpă comoară
În Domnul nostru noi am aflat.
Eterna viață prin Fiul ne-a dat,
Prin jertfa crucii, El ne-a-mpăcat.

Noi avem un Mare Preot, mijlocește cu suspin,
Pentru frații Săi ce-n luptă cer slăvitul har divin .

Noi avem Mângâietorul, Cel trimis de Tatăl Sfânt,
Ne descoperă lumina din ceresul Său Cuvânt .

192

O, Te privim, Isuse, pe cruce răstignit
În suferințe-amare, de oameni chinuit,
De răni Ți-e fruntea plină și trupul Tău e frânt,
Deși N-ai nici o vină, Tu ești cu totul sfânt.

Noi meritam osânda, dar Tu, prin suferinți,
Ai câștigat izbânda, făcut-ai din noi sfinți.
Noi meritam ocară și sabia de foc,
Dar Tu-ai purtat rușinea bățăilor de joc.

Cum am putea răspunde acum la jertfa Ta?
Să Te urmăm oriunde, cu toată dragostea,
Să Te iubim fierbinte, cu Tine suferind,
Făcând tot timpul bine, venirea Ta grăbind .

193 (Mia Iovin 63)

Mi-e dor de Țara Sfântă, mi-e dor de Canaan,
De plaiuri ce încântă, mi-e dor de-al ei liman;
De pacea, de lumina cea fără de apus,
/: Mi-e dor de Tine, Doamne, de Tine, scump
Isus! :/

Mi-e dor de mângâierea ce Tu doar poți s-o dai,
Mai blândă ca zefirul ce-adie peste plai;
Mi-e dor de frumusețea Cerescului cămin,
/: Mi-e dor de Tine, Doamne, mi-e dor de-al Tău
alin. :/

Mi-e dor de împlinirea mărețului Tău plan,
Când sfinții dintre neamuri, din al credinței lan,
Se vor întoarce-acasă, ca porumbeii-n zbor,
/: Atrăși de-a Ta iubire spre porumbarul lor. :/

194 (Mia Iovin 64)

Vine Domnul, vine pe nori, vine cu slavă mare;

Vine pentru cei credincioși ce stau în așteptare.

Vine Domnul, vine Domnul, în curând El vine

Să ne ducă, să ne ducă sus în cer la Sine.

Stați dar gata, fiți pregătiți, candela fie-aprinsă,

Nunta-i pregătită în cer și masa e întinsă.

În curând se va sfârși a noastră așteptare

Când Isus Se va arăta pe nori, al nostru Mire.

Spre cer m-avânt eu zi de zi,
noi înălțimi spre-a cuceri,
Și tot mereu rugându-mă,
Doamne, mai sus ridică-mă.

Doamne, ridică-mă și-oi sta
Prin credință pe calea Ta,
Spre-un loc mai 'nalt Tu condu-mă,
Doamne, mai sus ridică-mă.

Nicicând eu nu doresc a sta,
unde-s frica și-ndoiala,
Chiar dacă mulți așa trăiesc,
eu un loc mai înalt doresc.

Doresc să urc mereu mai sus,
privind la chipul Tău Isus,
Schimbat să fiu prin Duhul Tău,
din slavă-n slavă Domnul meu.

Doresc s-ajung acolo sus,
să văd mărirea lui Isus,
De-aceea eui mă rog mereu:
„Condu-mă Tu, o, Domnul meu!”

Stai pe loc și te gândește,

Unde-alergi așa grăbit

Făr-a te-ntreba vreodată

Cum va fi al tău sfârșit.

Vino astăzi, vino-ngrabă,

Căci Isus te cheamă blând,

Mâine, poate, cine știe,

Nu mai ești pe-acest pământ.

Te-ai zbătut prea multă vreme,

În rușine și-n păcat.

Scoală azi și părăsește,

Tot trecutu-ntunecat.

În lumină, frate dragă,

Liber vei putea trăi.

Ocrotit de Tatăl veșnic,

Ce cu drag te va-nsoți.

Isuse culme minunată,
de unde-L văd pe Dumnezeu,
/: Ce viață binecuvântată
adus-ai sufletului meu :/

E-atâta bunătate-n Tine,
Stăpâne-atât de scump și bun,
/: Cât cu-al meu glas printre suspine,
în veci eu n-am să pot să spun :/

Atâta milă și iubire,
Isuse-n Tine am aflat,
/: Cât n-o să poată niciodată
să spună-un păcătos iertat :/

Atâta dragoste și pace
eu aflu-n Tine zi de zi;
/: Mai mult de cât credeam Isuse,
mai mult decât puteam gândi :/

Cu ce cuvinte-Ți voi da slavă,
când Tu mă faci acum să am,
/: Atâta har cât altdată
nici să-mi închipui nu-ndrăzneam :/

Să vestim cu bucurie,
Dumnezeu e dragoste,
Cer, pământ, întreaga fire
spun aceasta-n liniște .

Ce măreț e adevărul,
cât de drag mi-e să-l vestesc,
Dumnezeu mult ne iubește,
El în veci e dragoste!

Spuneți astăzi pentru lume,
Dumnezeu cel îndurat,
Și-a dat Fiul ca să moară,
astfel ne-a răscumpărat.

Cine crede și se-nchină
Domnului în veci slăvit,
E salvat de la pieire,
mântuit și fericit.

Vino la apa vieții,
Slab, ostenit și-nsetat,
Vino, că nu în zadar vii,
Și tu poți fi azi iertat.

Vino acum, nu amâna,
Viață de veci în Isus vei afla,
El este Apa vieții,
Vino, nu întârzia.

Spre-acest izvor te îndreptă,
Plin de credință grăbind.
Orice păcat ți se iartă,
Mila și harul primind.

Vin' la Izvorul acesta,
Vei fi deplin înnoit.
Vezi, izvorăște viața,
Bea și vei fi fericit.

200 (PDC 57)

Ce dulce e Buna Vestire,
Ce sunet plăcut și duios!
Isus, cu nespusă iubire,
Se-ndreaptă spre cel păcătos!

O, crede în marea Lui milă!
Atât de mult El ne-a iubit,
Încât, cu inima umilă,
Pe lemn pentru noi a murit.

Isus, din slava Lui cerească,
Veni ca Om pe-acest pământ,
Umil, supus să Se jertfească,
Lăsându-ne al Său Cuvânt!

La El vin', căci e-atotputernic,
Cu toată povara-ți să vii.
Oricât ai fi fost de netrebnic,
De crezi, azi iertat tu vei fi.

Și nimeni nu este în stare
De chinul tău a te scăpa;
Isus, singur El, milă are;
Iertând, orice chin îți va lua.

Lăudați-L în sfințenie, pentru noi El s-a jertfit

Și, prin al Său sânge vărsat, pe toți El ne-a mântuit.

Aleluia, Aleluia, Aleluia, Amin!

Și chiar de inima ni-e grea, către Domnul să
privim,

Prin credință în jertfa Sa, din nou pace dobândim.

Aleluia, Aleluia, Aleluia, Amin!

Așa e harul cel divin, ce-n Isus noi am primit,

Cântarea noastră pentru El, I-aducem celui iubit.

Aleluia, Aleluia, Aleluia, Amin!

Preamăriți cu veselie și din harfe să cântați,

Glorie, mărire fie ruga inimii-noastre.

Aleluia, Aleluia, Aleluia, Amin!

Să-I cântați cu bucurie, voi, ce Duh Sfânt ați primit,

Slăviți-L toți cu iubire pe Isus în cer slăvit.

Aleluia, Aleluia, Aleluia, Amin!

Dacă-ți lipsește pacea și fericire n-ai,
Nimic tu nu poți face cu jalea ce o ai.

O, de-ai putea tu crede,
Minuni mari ai vedea.
Cum totdeauna Domnul,
Cu drag te-ar ajuta.

La El afla-vei pace, nespuse mângâieri.
Deplină ușurare de multele-ți dureri.

Te biruie păcatul, deși lupți zi de zi,
Dar nu uita, e Unul, cu care-i birui.

Tu cauți adevărul, mereu ne-ncrezător
Și-n cele ce-s văzute, cauți al Lui izvor.

Dar de-ai voi a crede,
Minuni mari ai vedea,
Isus e Adevărul,
El pacea Lui ți-ar da.

203 (PDC 103)

Doamne, noi dorim cu dor

Nu vreun lucru pieritor,
Nici deșarte amăgiri,
Nici lumeștile simțiri.

Iată, Doamne, ce dorim,
După Tine să pornim
Și, cu toți, porunca Ta
Fără murmur a urma;
Noi suntem doar ai Tăi,
Du-ne pe-ale Tale căi!

Noi ades' Te-am întristat,
Neurmând cerescu-Ți sfat;
Nevoit, ades' ne cerți;
Doamne-Ți cerem să ne ierți.

Vrem ca-n viață, pe pământ,
Plini să fim de Duhul Sfânt,
Și tăcuți a-L asculta
Când voiește-a ne-ndruma.

De-astăzi hotărască El
Lucrul nostru de-orice fel;
Fapte, vorbe, cuget chiar,
Să le-ndrume al Său har.

Vrem ca rodul Tău divin
Să se vadă-n noi deplin;
Toți, al nostru mers văzând,
Să Te laude oricând.

204 (PDC 106)

Glasul lui Isus mă-mbie,
Crucea-ți ia, cu Mine vin'!
Eu răspund cu bucurie,
Toată viața mea Ți-o-nchin!

Să-Ți urmez, vreau, totdeauna,
Crucea mea purtând mereu,
Dar pe cale-ntinde-mi mâna,
Luminează drumul meu.

Vreau deci tot să las de-acuma,
Luându-mi crucea, să-Ți urmez;
Cu iubire-ntotdeauna,
În iubirea-Ți să mă-ncred.

Știu, e strâmt drumul Golgotei,
Și sunt slab, și sunt fricos;
Este-un drum al suferinței,
Plin de colțuri și stâncos.

Îmi dau viața-ntreagă Ție,
Fă din mine ce voiești;
Am drept scumpă avuție
Că Tu, Doamne, mă iubești.

Mâna Ta în cer mi-arată
Locașul cel strălucit,
Ce prin jertfa Ta curată
Pentru mine-ai pregătit.

205 (PDC 241)

O, Doamne, dă-mi mereu plăcerea

Să pot să leapăd, pentru Tine,

Orice plăcere vinovată,

S-aleg plăcerea Ta în mine!

La harul Tău, la harul Tău,

O, Doamne, vin cu dorul meu;

Prin harul Tău, prin harul Tău,

Mă faci în Tine sfânt mereu.

Și frumusețea Ta să fie

În ochii mei mai limpezită!

S-ajungă frumusețea lumii

Deplin, în focul ei, topită!

Iubirea Ta să crească-ntruna

În viața mea, și-așa să-mi stingă

Iubirile străine, toate!

Nimic nesfânt să nu m-atingă!

Cărarea voii Tale sfinte

Să-mi țină cu putere pașii,

Ca să nu poată pe-altă cale,

Să mi-i abată-n mers vrăjmașii!

Ascultă-mi rugăciunea, Doamne,

Și-ntreaga mea ființă fie

Topită-n veșnica-Ți Ființă,

Spre bucuria Ta-n vecie!

206 (PDC 255)

O, dătătorul vieții,

Eu la picioare Îți stau,
Cum sta odată Maria,
Cuvântul Tău ascultând,
Când cufundată în Tine,
De Tine se minuna.

Al Tău sunt în întregime,
Căci pentru mine Te-ai dat.
Tu m-ai iubit pân' la moarte,
Pe cruce-ai fost răstignit,
Ca să ne scapi din robie,
Din mâna celui Viclean.

O, cum apăsau pe Tine,
În noaptea neagră de-atunci,
Chinul, durerea și groaza
Păcatului nostru greu.
Azi, însă, chinul trecut-a
Și-odihnă deplin-avem.

Tu, spre-al meu suflet Te pleacă,
De Tine eu lipsă am!
Te cere-ntreaga-mi ființă,
Să fiu al Tău eu aș vrea.
Pace revarsă în mine,
Insuflă-mi iubirea Ta.

Am gustat iubirea Ta, azi alerg din nou la ea,
Eu Te rog să mă primești, sufletul să-mi liniștești.
Doamne sprijinește-mă să nu cad, ferește-mă,
Până trece valul rău, ține-mă cu brațul Tău.

Doar în Tine voi găsi, ajutor, Te-oi proslăvi.
Sprijinește-mă mereu, ca să scap de lanțul rău,
Tu, Isus, speranța mea, ține-mă, nu mă lăsa
Doamne, să mă prăbușesc, de va fi să șovăiesc.

Harul Tău îmi e de-ajuns ca s-ajung la Tine sus,
Iar aici iubirea Ta împlinește viața mea.
Tu îmi ești un dar nespus, bunul meu Cristos Isus,
Vin la Tine, Doamne bun, viața mea să Ți-o supun.

208 (PDC 265)

Lumină fă-mă necurmat,

Prin lumea cea întinsă,

Isus, s-o pot păstra curat,

Și pururea nestinsă.

Isuse, fă-mă cum vrei Tu!

Să nu spun „da!” la ce spui „nu!”

Să nu spun „nu!” la ce spui „da!”

Ci-n toate fie voia Ta.

Și pâine pentru cei flămânzi,

Și apă limpezită,

Și-alin pentru cei suferinzi,

Fă-mi viața mea trăită.

Cărare pentru rătăciți,

Liman spre odihnire,

Și pace pentru cei loviți,

O, fă-mă prin iubire.

Cântare pentru întristați,

Îndemn înspre credință,

Și punte pentru-ndepărtați

Să-mi faci a mea ființă.

Să fiu ce mă dorești, Isus,

O flacăra din Tine;

Pe unde-aș fi, s-arăt supus

O cale spre mai bine.

Orice-ar veni să nu te temi,

Domnul te va păzi.

Te ocrotește-n orice vreme,

Domnul te va păzi.

Domnul te va păzi,

În orice loc și-n orice zi.

Domnul te va păzi,

Nu te va părăsi.

În zile pline de dureri,

Domnul te va păzi.

De ale iadului puteri,

Domnul te va păzi.

Stai liniștit în mâna Sa,

Domnul te va păzi.

El nu respinge ruga ta,

Domnul te va păzi.

210 (PDC 299)

Privește-L pe Isus

Jertfindu-Și viața Lui,
Ca noi să fim acum
Iertați prin jertfa Lui!
Prin moartea Sa a șters
A noastră vină grea,
Cumplitele Lui răni
Adus-au pacea mea.

Îl văd în noaptea grea,
Colo-n grădină stând,
Zdrobit de vina mea,
Cu fața la pământ.
L-aud rugând duios
Pe Tatăl, de-ar putea,
Să treac-acel pahar,
Ca El să nu-l mai bea.

Pe mine m-a iubit,
Murit-a-n locul meu,
Dovadă că-i așa,
Prin El am Duhul Său.
Cununa Lui de spini
Și coasta ce-au străpuns
Arat-atât de viu
Iubirea lui Isus!

De-aceea Îl iubesc
Mai mult decât orice,
Și-ncrederea îmi pun
În jertfa lui Isus.
O, scump Mântuitor,
Te laud ne-ncetat
Și-aștept și ziua când
Să văd chiar fața Ta.

211 (PDC 313)

Ce har, ce har să poți să crezi,
Ce har! ce har!
Ce har pe Domnul să-L urmezi,
Ce har! ce har!
Ce har deplin să te predai,
Ce har! ce har!
Ce har s-o rupi cu-al lumii trai,
Ce har! ce har!

Ce har să poți să spui mereu,
Ce har! ce har!
Isus, Mântuitorul meu,
Ce har! Ce har!
Ce har să poți s-ascuți de El,
Ce har! Ce har!
Să ai blândețea Lui de Miel,
Ce har! Ce har!

Ce har, ce har să poți iubi,
Ce har! ce har!
Cuvântul sfânt să-l poți trăi,
Ce har! ce har!
Ce har să poți să fi smerit,
Ce har! ce har!
Și-n suferință liniștit,
Ce har! ce har!

Ce har să mergi pe calea Sa,
Ce har! ce har!
Ce har curat să-I poți cânta,
Ce har! ce har!
Ce har să fii umplut deplin,
Ce har! ce har!
Viața s-o trăiești senin,
În har! în har!

212 (PDC 354)

Sub crucea Ta, Isuse, Doamne,

Vreau să rămân pe veci plecat,

Să-mi plâng viața mea trecută

Și-amarul greului păcat.

/: Sub crucea Ta, sub crucea Ta,

Eu pace sfântă voi avea! :/

Sub crucea Ta voi pune totul,

Și Ție-n veci voi fi supus,

Plângând voi spune tuturoră

C-atât de bun ești Tu, Isus!

Cu Tine vreau să port în lume

Orice neazuri și nevoi,

În lupte grele și prigoane

Să fim de-a pururi amândoi.

În noaptea grea și fără lună,

Cărarea Tu-mi vei lumina,

Și orice valuri mă vor bate,

Voi sta mereu sub crucea Ta!

213 (PDC 344)

Laudă să izvorască

Din ființa mea mereu,
Pentru Tine, pentru Tine,
Dulce Dumnezeuul meu.

Laudă, laudă, laudă
/: Ție-Ți cânt ne-ncetat, :/
Ție Creatorul lumii,
Tatăl meu Cel minunat.

Laudă să mi se-aprindă
Pe al inimii altar,
Pentru Tine, pentru Tine,
Nesecat izvor de har.

Laudă să cânte-ntruna
Gura mea înflăcărat,
Pentru Tine, pentru Tine,
Cel ce mai răscumpărat.

Laudă să se înalțe
Din tot ce trăiesc și sunt,
Pentru Tine, pentru Tine,
Dumnezeul meu Preasfânt.

Laudă mereu mai nouă
Fie viața mea deplin,
Pentru Tine, pentru Tine,
Veșnic Dumnezeu. Amin!

Imnul sfânt al preamării,
Ție, Doamne-Ți înălțăm,
Căci ești Stânca mântuirii,
O, de Tine ne-ancorăm!

Cântăm iubirea Ta,
Cântăm jertfirea Ta,
Cântăm Numele Tău cel minunat,
Cântăm iubirea Ta,
Cântăm jertfirea Ta,
Cântăm Numele-Ți minunat.

Ne-ai spălat nelegiuirea,
Cu-al Tău sânge sfânt curat.
Ne-ai adus tămăduirea,
De-ntuneric ne-ai scăpat.

Numai pe cărări curate,
Ne conduci cu-al Tău cuvânt.
Ne iubești ca un bun tată,
Ne mângâi prin Duhul Sfânt.

Sub drapelul jertfei Tale,
Biruințe câștigăm .
Ne-avântăm voioși pe cale,
Și spre cer înaintăm.

215 (PDC 314)

În umblarea mea prin lume,
În ispitele haine,
Peste tot Isuse, Doamne,
Numai harul Tău mă ține!

Numai harul, numai harul
Mă păstrează ne-ncetat,
El mă face, el mă ține
Credincios ce-adevărat.

Pe cărarea curăției
Și în lupta spre mai bine,
Să mă țin nu pot, ci-ntruna
Numai harul Tău mă ține!

Când eu vreau s-ascult Cuvântul,
Să-l trăiesc cum se cuvine,
Văd cum totu-mi stă-mpotrivă,
Numai harul Tău mă ține!

În lucrarea Ta preasfântă,
Unde m-ai chemat pe mine,
Cât e de puțină roada,
Numai harul Tău mă ține!

Orișicând și-n orice stare,
Doamne, îndrăznesc la Tine,
Și-n cădere și-n' nălțare,
Numai harul Tău mă ține!

Isuse, pentru Tine voi înălța cântare

Căci ai murit pe cruce, răbdând dureri amare

/: Luând al meu păcat :/

În veci eu doar pe Tine, Te voi slăvi o, Doamne,

Tu-mi dai mereu iertare, și-n Tine am scăpare

/: Tu ești cântarea mea :/

Aș vrea ca niciodată, în viața mea deșartă,

Să n uit nici un bine, să am viața curată

/: Să cânt iubirea Ta :/

Vreau să mă-ncred în Tine și să rămân în Tine.

Rămâi a mea viață, rămâi a mea lumină

/: Tu, Doamne, Isuse :/

217 (PDC 345)

Dumnezeul meu, Te laud

Pe-ale vieții mele strune;

Tot mai nouă și mai vie

Lauda Ta să rămână.

/: Lăudat, lăudat, fii în veci lăudat,
Dumnezeu, Tatăl meu, lăudat. :/

Laud îndurarea-Ți sfântă

Care mă păstrează-n Tine,

Ca să nu-mi abată viața

Pe cărările străine.

Laud adevărul veșnic

Ce mi-l dai să-mi fie soare,

Când străbat prin întuneric,

Săvârșind a Ta lucrare.

Laud bunătatea-Ți dulce,

Braț puternic ce mă poartă,

Mai fierbinte, mai statornic,

Înspre-a veșniciei poartă.

Laud jertfa Ta cea mare,

Darul darurilor Tale,

Prețul mântuirii mele,

Din a morții-adâncă vale.

Dumnezeul meu, Te laud,

Și vreau să aprinzi în mine,

Necurmat și mai puternic,

Focul laudei spre Tine.

218 (PDC 381)

O, ce har e să te-ncrezi Isus,

Ce de sus

Mântuire a adus

Orișicui!

Biruințe, bucurii sau dureri

Să-I spui Lui,

Și necazuri, și nevoi, orișice!

E-ndurare de nespus

Să cunoști iubirea Sa,

Să crezi din inima ta în Isus!

O, ce har să-L ai pe El, să-L cunoști,

Să-L iubești,

Harul vieții lui Isus

Să vestești!

Prin puterea lui Isus pentru El să trăiești,

Să domnească-n viața ta

Pacea Sa!

O, ce har e să-L ascuți pe Isus orișicând,

Și în faptă, și-n cuvânt,

Și în gând!

Prin viața sfântă-a ta să-L cinstești,

Să-L mărești

Și-n Isus noi bogății

Să găsești!

O, ce har, când, în curând, El pe nori

Va veni și în cer pe toți ai Săi

Va răpi!

Frumusețea-I de nespus

Vom mări, vom privi,

Și cu Domnu-n veșnicii

Toți vom fi!

Vin la Isus, azi, nu-ntârzia,

Fă-n toate cum a zis El așa,

El este gata de-a te-ajuta

Deci lasă tot și vin'!

Fericiți vom fi atunci, curați,

Când spălați de orișice păcat

Cu Domnul vom fi neîncetat,

O, Doamne, iată vin

Vino, ascultă de-al Lui cuvânt,

Inima dă-I-o numaidecât,

Ai siguranță prin legământ,

Deci lasă tot și vin!

O, crede numai, nu te-ndoi,

Cu siguranță te va primi.

Și pentru tine El s-a jertfit,

Ești păcătos, deci vin!

Fă să văd, Doamne, izvorul

Care curge pentru noi,
Fără bani și fără plată,
Stâmpărând orice nevoi.

Fă să văd izvorul
Ce mă spală de păcat,
Sângele lui Isus,
Prin el voi fi curățat

Fă să văd, Doamne, izvorul
De pe dealul Golgota,
Care pace și odihnă
Poate și astăzi să dea.

Fă să văd, Doamne, izvorul
Care face-un legământ;
Neschimbat rămâne, tare,
Chiar de-am trece prin mormânt.

Fă să văd, Doamne, izvorul,
Chiar și când sunt ispitit,
Să cred în puterea-i mare
Prin care sunt izbăvit

221 (PDC 383)

Pentru Tine m-ai zidit,

Doamne, pentru Tine,

Ca s-arăți desăvârșit

Chipul Tău în mine.

Pentru Tine-al jertfei preț,

Doamne, pentru Tine,

L-ai plătit, să-Ți 'nalți măreț

Dragostea prin mine.

Pentru Tine m-ai chemat,

Doamne, pentru Tine,

Harul Tău cel minunat

Să-l vestești prin mine.

Pentru Tine m-ai ales,

Doamne, pentru Tine,

Ca să faci mai înțeleș

Felul Tău prin mine.

Pentru Tine mă sfințești,

Doamne, pentru Tine,

Să Te vezi așa cum ești,

Ne-ncetat, prin mine.

Tot ce-mi iei și tot ce-mi dai,

Doamne-i pentru Tine,

Dar acesta-i sfântul rai

Coborât în mine.

222 (PDC 399)

Ca un far pe malul mării

Mi-ai trimis lumina Ta,
În furtuna disperării,
Când fui gat-a mă îneca.

Doamne, fă ca să străbată
Din Golgota peste mări,
Raza dragostei, ce-arată
Portul veșnicei scăpări.

Marea e cu stânci dosite
Ce sunt greu de ocolit;
Și-s atâtea căi greșite,
Că-i ușor de rătăcit.

Sunt atâți ce-n întuneric
Drumul drept nu mai găsesc;
Fă-mă, Doamne-un far puternic,
Pentru toți ce-i întâlnesc!

Dacă luntrea lor spre Tine
Nu pot totuși a-ndrepta,
Fă-mă să le strig mai bine
Să-ți dea cârma-n mâna Ta!

223 (Mia Iovin 53)

Tu ne-ai adus iertarea, ne-ai dat salvarea-n dar,
Ne-ai scos din închisoarea păcatului murdar,
păcatului murdar.

Ne-ai dat o nouă fire și un veșmânt curat,
Dar noi, ca mulțumire, Isuse, ce Ți-am dat?
Isuse, ce Ți-am dat? Isuse, ce Ți-am dat?

Tu ne-ai adus putere, scânteii din focul Tău,
O sfântă-nvăpăiere ce mistuie ce-i rău, ce mistuie
ce-i rău.

Spre veșnica cetate o cale ne-ai tăiat,
Dar pentru-acestea toate, Isuse, ce Ți-am dat?
Isuse, ce Ți-am dat? Isuse, ce Ți-am dat?

Tu, tot ce-aveai în lume și-n cer, ne-ai dăruit,
Și inimă și nume și Duh nemărginit, și Duh
nemărginit;

Și-n zarea albăstruie, Tu ce-ai luat și cât?
Doar patru răni de cuie și-o rană-n piept, atât...
Și-o rană-n piept, atât... și-o rană-n piept, atât...

Te laudăm pe Tine, Domnul nostru mare,
Te laudăm pe Tine, Dumnezeu preasfânt!
Te laudăm, smeriți, prin viață și cântare,
Te laudăm oricând și oriunde pe pământ.

Slavă-Ți cântă oștile de îngeri sus,
Ție, Miel Preasfânt, Mântuitor Isus!
Slavă Îți aducem noi de pe pământ,
Pentru harul mântuirii noastre sfânt!

Te laudăm pentru deplina Ta jertfire,
Te laudăm pentru izvorul Tău de har,
Te laudăm pentru măreața mântuire,
Te laudăm, căci ne-ai adus-o nouă în dar.

Te laudăm pentru slăvita-mpărăție,
Pe care Tu ne-ai pregătit-o să ne-o dai,
Te laudăm și-Ți vom cânta o veșnicie,
Că ne-ai iubit și ne-ai deschis eternul rai.

Cu câtă liniște și pace, Isuse crucea Ți-ai purtat,
Și ce iubire fără margini la toți vrăjmașii-ai arătat.
Cu atâta largă dărnicie, iertarea Ta le-ai împărțit,
Căci cugetând adânc la toate, până-n străfund sunt
copleșit.

Ce plin și-amar Ți-a fost paharul, ce fără murmur l-
ai băut,
Ce crudă-a fost cărarea morții, pe care lin Tu ai
trecut.
Și toate pentru mine, Doamne, le-ai îndurat și le-ai
primit,
Ca eu să fiu, pe veșnicie, deplin iertat și curățit.

O, slavă, slavă, slavă Ție! Ți-aduc Isuse necurmat,
Căci Tu c-un preț așa de mare pe mine m-ai
răscumpărat.
Mi-aștern făptura mea întreagă cu umilință-n fața
Ta,
Păstreaz-o-n Tine pân' la capăt, mai mult de-atât
nu am ce-Ți da.

226 (PDC 419)

Cum pâinea se dăruie-ntruna

Celor ce-s flămânzi și-o așteaptă,
Cum ea nu-și așteaptă cununa
Și nici pentru jertfa-i răsplată,
Așa să mă dărui, Isuse,
Ca pâine pe căile-Ți drepte,
Și plată pe jertfele-aduse
Făptura-mi nicicând să n-aștepte.

Cum apa, țâșnind din izvoare,
Se dăruie-oricui, fără' de-oprire,
Cum ea pentru dulcea-i răcoare
N-așteaptă nicicând mulțumire,
Așa să trăiesc pân' la moarte;
Și-ntreaga-mi ființă predată
Să fie-un izvor care-mparte
Iubire și har fără plată!

Cum soarele-mparte lumină,
La toți nefăcând părtinire,
Și-n veac nu așteaptă să vină
Vreun ins ca să-i dea mulțumire,
Așa să-mi împart totdeauna
Lumina vieții curată;
Dar nici o virtute, nici una,
N-aștepte spre-a fi lăudată!

Să-ndrept, o, Isus, tuturoră,
Privirea întreagă spre Tine,
Căci Tu ești, doar Tu, aurora
Frumoasă, de haruri depline.
Din Tine Tu datu-mi-ai mie
Izvoare, belșug de izvoare;
Cuvine-se slavă doar Ție,
Și Tatălui Sfânt închinare!

Doamne, eu crucea mi-am luat

să pot să Te urmez,
Sărac, disprețuit, uitat,
ca-n mine să Te vezi

Pe drumul Crucii vreau să merg
Ca și Stăpânul meu,
Ce de păcate m-a spălat
/: Să fiu din Dumnezeu :/

Dispar-a mea ambiție,
tot ce-am dorit mereu,
Căci binecuvântarea e
numai în Dumnezeu.

Să fii de-acuma, Doamne, Tu,
Unicul meu avut,
Să pot lua asupra mea
al Tău ușor, bun jug.

228 (PDC 423)

De-oriunde vin, pe-oriunde merg,

Tu, Doamne, ești cu mine,

/: Orice-aș privi, orice-aș avea,

Nimica nu-i ca Tine! :/

Adâncul sufletului meu

Întruna Te dorește,

/: Cu cât Te am mai mult, cu atât

Simt dorul cum îmi crește. :/

Simt setea mai desăvârșit

Cu cât Te sorb pe Tine,

/: Și mai neînțeleles îmi pari

Cu cât Te știu mai bine. :/

Și inima-mi mai mult Te vrea

În dragostea-i încinsă,

/: Cu cât stă mai la umbra Ta,

Cu-atât e mai aprinsă. :/

Ce fericit sunt când reverși,

Iubirea-Ți, ce mă-ndeamnă,

/: Să Te urmez, ca tot mai mult

Cu Tine să m-aseamăn. :/

O, Doamne, strig în clipa grea,
privește neputința mea,
Cu brațul Tău mă scapi de ea;
cum sunt, primește-mă!

/: Cum sunt, primește-mă :/
Tu ești Mântuitorul meu,
cum sunt, primește-mă!

Păcatul mă apasă greu,
Te rog mă scapă de cel rău!
Doresc acum să fiu al Tău,
cum sunt, primește-mă!

Zel, râvnă, pace îmi lipsesc,
încât și ceea ce doresc,
Precum aș vrea, nu împlinesc,
cum sunt, primește-mă!

În fața Ta stau umilit,
dar nu și deznădăjduit
Căci Tu pe nimeni n-ai gonit,
cum sunt, primește-mă!

Doamne, Te măresc acuma,

Tu ești Salvatorul meu,

Prin Golgota, pe vecie,

M-ai făcut copilul Tău.

O, Isus, Mântuitorul

Sufletului meu sărman

M-ai răscumpărat pe cruce,

M-ai scăpat de-al meu dușman.

Am umblat în întuneric,

Multe eu am îndurat,

Dar spre Tine, Doamne sfinte,

Pașii mei s-au îndreptat.

Viața mi-ai scăpat din moarte,

Ochii mei Tu mi i-ai șters,

Și pe drumul vieții sfinte,

Tu m-ai pus, și eu am mers.

Inima ne fie plină de cântări și mulțumiri,
Căci ai Săi fii ne numește Tatăl Sfânt din străluciri.

Cu iubire, cu iubire, la Isus să alergăm,
În prezența Lui acum pe cale pe deplin ne
bucurăm.

Dumnezeu cu mână tare ne păzește pas cu pas,
El prin Har și îndurare ne-ntărește ceas cu ceas.

Dacă-l părăsim pe Domnul, noaptea ne va-
nconjura,
De ne-ntoarcem iar în grabă, și-L rugăm, ne va
ierta.

Cei curați primesc putere și pe cale înfloresc,
Toți Îi cântă-n adorare, Slavă Tatălui ceresc!

În nemărginita-Ți milă,
Doamne, oare poți ierta,
Marea și adâncă-mi vină,
și păcatu-mi a-l uita.

Isuse vin! La Tine vin,
așa cum sunt, la Tine vin!
Isuse vin! La Tine vin,
așa cum sunt, azi vin!

Am trăit o viață tristă,
înfruntând voința Ta,
Inima-mi stătea închisă,
pe când a Ta sângera.

O, Isuse, vreau din suflet,
Ție să mă dau pe veci,
Luminează al meu cuget,
de la mine să nu pleci.

Aleluia, slavă Ție!
M-ai scăpat de jugul meu,
Înspre-a Ta Împărăție
duce astăzi drumul meu.

Te-nalț, Doamne, pururi, căci m-ai ridicat,

Pe vrăjmaș să rîdă Tu nu l-ai lăsat.

Am strigat spre Tine, Doamne-ndurător,

Tu m-ai scos din groapă, n-ai lăsat să mor.

Sufletul meu, Doamne, din mormânt l-ai scos,

M-ai adus la viață dintre morți de jos.

Domnului cântați-I, voi, cei preaiubiți

Și slăvit-I nume veșnic să-L măriți!

Doar o clipă ține El mânia Sa,

Îndurare-I, însă, toată viața mea.

Seara vine plânsul chinului amar,

Dimineața vine veselia iar.

Pentru ca și duhul, și inima mea,

Pururea să-ți cânte, mute să nu stea.

Doamne, Domnul slavei, eu, cât voi trăi,

Pururea pe Tine te voi preamări.

234 (PDC 426)

Tot mai frumoasă ești, Iubire,

Din zi în zi, din ceas în ceas;

/: Și dulce-a ochilor privire

Mai limpezită Ți-a rămas. :/

Ce trecătoare-s toate, toate,

Și oameni, și-așezări, și legi!

/: Nimic din ce-i acum nu poate

Să treacă veacurile-ntregi. :/

Dar Tu, Iubire, Tu ai viața

În veșnicii neprinse-n gând,

/: Și tot mai tânără Ți-e fața,

Cu cât trec vecii rând pe rând. :/

Tot mai frumoasă ești, Iubire,

Și fiii Tăi așa-s mereu!

/: Eu nu știu altă fericire,

Dar știu că Tu ești Dumnezeu! :/

Domnul alege lucruri ce

Prin ele însele nu sunt,
Să nimicească, pentru El,
Acele lucruri care sunt.

Aș vrea să fiu nimic, nimic,
Doar la picioarele-I să stau;
Un vas golit, un vas curat,
Făcut pentru Stăpânul Său.

Golit de-a mea mândrie vreau
Pe Tine ferm să Te urmez,
Și-n sfânt sângele Mielului,
Curat mereu să mă păstrez.

Te rog, Doamne, să nu mă lași
Pe culme doar, ci umilit,
În valea plângerii să stau
Să poți fi-n mine proslăvit.

Urmați-mă, spune Cristos,
Cine-I al Meu să vină.
Și pentru Numele Meu sfânt,
Lăsați lumea în urmă!
/: Cei ce chemarea auziți
La glasul Meu acum veniți :/

Eu sunt izvorul dragostei,
Spre voi el se revarsă.
Când dați în moarte sufletul,
În Tatăl aveți viață
/: Iar crucea grea când o purtați,
De Domnul vrednici v-arătați :/

Ți-e drumul greu? Fă doar un pas!
Eu sunt cu tine-n luptă,
Alege calea Mea, fii brav
Și vei primi cunună.
/: Nevrednic cine dă-napoi
Când Însuși Domnul e cu noi. :/

237 (PDC 432)

Ne-amintim din nou, Isus,

Despre jertfa ce-ai adus,

/: Despre tot ce-ai îndurat

Să ne mântui de păcat. :/

Ne-amintim de crucea Ta

De pe dealul Golgota,

/: De povara ce-ai purtat

Să ne mântui de păcat. :/

Ne-amintim de trupul frânt,

De oțet și de mormânt,

/: Și de sângele-Ți vărsat

Să ne mântui de păcat. :/

Ne-amintim și ne-nchinăm,

Jertfa mulțumirii-Ți dăm

/: Ție, Mielule junghiat,

Fii, în veci, fii lăudat! :/

M-a cuprins un dor de-acasă,

Dor de patria de sus,
Inima-mi este atrasă
De iubirea lui Isus.
Fericire mult dorită,
Cât aş vrea să te păstrez,
Şi să am o moştenire
În Cristos, cu sfinţi-n cer.

Lumea, cu a ei ispită,
Nu mă poate ţine-n loc,
Căci la cer e a mea ţintă,
Aşteptând pe al meu Domn,
O, nespusă bucurie,
Când iubesc venirea Lui,
Când a mea viaţă este
Închinată Domnului!

Azi, când inima suspină,
Îmi ridic ochii în sus,
Către ţara de lumină,
Ţara păcii lui Cristos
Şi-nfrunt orice suferinţă,
Întărit de-al Său Cuvânt
Şi de-a Lui făgăduinţă
Care spune, „Vin curând!”

Să nu merg după un străin,
Doamne, niciodată,
chiar de-aș fi silit prin chin,
ori pe-un drum cu flori de crin.
Să nu merg după-un străin,
ci să calc deplin, deplin,
urma Ta curată!

Să-nțeleg chemarea Ta,
pururea, prin lume.
Zilnic s-o pot asculta
și să nu m-abat din ea.
Să-nțeleg chemarea Ta,
ca să-ți pot mereu 'nălța,
Doamne, sfântul Nume!

Să n-aduc pe-Altarul sfânt,
foc străin de Tine,
ci aprins de-al Tău Cuvânt,
vreau să ard cu tot ce sunt.
Să n-aduc pe-Altarul sfânt,
un amestec de pământ,
ci, sfințit, pe mine!

Doamne, să mă-ncred deplin,
în cereasca-Ți Mână,
mă păzește de străin,
ochii-n ochii Tăi să-i țin,
pașii-mi calce mai senin,
și pe drumul Tău divin,
pururi să rămână!

O laudă mai înfocată

aprinde-n mine, Doamne, iar;
dintr-o trăire mai curată
să Te înalț mai sfânt, mai clar.

Lăudat, lăudat,
fie Numele Tău lăudat,
Domnul meu minunat,
fii în veci, fii în veci lăudat.

Nimic din lumea pământească
Să nu îmi pună stăvilă,
ci printr-o viață mai cerească
să Te înalț mai sfânt, mai clar.

Mai hotărât pe-a crucii cale
vreau să pășesc oricând, prin har,
ca și pe munte, și în vale
să Te înalț mai sfânt, mai clar.

Cu jarul dragostei din Tine
să-mi umpli-al inimii altar,
și prin cântări tot mai divine
să Te înalț mai sfânt, mai clar

Fii binecuvântat, Părinte,
Ocean de har cu nehotar.
Vreau, c-o trăire mai fierbinte,
să Te înalț mai sfânt, mai clar.

Mi se bucură inima-n Domnul,
Căci puterea El mi-a înălțat,
Spre vrăjmași gura larg mi-a deschis-o,
Cu-ajutorul Său m-a bucurat.

Nimeni nu e așa sfânt ca Domnul,
Nu e alt Dumnezeu decât El.
Nu e stâncă așa cum e Domnul,
Dumnezeu, Sfântul lui Israel.

Nu vorbiți cu atâta-ngâmfare,
Nu roștiți al mândriei cuvânt,
Căci El e-un Dumnezeu care știe
Cântări, tot ce faci pe pământ.

Arcul celor puternici sfărmat e,
Iar cei slabi cu putere-s încinși,
Cei flămânzi au acuma odihnă,
Cei sătui azi de foame sunt stinși.

Chiar și-aceea ce n-avea pe nimeni
A primit fericită copii,
Iar aceea ce-avea o mulțime,
Lâncezind, a rămas fără fii.

Pe umili, El din praf îi ridică,
Ca să stea la un loc cu-ai Săi prinți,
Și un tron de mărire, în slavă,
Moștenire îl dă celor sfinți.

O, Doamne, mă bucur de Tine

și vreau să mă bucur senin,
/: dar vreau ca și Tu-n veci de mine
să poți să te bucuri deplin. :/

Mă bucur de viața primită
din Tine, cu-atâtea comori,
/: de taina luminii, sfnțită,
cu care mereu mă-nfășori. :/

Mă bucur de dulcea speranță
din Mâinele veșnic frumos,
/: de harul ce-mi dă siguranță,
adus și păstrat prin Cristos. :/

Mă bucur de trecere-mi plină
ce-n fața Ta sfântă-am primit,
/: doresc să trăiesc în lumină,
să-Ți fac bucurii ne-ngrădit. :/

O, Doamne, mă bucur de Tine
și vreau voia Ta ca să fac,
/: ca-n toate, cu toate din mine
să-Ți fiu bucurie în veac. :/

Învăț-mă să-nfăptuiesc,
o, Doamne, voia Ta mereu,
să nu pot altfel să trăiesc,
de-ar fi să piară trupul meu !

Voia Ta, voia Ta,
Doamne-n veci voia Ta
să mă umple deplin
pentru Tine ! Amin.

Căci voia Ta e tot ce-i bun
și azi, și mâine, și în veac.
Ajută-mi ei să mă supun,
să pot să-Ți fiu oricând pe plac !

Tu ai, prin Duhul Tău Cel Sfânt,
nebănuite, sfinte căi,
să mă înveți pe-acest pământ
voința Ta și pașii Tăi !

Aceasta-i rugăciunea mea.
Spre Tine necurmat o-ndrept,
Și-n orice-mprejurare grea,
să-mi ardă voia Ta în piept !

Mă poartă-n carul Tău de biruință,

Isuse, zilnic să mă porți,
să biruiesc, prin viață și credință,
puterea-ntunecatei morți !

Să biruiesc, să biruiesc,
tot ce-i păcat, tot ce-i firesc,
de voia Ta tot ce-i străin,
Isus, să biruiesc deplin !

Mă poartă-n carul Tău de biruință,
spre Ținta care Tu mi-ai pus,
să naintezi, luptând cu stăruință,
pășind pe urma Ta, Isus !

Mă poartă-n carul Tău de biruință,
de rătăcirii să mă păzești,
și umplut deplin de-o sfântă cunoștință,
prin Adevăr să mă-ntărești !

Mă poartă-n carul Tău de biruință,
când vin dureri asupra mea,
să trec senin și blând prin suferință,
să biruiesc în lupta grea !

Mă poartă-n carul Tău de biruință,
pân-la sfârșit să biruiesc;
topește-mă-n Divina Ta Ființă,
biruitor ca să trăiesc !

Aș vrea să am un mers curat,

pe calea Ta, Isuse,

/: Să nu mai pot să mă abat
din tot ce-i sfânt și-adevărat,
de-ar fi prin lumea de păcat,
oricâte piedici puse. , // bis

Aș vrea să țin al Tău Cuvânt,

mai înălțat în mine.

/: Să-L vadă toți de pe pământ
frumos și limpede și sfânt,
ne-acoperit de nori și vânt,
și-așa să-i chem la Tine. :/ bis

Aș vrea și mai aprins să fiu

de flacăra iubirii.

/: Din zori și până-n ceas târziu,
nimic în mine să nu știu,
decât pe Tine tot mai viu,
Izvor al nemuririi!. :/ bis

Slavă, slavă, Îți cântăm Isus neconținut,

Slavă, slavă, Tu ne ești Mântuitor iubit.

Jertfa Ta e prețul mare, pentru noi răscumpărare

Din a morții închisoare, slavă-n veci, Isus !

Nimeni nu ne înțelege, în a noastră fărădelege,

Și duios să ne dezlege, decât Tu, Isus.

Slavă, slavă, pentru harul Tău cel nesecat,

Slavă, slavă, ce-l reverși spre noi tot mai bogat.

Harul Tău ne priveghează, viața ne-o îndestulează,

Și în Tine ne-o păstrează, slavă-n veci, Isus !

Nimeni nu ne dă lumină, prin a lumii neagră tină,

Să pășim pe calea lină, decât Tu, Isus.

Slavă, slavă, pentru vecii cei frumoși ce vin,

Slavă, slavă, Ție ne-nchinăm. Amin. Amin.

Lucruri nemaiauzite, stări cerești preafericite,

Sunt de Tine pregătite, slavă-n veci, Isus !

Nimeni, nimeni nu e-n stare să ne ducă-n lumi de
soare,

Și-n eternă sărbătoare, decât TU, Isus !

Nu te pierde-n deznădejde,
când te-ncearcă vreo urgie,
Domnul va preface-n tine
întristarea-n bucurie.

Domnul, Domnul,
e nădejdea ta, e scăparea ta,
întristarea-n bucurie-ți va schimba.

Nu privi la slăbiciune,
Nici la viața ta pustie,
Ci la Domnul, El preface
Întristarea-n bucurie.

Nu deschide poarta minții,
Negre gânduri ca să-ți vie,
Crede-n Domnul, căci El schimbă
Întristarea-n bucurie.

Nu te îndoii-n credință,
Domnul este-a Ta Tărie,
și El îți preschimbă-n taină
întristarea-n bucurie.

Cântă-I Domnului întruna,
Mulțumește-I, căci El știe,
Când să schimbe-n tine toată
Întristarea-n bucurie.

În zbuciumul vieții,
Odihnă cine-mi dă?
În suflet cine-mi toarnă,
Din viața veșnică?
/: Cristos, numai El :/
Cristos, numai El
Îți dă viață veșnică.

Înconjurat de grijuri,
În suflet disperat,
L-am întâlnit pe Cristos
Și pace am aflat.
/: Numai în Cristos :/
Numai în Cristos
Am găsit pace, odihnă.

Din dragoste Isuse,
Viața Ți-o închin.
Smerit să-Ți aduc slavă,
În voia Ta trăind.
/: Numai Lui Cristos :/
Numai Lui Cristos
I se cuvine laudă.

Pentru cine-ți bate, bate

inima neîncetat,
care doruri te frământă
de cu zori până-nserat ?

Pentru cine-ți cântă glasul
cu-atât foc, cu-atât avânt?
Pentru cerul cel de taină
sau te-aprinzi pentru pământ?

Pentru cine-ți dai tu timpul
și puterea care-o ai?
Pentru lumea trecătoare
sau pentru eternul rai?

Pentru cine-ți arzi iubirea
- harul-acesta de nespus ? -
Pe-un altar zidit de oameni
sau pe-altarul lui Isus ?

Cercetează-te și-ndreaptă
totul – până nu-i târziu.
Și-ți predă a ta ființă
Dumnezeului cel viu.

Viața-i plină de întristări,

Grijuri vin zi de zi.

Isus ia toată povara ta,

El poate mântui

Isus ia toată povara ta,

La Calvar, la Calvar.

Isus ia toată povara ta,

El poate mântui.

Chinuit și îngrijorat,

La El acum să vii.

Isus ia toată povara ta,

El poate mântui.

El ascultă suspinul tău,

Strigătul inimii.

Isus ia toată povara ta,

El poate mântui.

Vin la El, nu întârzia

Vino azi la Calvar.

E locul unde Isus îți ia

Toată povara grea.

Ce cruce grea ai dus

pe Golgota, Isus,
și-n ea era mai grea
fărădelegea mea.

/: Ce-adânc ai suferit,
să pot fi mântuit!

Adânc îți mulțumesc,
o, Miel Dumnezeiesc! :/

Ce plin și-amar pahar
băut-ai pe Calvar,
și-amaru-acesta greu
a fost păcatul meu.

/: Ce-adânc Te-ai zbuciumat,
să pot fi-n veci iertat!

Adânc îți mulțumesc,
o, Miel Dumnezeiesc! :/

Ce-ntunecos mormânt
avut-ai pe pământ!

Dar eu Ți l-am gătit,
prin tot ce-am făptuit.

/: Ce-adânc! – în cel mai jos
ai stat – să fiu eu scos.

Adânc Îți mulțumesc,
o, Miel Dumnezeiesc! :/

Isuse dulce, Te așteptăm,
spre cer privirea ne-o îndreptăm;
pe-altarul vieții noi iar și iar
mai viu ne-aprindem iubirea jar.

Cu haină albă ce Tu ne-ai dat,
cu doru-n suflet mai înfocat,
cu noul nume ce îl purtăm
Isuse dulce, Te așteptăm!

Deși e noapte cu vânt vrăjmaș,
simțim pe-aproape doriții pași,
și duhul nostru, cu-adânc suspin,
Îți spune-n șoaptă, „Isuse, vin!”

Ce dimineață fără de nori
va fi în clipa când Tu cobori!
Atunci și cerul Îți va cânta,
și-a noastre inimi, spre slava Ta.

Râu de binecuvântare,

Laudă-ți aduc cântând,
Pentru marea Ta-ndurare
Ce nu va pieri nicicând.
Să mă-nveți să-Ți cânt întruna
Cu cântări de foc de sus
Și să-mi țin ochii spre Tine,
Munte-al dragostei, Isus.

Azi înalț un Eben-Ezer,
Căci prin har Tu m-ai adus
Pân-aici, și cu-ajutoru-Ți
Vreau s-ajung cu bine sus.
Când eram străin, departe,
M-ai căutat și m-ai găsit.
Să mă scapi de la pierzare
Sângele Tu Ți-ai jertfit.

O, ce mare har primit-am,
Sunt dator s-o spun mereu!
Lege-mi inima-mi hoinară
Dragostea lui Dumnezeu.
Înclinat să-L uit pe Domnul
Să Îl las, deși-L iubesc!
Ține-mi inima-ndreptată
Spre al Tău locaș ceresc.

O, când liber de-astă carne,
Fața Ta o voi vedea!
Îmbrăcat în in subțire,
Tot al Tău har voi cânta.
Vino, Doamne, vin' degrabă,
Sufletu-mi răscumpărat
Du-l la Tine, sus, în slavă,
Unde-i ziuă necurmat.

O, ce valuri de-ndurare

Curg din crucea lui Isus !

O, ce jertfă minunată

Este jertfa lui Isus !

Curățit în al Său sânge
și crezând în jertfa Lui,
Mă apropii fără teamă
de Preasfântul Dumnezeu.

Pretutindeni să se-ntindă

Valu-acestei mari iubiri;

Toată lumea să audă,

Despre jertfa lui Isus.

Orice suflet care zace

În ruină și păcat

Să privească azi la Tatăl

Și va fi pe veci salvat

Fiți voioși, fiți voioși totdeauna,

lăudându-L pe Domnul mereu.

De ne-ncredem puternic în Domnul,

nu ne-nvinge nicicând nici un greu.

Nu-i furtună să clatine Stânca,

cea pe care suntem noi zidiți.

Fiți voioși, noi suntem totdeauna,

de Isus, de Isus ocrotiți.

Fiți voioși chiar și-atunci când ne-
cazul și-ncercarea în voi va lovi.

Mai frumoasă-i cântarea cu lacrimi,

mai ceresc e răbdând a zâmbi.

Fiți voioși că-n curând, pe vecie,

veți uita c-ați mai plâns pe pământ,

fiți voioși că-n curând cerul slavei

răsuna-va și de-al vostru cânt.

În fața Tronului de sus

Eu am un Bun Apărător,
Un Mare Preot, pe Isus,
La care aflu ajutor.
Săpat eu sunt în MÂna Lui
Și pe-a Lui inimă sunt scris,
Iar cât în Ceruri El va sta,
/: Pârâșul meu va fi învins. :/

Satan, când mă va acuza,
Spunându-mi că sunt vinovat,
Privesc la Domnul – Stânca mea,
Ce-a șters pe cruce-al meu păcat.
Fiindcă Domnul a murit
Eu am ajuns neprihănit,
Dreptatea s-a îndeplinit,
/: Prin moartea Lui sunt mântuit. :/

Și, iată, Mielul înălțat,
Cel Nepătat, Neprihănit,
Cuvântul Viu și Întrupat
E Rege-al regilor Slăvit!
Unit cu El, nu voi muri,
Cu sânge m-a răscumpărat,
Voi fi cu El în veșnicii,
/: Cu Domnul meu glorificat. :/

Purtăm în suflet dor de veșnicii

și-n orice clipă-am vrea să fim,
/: în Țara păcii unde-s bucurii,
în Țara Noului Ierusalim. :/

Isuse, viața noastră ai aprins,
pământu-ntreg și moartea ai învins,
în urma Ta învinge-vom și noi,
căci Tu ne ești tărie sfântă în război.

E mare noaptea-n care acum trăim,
e tare moartea pe pământ,
/: dar trecem peste toate și privim
spre Țara noastră cea din cerul sfânt. :/

Mult nu mai e de-acum de așteptat,
căci zorii-ncep a se ivi
/: și, val cu val, oceanul de păcat,
la glasul sfânt, pe veci s-o potoli. :/

Un soare nou pe cer va răsări,
cum ochiul încă n-a privit,
/: iar neagra noapte se va risipi.
Isus, Isus, Isus, a biruit ! :/

Nu dispera în ceasul de'ncercare,

Doar grâul e ales spre-a fi cernut.

Tu n-ai să pieri ca pleava dusă-n zare,

Cât ești suflare sfântă, și nu lut.

Privește norul martorilor mare,

E drumu'ngust, dar e bătătorit;

Răcnește leul fioros pe cale,

Dar amintește-ți că-i înlănțuit.

Nu vezi tu peste vâlul de'nnoare

Cununa biruinței strălucind?

E scris că cel ce rabdă până moare

Acela numai fi-va mântuit.

Și Domnul a trecut prin suferințe

Și a răbdat ocară și dispreț,

De-aceea este Domnul biruinței,

Comoara cerului cea mai de preț.

În seceta'ncercării tu ascultă

Cum clipocește apa de izvor.

De n-ar fi încercări, de n-ar fi luptă,

N-ar fi cununa pentru învingător.

O, nu dori în ceasul de'ncercare,

Chiar veac de-ți pare, să ajungi să mori,

Te-așteaptă răsplătirea ta cea mare:

Cununa vieții, cea de'nvingător!

Toarnă Tu plăcere-n mine

după sfântul Tău Cuvânt,
să-l trăiesc, să-l cânt, să-l seamăn,
Doamne-ntruna pe pământ.

Să-mi placă de Tine,
să-mi placă crescând,
o, Doamne, să-mi fie
iubirea arzând
spre Tine, spre Tine,
în flăcări zburând,
iubirea mai vie
să-mi fie oricând.

Toarnă-mi pururi foc în suflet
ca să-mi placă voia Ta,
s-o-implinesc, s-o-nalț oriunde,
Doamne, cum o spui, așa.

Toarnă-n inima-mi plăpândă
noi dorințe, mai fierbinți,
să Te-asculte mai cu sete,
Doamne-n cortul celor sfinți.

Toarnă-n mine, toarnă, Doamne,
pentru Tine tot ce știi,
ca să-Ți laud frumusețea
pe pământul celor vii.

**N-ai asemănare, nici în cer, nici pe pământ,
Nici în măreție, nici în fapte și cuvânt.**

/: Îți cântăm, „Osana!”

Dumnezeule slăvit!

Pentru mântuirea

Ce-n Isus ne-a dăruit! :/

Orișicine vine și renunță la păcat,
În Isus găsește un prieten minunat.

Orișicine crede nu va fi respins nicicând,
Are mântuire și-o nădejde pe pământ.

Să faci, o, Isuse, din inima mea,

o harfă divină - să cânti Tu cu ea,

/: și-n corzile-i sfinte să sune mai plin,

acordul iubirii măreț și divin! :/

Să faci, o, Isuse, din inima mea,

cădelniță sfântă - să ardă în ea,

/: tămâia iubirii, cu focu-i ceresc,

ca pururi, prin lume, iubind să trăiesc! :/

Să faci, o, Isuse, din inima mea,

epistolă vie - să scrii Tu în ea,

/: Cuvântul iubirii plăcut și duios,

să-ndemne pe-oricine spre Cerul frumos! :/

Să faci, o, Isuse, din inima mea,

Biserica sfântă - să stai Tu în ea,

/: Podoaba iubirii cu duhul ei blând,

s-o facă frumoasă oriunde și-oricând! :/

Să fie, Isuse, și inima mea,

să fie întruna ca inima Ta,

/: izvor de iubire, de milă, de har,

mereu tot mai plină, pe-al jertfei altar! :/

Lui Isus Îi predau totul,
Nesilit ce am Îi dau;
Să-L iubesc pe El de-a pururi,
În prezența Lui să stau.

Totul Îți predau, totul Îți predau.
Salvatorul meu puternic,
Totul Îți predau.

Lui Isus Îi predau totul,
La picioarele-I mă plec.
Las plăcerile din lume.
Primește-mă, Doamne, 'ntreg.

Lui Isus Îi predau totul.
Pe deplin să fiu al Tău,
Umple-mă cu-a Ta iubire;
O, Isuse, Domnul meu.

Lui Isus Îi predau totul.
Muțtumesec că Tu mi-ai dat
Bucuria mântuirii.
Slavă-Ți cânt neîncetat!

Cânta-voi Domnului mărire,

cânta-voi Lui, cânta-voi Lui,

pentru deplina mântuire,

cânta-voi Lui, cânta-voi Lui!

A mea cântare, în sărbătoare,

o voi 'nălța mereu spre slava Domnului,

cânta-voi Numele Său mare,

cânta-voi Lui, cânta-voi Lui!

Cânta-voi dragostea divină,

o voi cânta, o voi cânta,

căci mi-a adus a ei lumină,

o voi cânta, o voi cânta!

Cu stăruință și cu credință,

iubirea-n cântec pururea o voi-nălța,

cântarea ei e biruință,

o voi cânta, o voi cânta!

Cânta-voi Jertfa preasfințită,

o voi cânta, o voi cânta,

prin ea mi-e viața-ndreptățită,

o voi cânta, o voi cânta!

A mea-nfiere și mângâiere

mi-a câștigat-o Domnul sus pe Golgota,

cânta-voi marea Lui putere,

o voi cânta, o voi cânta!

Vast ocean de bunătate,
Și potop de dragoste-i,
Jerfa Prințului vieții
Și răscumpărarea Lui.
Cine poate să oprească
Laudă spre slava Lui?
Cum să poți uita iubirea
Veșnică a cerului!

De pe muntele Golgota
S-au deschis fântâni adânci,
Prin zăgazul îndurării
A curs val de har întins.
Ne-ncetat de sus coboară
Râuri mari de dragoste,
Pacea cerului curată,
Lumea ca să mântuie.

Fă s-accept a Ta iubire
Ca să Te iubesc mereu
Și spre-a Ta împărăție
Să se-ndrepte dorul meu,
Iar viața mea să fie
Laudă spre slava Ta,
Căci prin crucea Ta măreață
Mă desparți de lumea rea.

Mă conduci, Doamne, prin Duhul
În al Tău sfânt adevăr.
Harul Tău îmi este totul,
Când în Tine mă încred.
Tu reverși din plinătatea
Dragostei Tale cerești
Ca în Numele Tău mare
Să pot și eu să iubesc.

Mi-e gândul și dorul

la Tine mereu,
Isuse, Isuse,
Tu, Mirele meu
/: Demult, în lumină,
Te-ai dus să-mi gătești
un loc pentru nuntă
pe plaiuri cerești! :/

Din albul de-Acolo
din firul preasfânt,
îmi țeși cu iubire
eternul veșmânt!
/: O, vino, Isuse,
e timpul sosit,
Te cheamă iubirea
și doru-mi sfințit :/

Lăudat în veci, fii lăudat!

Doamne-n veci de veci fii lăudat!

Lăudat, lăudat!

Harul Tău etern l-ai revărsat

Peste noi deplin și minunat,

/: Lăudat, lăudat!

Doamne-n veci de veci fii lăudat! :/

Preamărit în veci, fii preamărit!

Doamne-n veci de veci fii preamărit!

Preamărit, preamărit!

Adevărul Tău ne-ai dăruit

Și prin el din nou ne-ai zămislit.

/: Preamărit, preamărit,

Doamne-n veci de veci fii preamărit! :/

Îți cântăm în veci, noi Îți cântăm!

Doamne-n veci de veci noi Îți cântăm!

Îți cântăm, Îți cântăm!

Pentru tot ce ești ne închinăm,

Cântul nostru re-nnoit Îți dăm,

/: Îți cântăm, Îți cântăm!

Doamne-n veci de veci, noi Îți cântăm! :/

Totdeauna, pe-a Domnului cale,
Au fost lupte și-au fost spini destui,
Căci acei ce-au urmat voii Sale
Trebuit-au să-I semene Lui.
N-a iubit lumea, nu, niciodată,
Pe-acei câți I-au urmat Lui cu zel,
Ci, c-o ură mereu ne-mpăcată,
I-a primit pe pământ ca pe El.

Dar cu ochii-ațintiți la răsplată,
Prin răbdarea Golgotei privind,
N-au cârtit cei aleși niciodată,
Ci-au trăit și-au murit biruind.
Nu-i la fel pentru toți încercarea,
Nici nu-i vremea la toți într-un fel,
Însă toți în vreun fel au chemarea
La un preț de dureri pentru El.

Cei ce fug stau fricoși la-ncercare,
L-au lăsat sau vândut pe Isus,
Rușinați se vor pierde-n uitare,
Alungați de blestemul de sus.
Tu, fii tare, că-n ziua-ncercării
E alegerea ta pentru har;
Strălucit ești în haina ocării,
Când te urci răbdător pe Calvar.

Tu cătușele-atunci le sărută
Rugător pentru cei ce le-au pus,
Că-n cereasca răbdare tăcută
Semăna-vei atunci cu Isus.
Iar prin moarte-nmiit vei culege
Răsplătirea cerescului zel,
Căci mereu astfel Domnul Și-alege
Pe-acei ce-mpărăți-vor cu El!

În lume-aceasta, toate-s trecătoare,

Se duc întruna, toate vor pieri.

Și lucruri cari fac inima să doară,

Acolo, Sus, vor fi doar amintiri

Dar, pân-atunci, voi lăuda pe Domnul,

Ruga mea spre El se va-ndrepta;

Până-n cea zi, când în cer voi ajunge,

În ziua când Îl voi vedea.

În lume-aceasta toate-s trecătoare,

Durerile-s doar trepte spre mai sus,

De-a lungul drumului ce mă conduce

L-al meu Mântuitor iubit, Isus.

În lume-aceasta toate-s trecătoare,

Necazul meu de azi, va fi cândva

Cununa vieții cea nemuritoare,

Ce Domnu-n ceruri mie îmi va da.

Inimile strâns unite găsesc pace-n Dumnezeu.

Flacăra iubirii noastre ardă pentru El mereu.
El e Cap, noi mădulare; soare-i El, noi, raza Lui;
El, izvorul plin de viață, iar noi, unda râului.

Fii ai harului, veniți toți, legământul înnoiți!
Dovediți credincioșie, și din inimă-L iubiți.
A iubirii-nțelepciune, lanțul ei de s-ar slăbi,
Stați de partea Celui care cu iubire-l va-ntări.

Frați pe frați să se iubească din tot sufletul așa,
Încât unul pentru altul, viața să și-o poată da.
Astfel ne-a iubit pe Cruce, încât sângele și-a dat;
Din noi unul de s-ar pierde, cât ar fi de întristat!

Adu har de înfrățire în poporul Tău iubit;
Și-l topește-ntr-o sfințire, după cum Tu ai dorit.
Una fă-l cu adevărul ce-Ți înalță dragostea,
Iar lumina noastră fie, din Lumina, slava Ta.

Îți cântăm laude, Isus iubit,
Din veșnicii ești Rege, ești slăvit,
O Stâncă în pustiu, la umbra Ta
Un adăpost găsim în vreme rea.

Din inimi noi, Te lăudăm!
Și bucuroși, Tie-ți cântăm.
Spre slava Ta: fie-nălțat
Numele Tău Preasfânt
În cer și pe pământ.
Al nostru Rege ești
În veci de veci.

Dăm slavă Numelui Tău Preaînalt.
Voiși vestim că-n veci Tu ne-ai salvat.
Tot ce-ai promis acum ne mângâie,
Fii preamărit, Izvor al laudei.

Cu mulțumire-n inimi Te mărim,
Spre Țara Ta de sus cu dor privim.
Iubirea Ta-i lumină-n inimă
Și-n cântul nostru imn de laudă.

Tu m-ai învins și mă predau,
De har constrâns, azi Tie-Ți dau
Inima mea semeață.
Frica de Tine am respins,
Dar cine poate sta neatins
De dragostea-Ți măreață?

Eu împotrivă aș fi stat,
Chiar dacă tot s-ar fi surpat
Pe mine și înaltul,
Dar m-ai atras cu mila Ta
Când Te-am văzut pe Golgota
Și-acum urăsc păcatul

Să fiu numai al Tău aș vrea,
Mă ia în stăpânirea Ta,
Căci ai rupt al meu lanț greu.
Din asprul jug al lui Satan,
Tu m-ai scăpat și mă predau.
De Tine să ascult vreau.

O, de-aș avea eu limbi o mie

Și mii de buze să cuvânt

Din mii de guri o armonie

Și-un cânt de slavă Celui Sfânt

/: I-aș mulțumi de ce-a făcut

Cu mine, cel ce-am fost pierdut :/

O, de-aș putea să strig mai tare

Din răsărit până-n apus

Aș trâmbița cu-nflăcărare

Puterea jerfei lui Isus

/: Și cât ar fi viața mea

Întreagă Lui I-aș închina :/

O, nu tăceți, cântări a' mele

Mai mult, mai cald, zburăți mai sus

În clipe dulci și-n clipe grele

Dați mulțumire lui Isus

/: Tot sufletul și trupul meu

Să fie-un imn lui Dumnezeu :/

Cânta-voi Ție, sfinte Tată

Cât voi putea rosti-un cuvânt

Iubirea vieții mele, toată

Vreau să Ți-o-nchin pe-acest pământ

/: Când glasul meu nu va mai fi

Tăcerea mea-Ți va mulțumi :/

Aș vrea să fiu un vas gol de pământ,

Comoara vieții lui Isus s-o strâng,

Parfumul sfânt al Domnului Isus

Să se înalțe către Dumnezeu.

Fă-mă, apoi, piatră scumpă de preț

Cununa Ta să pot s-o-mpodobesc,

În mâna Ta, lumina ei să dea

A slavei frumuseți în Țara Ta.

Sufletul Tău este înviorat

Din rodul sfânt al morții pe Calvar.

Dă har bogat, să curgă pe pământ,

Lucrarea Ta să nu aibă sfârșit !

Să fim ai Tăi, să fim poporul sfânt,

Comoara Ta aleasă pe pământ

În care se reflectă chipul Tău,

Spre lauda gloriei lui Dumnezeu.

Prin har, Tu, Doamne, m-ai zidit,

Ca să Te-nalț pe Tine,
și-n toate ce mi-ai dăruit
Tu să te vezi mai bine.

M-ai făcut lucrarea Ta
Doamne, pentru veci așa
Să te bucuri Tu de ea
Necurmat, necurmat
Să te bucuri Tu de ea.

Să fiu spre-al Tău folos deplin
Să-ți ai plăcerea-n mine
La tot ce-mi spui să zic Amin
Și să Te-nalț pe Tine.

Acesta este rostul meu
Și vreau să-l știu mai bine
Ca pretutindenea mereu
Să te înalț pe Tine!

Tu ești Domn și Dumnezeu

Tot ce-i bun din Tine-i

Minunat Ți-e Numele,

Tu ești Domnul slavei

Slava Ta, slava Ta,

Cânt cu bucurie.

Binecuvântat să fii

Azi și-n vesnicie.

Început ești și sfârșit

Salvator puternic

Și în bunătatea Ta,

Tu ești Cel ce mângâi

Tu ești singurul izvor

Al iubirii sfinte.

Ești Domn al oștirilor

Și al veșniciei

Doar pe Fața Ta vedem

Slava Ta divină

Și lumina ei ne dă

Viață mai deplină

Calea de mă duce

La cruce, Isus,
De-mi alegi Tu drumul
Dureros și greu
Fă ca-n orice clipă
Să fiu răsplătit
De-a Ta părtășie
O, Isus, iubit.

Dacă pe pământ am
Bucurii mai mici,
Doamne, eu te rog, dă-mi
Bucurii cerești.
Inima mea tristă
Să Te laude,
Legătura noastră
Mai dulce fie.

Singur de-s pe cale
Te rog, să-mi zâmbești
Fii alături, Doamne,
Atât cât trăiesc.
Neiubindu-mi viața
Sufletului meu
Viața Ta prin mine
Să curgă mereu.

277 (209 schimbată)

Orice-ar veni să nu te temi,

Domnul te va păzi!

Stai în prezența Domnului,

El te va ocroti!

Cu tine El va fi,

În orice loc, în orice zi,

Când umbli-n calea Lui

Nu te va părăsi.

În zile pline de dureri

Privește la Isus,

Căci ale iadului puteri

Pe veci El le-a răpus.

Fii liniștit în mâna Sa,

Domnul te va păzi!

A Lui să fie lauda

Acum și-n veșnicii!

În fiecare zi mai limpezi,
mi Te descoperi Tu, Isuse,
/: Să Te-nțeleg cum ești – desăvârșit
pe căile de Tine-aduse. :/

În fiecare zi-mi deschizi deplin
Cuvântul Tău, să știu mai bine,
/: că Tu din veci spre vecii care vin
ești numai HAR – spre orișicine. :/

În fiecare zi, cu focul sfânt
mi-aprinzi iubirea și credința,
/: să ardă tot ce leagă pe pământ
puterile ce-mi țin ființa. :/

În fiecare zi, stăruitor,
mă-ndemni ca-n orișice mișcare
/: să Te înalț în duh clocotitor
în jertfa-Ți răscumpărătoare. :/

Îți mulțumesc că m-ai ales, prin har,
să fiu al Tău pentru vecie.
/: Spre Tine, cântu-mi n-are stăvilă,
Isuse, slavă, slavă Ție! :/

Tu ești singur Dumnezeu,
toate vin din Tine!
Slavă-ți cântă duhul meu,
căci Ți se cuvine!

Slava Ta, slava Ta,
vreau cu bucurie,
Doamne, să Ți-o pot cânta,
azi și-n veșnicie

Tu-mi ești singur Tată bun,
nu vreau alt părinte.
Mă închin și mă supun
Ție-n duh fierbinte!

Tu ești singurul Izvor
al iubirii mele!
Slavă-Ți cânt cu-n nou fior,
slavă-n toate cele!

Și cât Tu îmi vei mai da
vață și lumină,
slava Ta o voi cânta
plină, tot mai plină!

Pe Tine, Isuse Slăvit,

cu slavă în cânt Te-așteptăm,
/: căci slavă ni-i locul gătit
și salva în veci Ți-o cântăm! :/

Slava Ta, Isuse, slava Ta
și azi și mâini
și-n veci o vom cânta!

Iubirea ni-i harfa de jar
din care țâșnesc armonii
/: spre slava mărețului har
din clipa, Isuse, când vii! :/

Cântăm așteptând plini de dor
plinirea Cuvântului spus:
/: "Mă duc, dar revin și pe nor
cu Mine vă iau, Eu, ISUS!" :/

Te-așteptăm, Isuse,
Te-așteptăm să vii,
/: Drumurile lumii
Sunt tot mai pustii. :/
Dorurile noastre
Sunt tot mai cu jar;
/: Vremii așteptării,
Pune-i tu hotar! :/

Te-așteptăm, Isuse,
Timpu-i pe-nserat
Candela iubirii
Arde ne-ncetat!
Tu, Tăria noastră
Toarnă har în noi,
ca să nu ne-ntoarcă
ochii înapoi!

Te-așteptăm, Isuse,
Mire preaiubit,
Focul așteptării
fă-ni-l mai sfințit!
Dragostea ni-i trează
și cu adânc suspin,
Mai cu dor Te cheamă:
Vino, Mire, vin!

Slavă Ți-aducem Isus iubit,
căci slavă-n ceruri Tu ne-ai gătit.
Azi slava noastră e să-Ți slujim
smeriți ca Tine așa să fim.

Slavă Ți-aducem, slavă-Ți cântăm
viața noastră Ție-o predăm,
inima noastră Ție-o jertfim,
slavă-Ți aducem, asta dorim.

Slava cerească Tu ne-ai adus,
părtași la slavă prin har ne-ai pus.
Acum chemarea e-a suferi,
dar mâini răsplata slava va fi.

Slăvit, slăvit să fii

pe veci de veșnicii,
Părinte Preamărit,
căci Mâna-Ți ne-a zidit.
Plecați în fața Ta
mereu vom lăuda
smeriți iubirea Ta
căci ne-am născut din ea.

Slăvit, slăvit să fii
pe veci de veșnicii,
Isuse preaiubit,
căci Tu ne-ai mântuit.
Plecați în fața Ta
mereu ne vom ruga
s-avem iubirea Ta
căci noi trăim prin ea.

Slăvit, slăvit să fii
pe veci de veșnicii,
Duh Sfânt din slăvi cerești
căci azi Tu ne sfințești
Plecați în fața Ta
mereu noi vom chema
s-avem puterea Ta
căci noi rodим prin ea.

Slavă, slavă, slavă, slavă Ție,
Dumnezeu și Tatăl nostru sfânt,
căci Tu ne-ai iubit și ne-ai mântuit,
dând pe Fiul Tău pe pământ.

Toate-Ți cântă, Doamne, slavă Ție,
toți acei iertați prin Isus,
Noi Te vom slăvi, slăvi-n vecie,
pentru harul veșnic ce-ai adus.

Slavă, slavă, slavă, slavă Ție,
noi cântând Ți-aducem neîncetat,
căci din Tine avem harul să putem
duce-un trai plăcut și curat.

Slavă, slavă, slavă, slavă Ție,
Dumnezeu și Tatăl nostru bun
căci vei fi-n vecii, har și bucurii
celor ce cu drag Tată-Ți spun.

Ce bogat, ce bogat este harul,
nu-i cuvânt să-l cuprindă deplin,
căci din vecii trecuți varsă darul,
peste vecii frumoși care vin.

Ce frumos, ce frumos este harul,
mai frumos ca deplinul frumos,
cu iubire-și aprinde altarul,
în iubire-l vedem luminos!

Ce măreț, ce măreț este harul,
în Hristos când smerit S-a-ntrupat,
când senin a urcat El Calvarul,
și cu Tatăl din Cer ne-a-mpăcat!

Cât de larg, cât de larg este harul,
căci în el pentru veci s-au cuprins,
și dreptatea preasfântă și jarul
arzător al iubirii – nestins!

Ce deplin, ce deplin este harul,
e deplin Dumnezeu Preamărit,
să-i primim prin credință azi darul
mântuirii ce el ne-a gătit!

Cine mi-a adus lumina

mântuirii minunate,
și mi-a-mbogățit viața
cu comori nemăsurate ?

Numai Tu, numai Tu,
numai Tu, Isuse, Doamne
numai Tu.

Cine crește-n mine zilnic
focul dragostei divine ?
Cine, necurmat, mă suie
de la bine spre mai bine ?

Cine-mi dă tărie în lupta
preacurată a credinții ?
Cine mi-a sădit în suflet
prietenia cu toți sfinții ?

Cine mi-a găsit eternă
Patrie preafericită,
unde nu-s dureri, nici lupte,
nici iubire mărginită ?

Cine-n veacuri fără număr,
cu cântări în sărbătoare,
o să poarte-a mea ființă
dintr-un soare în alt soare ?

Tu, preascumpul meu Isuse,
în adâncă-Ți bunătate,
și-n iubirea-Ți fără margini,
mi-ai gătit acestea toate.

Binecuvântări doar căutam mereu;

Azi, pe Domnul Însuși și Cuvântul Său.

Ieri voiam doar darul, azi, pe Dătător;

Ieri voiam doar leacul, azi, pe-Alinător.

Totu-n toți de-a pururi,

El e cântul meu.

În Cristos e totul,

Și totul este El.

Ieri era silința, azi mă-ncred deplin;

Ieri trăiam cu frică, azi am cer senin.

Ieri era forțarea, azi mă simt purtat.

Ieri cădeam adesea, azi sunt ancorat.

Ieri făceam doar planuri, azi mă rog crezând;

Ieri aveam doar grijuri, azi am alt Stăpân.

Ieri doar ce voiam eu, azi, ce El zice;

Ieri veneam cu cereri, azi, cu laude.

Ieri, a mea lucrare. De-azi, a Lui va fi.

Ieri L-am vrut doar sprijin. De-azi Îl voi sluji.

Ieri voiam putere, azi Îl vreau pe El.

Ieri slujeam doar mie, azi, lui Dumnezeu.

Ieri speram în Isus, azi al Lui sunt, știu.

Ieri pălea lumina-mi, azi lucește viu.

Așteptam mormântul; azi, să vină El,

Iar nădejdea mea e dincolo de vâl.